

Lovforslag nr. L 175. Fremsat den 26. januar 2000 af erhvervsministeren (Pia Gjellerup)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om administration af tilskud fra Den Europæiske Regionalfond og tilhørende statslig medfinansiering¹⁾

(Fastsættelse af tilskudsformer og udvidelse af delegationsadgang m.v.)

§ 1

I lov nr. 1202 af 27. december 1996 om administration af Den Europæiske Regionalfond og tilhørende statslig medfinansiering foretages følgende ændringer:

1. *Note 1 til lovens titel* affattes således:

»¹⁾ I loven er medtaget visse bestemmelser fra

1. Rådets forordning (EØF) nr. 2081/93 af 20. juli 1993 om ændring af forordning (EØF) nr. 2052/88 om strukturfondenes opgaver og effektivitet samt om samordningen af deres interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige finansielle instrumenter,
2. Rådets forordning (EØF) nr. 2082/93 af 20. juli 1993 om ændring af forordning (EØF) nr. 4253/88 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår samordning af de forskellige strukturfondes interventioner indbyrdes såvel som med interventioner fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter, og
3. Rådets forordning nr. 2083/93 af 20. juli 1993 om ændring af forordning (EØF) nr.

4254/88 om gennemførelsesbestemmelser for forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår Den Europæiske Fond for Regionaludvikling.

Ifølge artikel 189 i EF-traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelse af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke de nævnte forordningers umiddelbare gyldighed i Danmark.«.

2. § 2 ophæves.

3. I § 3, 2. pkt., indsættes efter »Erhvervsministeren kan«: »forelægge betalingsanmodninger og modtage betalinger fra Kommissionen samt«.

4. I § 4, stk. 1, indsættes efter »nærmere regler«: »for forelæggelse af betalingsanmodninger og modtagelse af betalinger fra Kommissionen samt«.

5. I § 4 indsættes efter stk. 1, som nyt stykke:

»Stk. 2. Tilskud kan ydes i form af globaltilskud og tilskud til foranstaltninger eller operationer.«.

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

6. I § 4, stk. 2, nr. 2, der bliver stk. 3, nr. 2, ændres »til denne lov« til: »i denne lov og admini-

1) I loven er medtaget visse bestemmelser fra Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1783/1999 af 12. juli 1999 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling. Ifølge artikel 249 i EF-traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelse af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke de nævnte forordningers umiddelbare gyldighed i Danmark.

strative bestemmelser, der er udstedt i medfør af denne lov,«.

7. I § 7, stk. 1, ændres »kan nedsætte« til: »nedsætter«, og som 2. pkt. indsættes: »Udvalgene nedsættes senest tre måneder efter Kommissionens godkendelse af programmet.«.

8. § 7, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Medlemmerne af overvågningsudvalgene repræsenterer Erhvervsministeriet, andre involverede ministerier, arbejdsmarkedets parter, amtskommunale og kommunale parter samt eventuelt særligt interesserede organisationer. En repræsentant fra Kommissionen og i givet fald en repræsentant for Den Europæiske Investeringsbank deltager i arbejdet i overvågningsudvalgene, hvor de har taleret. Erhvervsministeren kan efter udtalelse fra vedkommende overvågningsudvalg træffe beslutning om udpegning af nye eller yderligere medlemmer, hvis det skønnes hensigtsmæssigt. Har erhvervsministeren efter § 8 a, stk. 3, bemyndiget en myndighed til helt eller delvist at fungere som administrationsmyndighed, skal udpegningen tillige ske efter aftale med denne myndighed. Der udpeges tillige suppleanter.«.

9. I § 7, stk. 3, indsættes efter »Erhvervsministeriet«: »eller den myndighed, som er bemyndiget efter § 8 a, stk. 3,«.

10. § 8, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Erhvervsministeren kan bemyndige amtskommuner, Københavns og Frederiksberg

Kommuner og primærkommuner til at varetage administrationsmyndighedsopgaver.«.

11. Efter § 8 indsættes i kapitel 2:

»Grænseoverskridende udvalg og programmer

§ 8 a. Erhvervsministeren kan pålægge amtskommuner, Københavns og Frederiksberg Kommuner og primærkommuner at medvirke til nedsættelse af grænseoverskridende regionale udvalg med deltagelse fra regioner i lande, der deler grænse.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan efter fastsættelse af nærmere regler herom bemyndige disse udvalg til at træffe afgørelser om tilsagn om tilskud fra Regionalfonden.

Stk. 3. Ved grænseoverskridende programmer kan erhvervsministeren efter fastsættelse af nærmere regler herom bemyndige amtskommunale og kommunale myndigheder til helt eller delvist at fungere som administrationsmyndighed.

§ 8 b. Når programmerne omfatter regioner i flere lande, hvoraf et eller flere er medlem af Den Europæiske Union, kan erhvervsministeren, når særlige forhold gør det nødvendigt og efter fastsættelse af nærmere regler herom, bemyndige myndigheder og kompetente institutioner, herunder private institutioner, til at varetage administrationsmyndighedsopgaver.«.

§ 2

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Baggrund

Lov nr. 1202 af 27. december 1996 om administration af tilskud fra Den Europæiske Regionalfond og tilhørende statslig medfinansiering blev vedtaget i 1996. Formålet med loven var:

- at etablere et klarere, mere overskueligt og forenklet grundlag for administrationen af regionalfondsmidlerne og tilhørende statslig medfinansiering, herunder at lovfæste erhvervsministerens bemyndigelse til at decentralisere administrationen og
- at samle regelsættet vedrørende tildeling og administration af regionalfondsmidler og statslig medfinansiering i samme lovgrundlag.

Lovforslaget (nr. L 47/1996) blev fremsat i Folketinget den 30. oktober 1996. Vedrørende behandling af lovforslaget henvises til Folketingstidende 1996-97: 1242, 2634, 2972; A 1346; B 158.

Erhvervsministeren har med bekendtgørelse nr. 1 af 8. januar 1997 om henlæggelse af beføjelser til Erhvervsfremme Styrelsen efter lov om administration af tilskud fra Den Europæiske Regionalfond og tilhørende statslig medfinansiering delegeret administrationen af loven til styrelsen.

De nærmere regler for administrationen af tilskud fra Regionalfondens og tilhørende statslig medfinansiering er fastlagt i to bekendtgørelser:

- Bekendtgørelse nr. 201 af 14. marts 1997 om ansvar og kompetencefordeling m.v. i forbindelse med administration af tilskud fra Den Europæiske Regionalfond og tilhørende statslig medfinansiering og
- Bekendtgørelse nr. 347 af 20. maj 1997 om regnskab og revision m.v. i forbindelse med udbetaling af tilskud fra Den Europæiske Regionalfond og tilhørende statslig medfinansiering.

I forbindelse med den nye strukturfondsperiode 2000 – 2006 er der den 21. juni 1999 vedtaget en forordning om generelle bestemmelser for strukturfondene (Rådets forordning nr. 1260/1999 af 21. juni

1999) - herefter benævnt den generelle strukturfondsforordning - og den 12. juli 1999 en forordning om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (Europaparlamentets og Rådets forordning nr. 1783/1999 af 12. juli 1999) - herefter benævnt Regionalfondsforordningen. Der henvises til EF-Tidende L 161 af 26. juni 1999 side 1 og L 213 af 13. august 1999 s 1. Forordningerne er trådt i kraft i sommeren 1999 og erstatter de tidligere forordninger om samme emner. Forordningernes artikler om de finansielle rammer træder dog først i kraft den 1. januar 2000.

De to forordninger er optaget som bilag 2 og 3 til lovforslaget.

Det fremgår af Regionalfondsforordningens artikel 1, at tildeling af tilskud fra Regionalfondens har til formål at fremme den økonomiske og sociale samhørighed ved udligning af de største skævheder og ved deltagelse i udvikling og omstilling af regioner, samt at fremme en bæredygtig udvikling og skabe varige arbejdspladser. I overensstemmelse med Amsterdamtraktatens artikel 2, som vedrører Unionens formål, er der fokuseret på, at formålet med tilskud fra Regionalfondens nu også er at fremme en bæredygtig udvikling og skabe varige arbejdspladser.

Med vedtagelse af de nye forordninger er der sket en reduktion i antallet af strukturfondsmål. I Danmark betyder det for Regionalfondens vedkommende, at der ikke længere er mål 2- og 5b-områder, men nu kun mål 2-områder. De nye mål 2-områder omfatter regioner, hvis industri- og servicesektor undergår socio-økonomiske ændringer samt landdistrikter i tilbagegang, vanskeligt stillede byområder og kriseramte fiskeriafhængige områder.

Kommissionens godkendelse af de nye mål 2-områder i Danmark sker på baggrund af en indstilling fra regeringen af 31. august 1999. Indstillingen har været forelagt for Europaudvalget. Udpegning af de støtteberettigede områder foregår uafhængigt af dette lovforslag.

De mål 2- eller 5b-områder, der ikke bliver godkendt som nye mål 2-områder, vil efter den nye forordning være omfattet af en overgangsordning. Ord-

ningen giver mulighed for at yde overgangsstøtte fra Regionalfonden frem til 31. december 2005.

Overgangsområderne vil ligesom resten af landet i programperioden 1. januar 2000 til 31. december 2006 kunne modtage tilskud fra Den Europæiske Socialfond under mål 3 fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen, som led i støtten til udvikling af landdistrikter, og fra Det Finansielle Instrument til Udvikling af Fiskeriet, som led i strukturaktioner i fiskerisektoren uden for mål 1.

Der er også sket en reduktion i antallet af fællesskabsinitiativer. Under Regionalfonden vil der formodentlig fremover kun være to fællesskabsinitiativer, Interreg og Urban. Interreg vedrører grænseoverskridende, tværnationalt og tværregionalt samarbejde, mens Urban fokuserer på økonomisk og social genoprettelse af kriseramte byer og forstæder.

De nye forordninger indfører endvidere nye begreber og definitioner.

På grund af de ovennævnte ændringer i forordningerne er det nødvendigt at foretage en revision af loven for at bringe den danske administration af Regionalfonden i overensstemmelse med EU-reglerne.

Erfaringerne med administration af loven har endvidere vist, at der er behov for at foretage enkelte præciseringer og mindre tekniske ændringer.

Det vil efterfølgende være nødvendigt at foretage justeringer/tilpasninger af reglerne for regnskab og administration, som er fastlagt i de ovennævnte bekendtgørelser.

2. Lovforslagets indhold

De væsentligste ændringer og præciseringer, som lovforslaget indeholder, er:

- Præcisering af administrationens organisering ved forelæggelse af betalingsanmodninger og modtagelse af betalinger fra Kommissionen.
- Præcisering af, hvilke former for tilskud, der vil kunne ydes.
- Fastsættelse af specifikke regler for administration af grænseoverskridende programmer.

Lovforslaget indeholder endvidere ændring af erhvervsministerens adgang til, når styrelsens erfaringer eller særlige forhold gør det nødvendigt og ved fastsættelse af nærmere regler herom, at bemyndige myndigheder eller kompetente institutioner, herunder private institutioner, til at varetage administrative opgaver. En sådan delegation af administrative opgaver er bl.a. nødvendig af hensyn til Danmarks deltagelse i grænseoverskridende programmer, hvor der er deltagelse af regioner i flere EU-medlemslande.

De enkelte projekter under programmerne skal have deltagere fra flere lande. Det er derfor nødvendigt at etablere fælles administration af programmet både i forhold til de deltagende lande og i forhold til Kommissionen.

3. Administrative og statsfinansielle konsekvenser

Lovforslaget giver mulighed for under visse nærmere fastsatte regler at henlægge administration af tilskud til en anden myndighed eller institution. Henlæggelse af opgaver til en privat institution vil kun ske i forbindelse med administration af grænseoverskridende programmer. I disse tilfælde bliver den private institution honoreret for opgavevaretagelsen af EU-programmidler under teknisk assistance og renteindtægter i forbindelse med forskudsvis udbetalte EU-midler.

For så vidt angår de statsfinansielle konsekvenser er forslaget udgiftsneutralt.

4. Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Lovforslaget er en rammelov, der fastsætter administrative regler. Som sådan har lovforslaget ingen erhvervsøkonomiske konsekvenser og påfører ikke erhvervslivet administrative byrder.

5. Kommunale konsekvenser

Lovforslaget ændrer ikke ved ansvarsfordelingen ved tilskudsadministrationen mellem stat, amtskommuner og primærkommuner.

Som led i en decentralisering af administrationen kan erhvervsministeren allerede i henhold til den nu gældende lov pålægge amtskommunerne og kommunerne en række opgaver i forbindelse med administration af regionalfondsmidlerne. Opgaverne er nærmere fastsat i bekendtgørelser. Lovforslaget præcisere den nuværende praksis.

Lovforslaget lægger op til, at der gives mulighed for også at yde tilskud i form af globaltilskud, jf. bemærkningerne til nr. 5. Det vil typisk være de myndigheder, hvori sekretariaterne for de regionale udvalg er forankret, jf. § 8, stk. 2, der vil kunne få bevilget et globaltilskud. I den forbindelse vil disse myndigheder blive ansvarlige for administrationen af de enkelte projektilskud under globaltilskuddene.

I forlængelse af Opgavekommissionens anbefalinger vedrørende administrationen af strukturfondene er der nedsat et udvalg under Finansministeriet. Udvalgets arbejde er indtil videre sat i bero for at afvente resultatet af de bilaterale drøftelser mellem de strukturfondsansvarlige ministerier og bl.a. de kommunale parter. Det er en forudsætning for udvalgets arbejde,

at den igangværende beslutningsproces vedrørende strukturfondene fortsætter parallelt med udvalgets arbejde.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen positive eller negative miljømæssige konsekvenser.

7. Administrative konsekvenser for borgeren

Lovforslaget lægger op til et klarere og mere gennemsigtigt forvaltningsgrundlag for borgeren.

8. Forholdet til EU-retten

I forbindelse med strukturfondsreformen vedtog Europa-Parlamentet og Rådet nye forordninger om generelle bestemmelser for strukturfondene og om

Den Europæiske Fond for Regionaludvikling. Lovforslaget bringer den danske administration af Regionalfondene i overensstemmelse med de nye EU-regler.

9. Høring

Lovforslaget har været i høring hos følgende:

Kommunernes Landsforening, Københavns Kommune, Frederiksberg Kommune, Amtsrådsforeningen, Sammenslutningen af Danske Småøer, Rigsrevisionen, Indenrigsministeriet, Arbejdsministeriet, Undervisningsministeriet, Socialministeriet, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Miljø- og Energi ministeriet, Finansministeriet, Økonomiministeriet, Justitsministeriet, Skatteministeriet, Udenrigsministeriet, Statsministeriet og Ledernes Hovedorganisation.

10. Skema over konsekvenser

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Lovforslaget medfører ikke direkte yderligere administrative byrder for amtskommunerne og kommunerne. Hvis disse myndigheder søger om globaltilskud, bliver de ansvarlige for administrationen af de enkelte projekttilskud under globaltilskuddene
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Lovforslaget lægger op til et klarere og mere gennemsigtigt forvaltningsgrundlag	Ingen
Forholdet til EU-retten	I forbindelse med strukturfondsreformen vedtog Europaparlamentet og Rådet nye forordninger om generelle bestemmelser for strukturfondene og om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling. Lovforslaget bringer den danske administration af Regionalfondene i overensstemmelse med de nye EU-regler.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

I bilag 1 til lovforslaget er de foreslåede ændringer sammenholdt med den gældende lov. Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene er optrykt som bilag 2, og Europaparlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1783/1999 af 12. juli 1999 om

Den Europæiske Fond for Regionaludvikling er optrykt som bilag 3.

Det bemærkes, at der i artikel 21, stk. 2, 1. pkt., i Rådets forordning om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene er en teknisk fejl. Den korrekte tekst skulle være:

»Hvert af de områder, der er omhandlet i artikel 20, stk. 1, finansieres af en enkelt fond: de i stk. 1, litra a)

og b), omhandlede områder af EFRU, det i stk. 1, litra c), omhandlede område af EUGFL, Udviklingssektionen, og det i stk. 1, litra d), omhandlede område af ESF.«.

Til § 1

Til nr. 1

Note 1 til titlen i den nuværende lov ændres, så det præciseres, at gengivelser i loven af bestemmelser fra Rådets forordning (EF) nr. 2081/93, Rådets forordning (EF) nr. 2082/93 og Rådets forordning nr. 2083/93 alle af 20. juli 1993 udelukkende er begrundet i praktiske hensyn og ikke berører de nævnte forordningers umiddelbare gyldighed i Danmark.

Til nr. 2

§ 2 ophæves. Som anført i bemærkningerne til § 2 i lovforslaget (Lovforslag nr. L 47, jf. FT 1996-97 tillæg A, side 1346) er bestemmelsen af orienterende karakter og ikke en egentlig retsregel. Den beskriver Regionalfondens overordnede formål, og hvorledes denne indsats gennemføres i Danmark. Bestemmelsen er hovedsageligt en gengivelse af forordningstekst. Da forordninger ifølge artikel 249 i EF-traktaten gælder umiddelbart i hver medlemsstat, er gengivelse af bestemmelsen i dansk lovgivning overflødig.

Vedrørende definition af mål 2-områder henvises til den generelle strukturforordning artikel 4, stk. 1.

Mulighederne for at yde overgangsstøtte til de områder, der i 1999 var mål 2- eller 5b-områder, men som efter 2000 ikke er godkendt som nye mål 2-områder, er omtalt i den generelle strukturforordning artikel 6, stk. 2.

For andre indsatser, der er af særlig interesse for Fællesskabet, og som kan modtage støtte under Regionalfondens, henvises til den generelle strukturforordning artikel 20 (fællesskabsinitiativer) samt artikel 22 og 23 (nyskabende aktioner og teknisk bistand).

Til nr. 3

Den foreslåede ændring bringer den danske administration af Regionalfondens i overensstemmelse med de nye EU-regler.

De tidligere forordninger anvendte kun »administration« som et samlet begreb. I den nye generelle strukturforordning er administration opdelt i betalingsmyndigheds- og forvaltningsmyndighedsopgaver.

Betalingsmyndigheden er, jf. den generelle strukturforordning artikel 32, ansvarlig for udarbej-

delse og forelæggelse af betalingsanmodninger for Kommissionen og modtagelse af betalinger fra Kommissionen. Endvidere skal betalingsmyndigheden sørge for, at de endelige modtagere så hurtigt som muligt modtager de fulde støttebeløb, som de er berettiget til.

Betalingsmyndigheden kan ifølge forordningsteksten (den generelle strukturforordning artikel 9, litra n og o) være en eller flere nationale, regionale eller lokale myndigheder eller organer, som medlemsstaten udpeger. Betalingsmyndigheden kan være identisk med forvaltningsmyndigheden for det pågældende program og dermed også medlemsstaten selv, jf. nedenfor.

Hvis medlemsstaten udpeger en anden betalingsmyndighed end sig selv, fastlægger den i alle enkeltheder de nærmere bestemmelser vedrørende sit forhold til denne betalingsmyndighed og de nærmere bestemmelser vedrørende forholdet mellem Kommissionen og betalingsmyndigheden.

Forvaltningsmyndigheden er, jf. den generelle strukturforordning artikel 34, ansvarlig for en effektiv og korrekt forvaltning og gennemførelse af programmet, herunder bl.a. for:

- etablering af et system til indsamling af pålidelige finansielle og statistiske oplysninger om gennemførelsen,
- gennemførelse af evalueringer,
- korrekt gennemførelse af de operationer, der finansieres under programmet,
- iværksættelse af interne kontrolforanstaltninger,
- at der reageres på de bemærkninger og anmodninger om korrektion, som Kommissionen måtte fremsætte,
- at forvaltningen er i overensstemmelse med Fællesskabspolitikkerne,
- udarbejdelse af årlige rapporter, og
- sammen med Kommissionen at gennemgå det foregående års væsentlige resultater.

Forvaltningsmyndigheden vil kunne anmode andre myndigheder om at løse en række af de nævnte opgaver.

Forvaltningsmyndigheden kan ifølge forordningsteksten (den generelle strukturforordning artikel 9, litra n) være medlemsstaten selv eller alle offentlige eller private nationale, regionale eller lokale myndigheder eller organer, som medlemsstaten udpeger til at forvalte et program.

Hvis medlemsstaten udpeger en anden end sig selv som forvaltningsmyndighed, fastlægger den tilsvarende som for betalingsmyndigheden i alle enkeltheder de nærmere bestemmelser mellem medlemsstaten og forvaltningsmyndigheden og de nærmere bestem-

møder mellem Kommissionen og forvaltningsmyndigheden.

Som udgangspunkt vil erhvervsministeren både være betalingsmyndigheden og forvaltningsmyndigheden for Regionalfondens virke i Danmark. I lovforslaget anvendes begrebet administrationsmyndigheden som en samlet betegnelse for betalings- og forvaltningsmyndigheden for Regionalfonden i Danmark. Som tidligere nævnt har erhvervsministeren i henhold til den oprindelige lov ved bekendtgørelse nr. 1 af 8. januar 1997 henlagt sine beføjelser til Erhvervsfremme Styrelsen.

Der henvises endvidere til bemærkningerne til nr. 11.

Til nr. 4

Med forbehold for Kommissionens ansvar for gennemførelse af EU's almindelige budget er medlemsstaten i første række ansvarlig for den finansielle kontrol med programmerne, jf. den generelle strukturforordning artikel 38. I den forbindelse skal medlemsstaten bl.a.:

- attestere, at de udgiftsanmeldelser, der forelægges Kommissionen, er nøjagtige, og sikre sig, at de er udarbejdet på grundlag af regnskabssystemer, der er baseret på udgiftsbilag, som kan kontrolleres, og
- ved afslutningen af hvert program forelægge Kommissionen en erklæring, der er udfærdiget af en ekspert eller myndighed, der fungerer uafhængigt af forvaltningsmyndigheden. Erklæringen skal indeholde et sammendrag af konklusionerne af den kontrol, der er gennemført de foregående år. Der skal tillige være en udtalelse om, hvorvidt betalingsanmodningen vedrørende restbeløbet er holdbar, og om de operationer, der ligger til grund for den endelige udgiftserklæring, har været lovlige og formelt rigtige.

Erhvervsfremme Styrelsen har i medfør af den gældende lov fra 1996 udstedt bekendtgørelse nr. 201 af 14. marts 1997 om ansvar og kompetencefordeling m.v. i forbindelse med administration af tilskud fra Den Europæiske Regionalfond og tilhørende statslig medfinansiering og bekendtgørelse nr. 347 af 20. maj 1997 om regnskab og revision m.v. i forbindelse med udbetaling af tilskud fra Den Europæiske Regionalfond og tilhørende statslig medfinansiering. Disse bekendtgørelser indeholder ikke regler for forelæggelse af betalingsanmodninger og modtagelse af betalinger fra Kommissionen.

Det vil være nødvendigt efterfølgende at foretage justeringer/tilpasninger af reglerne for administration af regionalfondsmidlerne og den tilhørende stats-

lige medfinansiering, som er fastlagt i disse bekendtgørelser. Samtidig kan der fastsættes regler for betalingsanmodninger og modtagelse af betalinger fra Kommissionen samt nærmere regler for kontrolforanstaltninger.

Til nr. 5

Ændringsforslaget er en præcisering i forhold til den gældende lov, hvor der ikke var medtaget bestemmelser om, hvilke former for tilskud, der kunne ydes.

Artikel 9, litra i, og artikel 27, stk. 1, i den generelle strukturforordning definerer globaltilskud som den del af et program, fortrinsvis til lokaludviklingsinitiativer, hvis gennemførelse og forvaltning kan overlades til en eller flere formidlere, herunder lokale myndigheder, regionale udviklingsorganer eller ikke-statslige organisationer.

Formidlerne skal give garanti for, at de er solvente og har anerkendt kompetence og erfaring i administration og finansforvaltning. De skal normalt være etableret eller repræsenteret i den eller de pågældende regioner, men kan i begrænsede og velbegrundede tilfælde være etableret udenfor. De skal besidde mangeårig relevant erfaring og varetage en offentlig opgave samt på passende vis kunne involvere de direkte berørte erhvervskredse i iværksættelsen af de fastsatte foranstaltninger.

I bestemmelserne om det konkrete globaltilskuds anvendelse skal det bl.a. præciseres:

- Hvilke foranstaltninger, der skal iværksættes.
- Kriterier for udvælgelse af modtagere.
- Betingelser og satser for ydelse af fondsstøtte, herunder anvendelse af eventuelt påløbende renter.
- Bestemmelser om overvågning og evaluering af samt finansiell kontrol med globaltilskuddet.
- I givet fald anvendelse af en bankgaranti, i hvilket tilfælde Kommissionen skal underrettes.

I Danmark vil det typisk være de myndigheder, hvori sekretariaterne for de regionale udvalg er forankret, jf. § 8, stk. 2, der vil kunne få bevilget et globaltilskud.

Begreberne foranstaltninger og operationer er defineret i den generelle strukturforordning artikel 9, litra j og k. En operation er defineret som ethvert projekt eller aktion, som gennemføres af de endelige støttemodtagere.

I de tilfælde, hvor et tilskud gives til en foranstaltning, vil der blive stillet krav om præcisering af bl.a.:

- Hvilke konkrete projektyper, der skal iværksættes.
- Kriterier for udvælgelse af modtagere.
- Betingelser og satser for ydelse af fondsstøtte, herunder anvendelse af eventuelt påløbende renter.

- Bestemmelser om overvågning og evaluering af samt finansiel kontrol med tilskuddet.
- I givet fald anvendelse af en bankgaranti.

I Danmark vil det, ligesom ved ydelse af globaltilskud, typisk være de myndigheder, hvori sekretaria-terne for de regionale udvalg er forankret, jf. § 8, stk. 2, der vil kunne få bevilget et tilskud til foranstaltninger.

I den generelle strukturfondsforordning artikel 28, stk. 3, er anført, at støtteformen under en foranstaltning hovedsageligt tager form af støtte, der ikke skal tilbagebetales, men også tager form af f.eks. støtte, der skal tilbagebetales, rentegodtgørelse, garanti, kapitalandele, deltagelse i risikokapital eller andre finansieringstyper.

Til nr. 6

Forslaget til ændringen i § 4, stk. 3, nr. 2, er en præcisering af den gældende tekst, hvor der alene anføres »de opstillede betingelser til denne lov«. Det foreslås, at det præciseres, at det også gælder for administrative bestemmelser, der er udstedt i medfør af denne lov.

Til nr. 7

Ændringen er alene en præcisering af den gældende lovtæst.

I loven fra 1996 er anvendt formuleringen »Erhvervsministeren kan nedsætte overvågningsudvalg«. I forslaget til ændring af § 7, stk. 1, 1. pkt., er »kan nedsætte« ændret til »nedsætter«. I henhold til den generelle strukturfondsforordning artikel 35, stk. 1, har medlemsstaten pligt til at nedsætte overvågningsudvalg.

Ændringen i § 7, stk. 1, 2. pkt., er alene en tilpasning af loven til de gældende EU-bestemmelser.

Den generelle strukturfondsforordning artikel 35, stk. 1, fastsætter, at overvågningsudvalgene nedsættes senest tre måneder efter Kommissionens godkendelse af programmerne. Derfor foreslås denne bestemmelse indsat som 2. pkt. i § 7, stk. 1.

Til nr. 8

Efter de hidtidige EU-bestemmelser skulle en repræsentant fra Kommissionen og en repræsentant fra Den Europæiske Investeringsbank være medlem af overvågningsudvalget. I den nye generelle strukturfondsforordning artikel 35, stk. 2, er det besluttet, at de kun skal deltage i arbejdet i udvalget og have taleret.

Den foreslåede ændring i § 7, stk. 2, 1. og 2. pkt., er således en tilpasning af loven til de gældende EU-bestemmelser. Det forventes ikke, at ændringen vil med-

føre en væsentlig ændring i forhold til overvågningsudvalgenes nuværende arbejde.

Det er endvidere foreslået at ændre »amtskommunale og kommunale organisationer« til »kommunale parter« da det er et anerkendt begreb, der omfatter amtskommunale og kommunale organisationer samt Københavns og Frederiksberg Kommuner.

De foreslåede ændringer i § 7, stk. 2, 3. pkt., er af født af bestemmelserne i den generelle strukturfondsforordning artikel 35, stk. 1, der fastslår, at overvågningsudvalgene nedsættes af medlemsstaten efter aftale med forvaltningsmyndigheden. Det betyder, at forvaltningsmyndigheden også skal høres, både hvis der udpeges nye medlemmer til erstatning for medlemmer fra organisationer, der allerede er repræsenteret i udvalget, og hvis der udpeges yderligere medlemmer.

Som udgangspunkt vil erhvervsministeren være forvaltningsmyndigheden, jf. ovenfor under bemærkningerne til punkt 3. Kun i de tilfælde, hvor der er bemyndiget en amtskommunal eller kommunal myndighed til at fungere som administrationsmyndighed, herunder forvaltningsmyndighed, for Regionalfonden i Danmark, jf. bemærkningerne til nr. 11, skal udpegningsudvalget ske efter aftale med denne myndighed.

Til nr. 9

Ændringen i § 7, stk. 3, bringer loven i overensstemmelse med bestemmelserne i den generelle strukturfondsforordning artikel 35, stk. 2, 3. pkt.

Til nr. 10

I § 8, stk. 4, foreslås indsat en bestemmelse, der giver erhvervsministeren adgang til at bemyndige amtskommuner, Københavns og Frederiksberg Kommuner og primærkommuner til at varetage opgaver for forvaltnings- eller betalingsmyndigheden. Bestemmelserne er tænkt anvendt i forbindelse med administrationen af alle regionalfondsaktiviteter, der ikke er omfattet af de grænseoverskridende programmer (Interregprogrammer). Det vil fortsat i denne sammenhæng være erhvervsministeren, der er betalings- og forvaltningsmyndigheden og har ansvaret og kompetencen, som er fastlagt i den generelle forordning.

Som led i en decentralisering af administrationen kan erhvervsministeren allerede i henhold til den gældende lov pålægge amtskommunerne og kommunerne en række opgaver i forbindelse med administration af regionalfondsmidlerne. Opgaverne er nærmere fastsat i bekendtgørelser. Lovforslaget præciserer den nuværende praksis.

Den gældende lov § 8, stk. 4, vedrører bemyndigelse til regionale udvalg til at træffe afgørelser om tilsagn om og udbetaling af tilskud. Bestemmelsen anvendes i forbindelse med administration af de eksisterende Interreg II a-programmer. Det foreslås at samle de bestemmelser, der vedrører delegation af beføjelser og opgaver i forbindelse med de grænseoverskridende programmer (Interreg-programmerne) i nye §§ 8 a og 8 b under overskriften »Grænseoverskridende udvalg og programmer«, jf. nedenfor under bemærkningerne til nr. 11 og 12.

Til nr. 11

I § 8 a samles de bestemmelser, der vedrører delegation af beføjelser og opgaver i forbindelse med de grænseoverskridende programmer, hvor der er deltagelse af regioner fra lande, som deler grænse. (Interreg III a-programmerne). De kommende Interreg III a-programmer forventes at modsvare de nuværende Interreg II a, hvor der også er deltagelse af regioner fra lande, der deler grænse. Delegation af beføjelser og opgaver er alene begrundet i forordninger eller kommissionsbeslutninger, der er udstedt i medfør af forordninger eller direktiver.

Med de foreslåede bestemmelser i § 8 a vil den eksisterende praksis kunne fortsætte, og der bliver samtidig en mere gennemsigtig ansvarsfordeling mellem staten og amtskommunale og kommunale myndigheder.

Tre af de nuværende Interreg II a-programmer (dansk/tyske programmer) administreres i overensstemmelse med bestemmelserne i den gældende lov § 8, stk. 4. De tre regionale programudvalg er sammensat af repræsentanter fra både de danske og tyske Interreg-områder. Disse udvalg træffer afgørelse vedrørende tilsagn om og udbetaling af tilskud fra Regionalfonden. De involverede danske amtskommuner er sekretariater for den danske del af programmerne. Amtskommunerne har stillet en garanti over for den danske stat for tilbagebetaling af uberettiget udbetalte tilskudsmidler i Danmark.

I § 8 a, stk. 1, foreslås, tilsvarende som i § 8, stk. 1, indføjet en bestemmelse om, at erhvervsministeren kan pålægge amtskommuner, Københavns og Frederiksberg Kommuner og primærkommunerne at medvirke til nedsættelse af grænseoverskridende regionale udvalg.

For at Interreg III a-programmerne vil kunne administreres i overensstemmelse med intentionerne for grænseoverskridende samarbejde og de fastlagte EU-bestemmelser, er det hensigtsmæssigt, at kompeten-

ten til at træffe beslutning om tilsagn ligger i de grænseoverskridende regionale udvalg.

§ 8 a, stk. 2, er stort set en gengivelse af den gældende lov § 8, stk. 4. Erhvervsministeren kan efter fastsættelse af nærmere regler herom bemyndige de grænseoverskridende regionale udvalg til at træffe afgørelser om tilsagn om tilskud fra Regionalfonden til konkrete projekter. De grænseoverskridende udvalg kan ikke påtage sig et økonomisk ansvar. For at disse udvalg kan bemyndiges til at træffe afgørelser, skal der i de nærmere fastsatte regler bl.a. fastlægges, at de i § 8 a, stk. 3, nævnte myndigheder skal være medlem og have vetoret i udvalgene, jf. tilsvarende bemærkningerne nedenfor, samt at de skal påtage sig det forvaltningsmæssige og økonomiske ansvar for udvalgets afgørelser.

I § 8 a, stk. 3, foreslås indføjet en bemyndigelse til erhvervsministeren til efter nærmere fastsatte regler at delegere administrationsmyndighedskompetence og ansvar til amtskommunale og kommunale myndigheder. Denne delegationsadgang vil kun blive anvendt i forbindelse med administration af Interreg III a-programmer.

De nærmere fastsatte regler i forbindelse med delegationsbeføjelserne i § 8 a, stk. 2 og 3, skal derfor bl.a. indeholde bestemmelser om, at de amtskommunale eller kommunale myndigheder skal være medlem af de grænseoverskridende regionale udvalg og have vetoret i udvalgene. Derved vil der ikke kunne træffes afgørelser af udvalgene, som ikke er godkendt af de amtskommunale eller kommunale myndigheder, der har fået overladt kompetence og ansvar, som hviler på forordninger eller kommissionsbeslutninger, der er udstedt i medfør af forordninger eller direktiver.

Bestemmelsen i § 8 b foreslås anvendt i forbindelse med administrationen af de kommende Interreg III b-programmer. De forventes at modsvare de nuværende Interreg II c-programmer (Interreg II c-Nordsøen og Interreg II c-Østersøen).

I disse programmer er der som regel regioner fra flere end to EU-medlemslande, der deltager. Der kan også være deltagelse af lande uden for Den Europæiske Union.

Samarbejdsformen - med mange deltagerlande - nødvendiggør, at der etableres en fælles administration for hver enkelt program. Der er således under de nuværende Interreg II c-programmer etableret fælles sekretariater, placeret i henholdsvis Viborg Amtskommune og Investitionsbank Schleswig-Holsteins afdeling i Rostock.

Under det nuværende Interreg II c-program for Østersøen træffes afgørelser om tilsagn og afslag af en

styringskomite, hvor der er national repræsentation af de involverede ministerier og regionale myndigheder. Der skal være konsensus i styringskomiteen for enhver afgørelse. Det vil i realiteten sige, at erhvervsministeren/Erhvervsfremme Styrelsen ligesom alle andre medlemmer af komiteen har vetoret.

Erhvervsministeren/Erhvervsfremme Styrelsen er imidlertid ikke medlem af styringskomiteen for Nordsøprogrammet, men alle projekter, der medfinansieres med regionalfondsmidler, som er ydet til Danmark, er blevet godkendt af Erhvervsfremme Styrelsen før forelæggelse for styringskomiteen. Det betyder, at styringskomiteen ikke træffer afgørelser om tilsagn, som ikke på forhånd har fået Erhvervsfremme Styrelsens accept.

Sekretariatet i Viborg Amtskommune varetager på vegne af medlemsstaterne en række administrative opgaver i forbindelse med Nordsøprogrammets gennemførelse. Sekretariatet handler efter en aftale, der er indgået mellem sekretariatet og de enkelte deltagerlande. Det er af denne aftale, at det bl.a. fremgår, at Erhvervsfremme Styrelsen skal have forelagt og godkendt alle projekter, før de forelægges for styringskomiteen, jf. ovenfor.

Sekretariatet forbereder projekterne til forelæggelse for styringskomiteen og udmønter de konkrete afgørelser vedrørende tilsagn og afslag, som træffes af styringskomiteen. De konkrete arbejdsopgaver består bl.a. i udstedelse af tilsagn efter Erhvervsfremme Styrelsens og styringskomiteens anvisninger, vurdering af, om projekterne er gennemført i overensstemmelse med de forelagte planer, udbetaling af tilskud til støttemodtageren og hjemtagelse af tilskudsmidler fra Kommissionen.

For Østersøprogrammet er de administrative opgaver placeret i sekretariatet i Rostock og Investitionsbank Schleswig-Holstein i Kiel. Sekretariatet forbereder de konkrete projekter til forelæggelse for styringskomiteen, mens banken på medlemsstaternes vegne varetager administration af de økonomiske forhold – udsteder tilsagn i henhold til styringskomiteens beslutning, vurderer om projekterne økonomisk er gennemført i overensstemmelse med de forelagte planer, foretager udbetalinger til støttemodtagerne og hjemtager tilskudsmidler fra Kommissionen.

De enkelte medlemslande har indgået en kontrakt med banken, hvor arbejds- og ansvarsfordelingen er nærmere præciseret. I kontrakten er der bl.a. aftalt, inden for hvilke rammer banken kan agere, herunder hvornår den skal underrette deltagerlandene om projektfændringer og eventuelle misligholdelser fra projektdeltagerens side. Væsentlige ændringer af projek-

tet, eventuel bortfald af tilsagn eller misligholdelser af projektet, skal på ny forelægges styringskomiteen eller deltagerlandene til afgørelse. Banken honoreres for sin medvirken af renteindtægten fra bankindestående i forbindelse med forskudsvis udbetaling af EU-midlerne.

Bestemmelserne i § 8 b foreslås indføjet for at klarlægge erhvervsministerens beføjelser til at lade myndigheder og kompetente institutioner varetage forvaltnings- og betalingsmyndighedens opgaver i forbindelse med administrationen af de kommende Interreg III b-programmer.

Bestemmelsen giver samtidig erhvervsministeren adgang til at indgå aftaler, der er nødvendige for at gennemføre flerationale grænseoverskridende programmer. Sådanne programmer skal iværksættes i overensstemmelse med den generelle forordningsartikel 19, stk. 3, specielt litra d, vedrørende udpegning af en forvaltningsmyndighed og fastsættelse af procedurer for betalinger, jf. bemærkningerne til nr. 3, vedrørende betalingsmyndigheden.

Kompetencen til at træffe afgørelse om tilsagn i forbindelse med Interreg III b-programmerne vil, som for Interreg III a-programmerne, ligge hos en styringskomite, hvor der er repræsentation fra de deltagende lande. Der skal være konsensus i styringskomiteen for enhver afgørelse. Det vil sige, at alle medlemmer af komiteen har vetoret. I tråd dermed vil alle afgørelser fortsat være direkte eller indirekte (ved indgåelse af aftaler, jf. ovenfor), godkendt af erhvervsministeren/Erhvervsfremme Styrelsen.

I henhold til den generelle strukturforordning artikel 21, stk. 1, vedtager Kommissionen – efter nærmere angivne procedurer – retningslinier for hvert fællesskabsinitiativ, herunder Interreg. Retningslinierne beskriver målene, anvendelsesområdet og passende gennemførelsesbestemmelser.

Kommissionen har endnu ikke vedtaget disse retningslinier for programperioden 2000 – 2006. Der pågår stadig drøftelser med medlemslandene. De endelige retningslinier forventes først at foreligge april/maj 2000. Det er derfor ikke endeligt afgjort, om de kommende Interreg III a- og III b-programmer vil kunne administreres som de nuværende Interreg II a- og II c-programmer.

Folketingets Europaudvalg vil få forelagt notater om programindhold og administrationsmodeller, før Danmark sammen med de øvrige deltagerlande fremsender de operationelle programmer til Kommissionens godkendelse. Godkendelsen indhentes i medfør af artikel 15, stk. 5, i den generelle forordning.

Til § 2

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

I den generelle strukturfondsforordnings artikel 52 er der fastlagt overgangsbestemmelser for gennemførelsen af de regionalfondsprogrammer, der udløber den 31. december 1999.

For Danmarks vedkommende er der tale om disse programmer, hvor Regionalfonden yder medfinansiering:

Mål 2-Nordjylland

Mål 2-Lolland

Mål 5b

Leader II

Pesca

Interreg II

SMV

Urban

For alle disse programmer gælder, at tilskudsbeløbene skal være forpligtede senest den 31. december 1999. Udgifterne i forbindelse med projekterne skal være konteret senest den 31. december 2001. Efter ansøgning kan Kommissionen i særlige tilfælde godkende en forlængelse af såvel programperioden som perioden for gennemførelse af projekterne.

Lovforslaget sammenholdt med den gældende lov*Gældende formulering**Lovforslaget***§ 1**

I lov nr. 1202 af 27. december 1996 om administration af Den Europæiske Regionalfond og tilhørende statslig medfinansiering foretages følgende ændringer:

1. *Note 1 til lovens titel* affattes således:

»¹⁾ I loven er medtaget visse bestemmelser fra

1. Rådets forordning (EØF) nr. 2081/93 af 20. juli 1993 om ændring af forordning (EØF) nr. 2052/88 om strukturfondenes opgaver og effektivitet samt om samordningen af deres interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige finansielle instrumenter,
2. Rådets forordning (EØF) nr. 2082/93 af 20. juli 1993 om ændring af forordning (EØF) nr. 4253/88 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår samordning af de forskellige strukturfondes interventioner indbyrdes såvel som med interventioner fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter, og
3. Rådets forordning nr. 2083/93 af 20. juli 1993 om ændring af forordning (EØF) nr. 4254/88 om gennemførelsesbestemmelser for forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår Den Europæiske Fond for Regionaludvikling.

Ifølge artikel 189 i EF-traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelse af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke de nævnte forordningers umiddelbare gyldighed i Danmark.«.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Kapitel 1

Lovens anvendelsesområde

§ 1. Loven har til formål at fastlægge administrationen af tilskud til Danmark fra Den Europæiske Regionalfond (Regionalfonden) i overensstemmelse med de regler og retningslinjer, der følger af Traktaten om Den Europæiske Union, gældende Rådsforordninger og beslutninger truffet af Kommissionen.

Stk. 2. Loven har endvidere til formål at fastlægge administrationen af den statslige medfinansiering af Regionalfondens aktiviteter på en ensartet og decentral måde.

§ 2. Tildeling af tilskud fra Regionalfonden har til formål at udligne de største regionale skævheder i Fællesskabet ved at deltage i udviklingen og strukturtilpasningen af de områder, der er bagefter i udvikling, og i omstillingen af industriområder, der er i tilbagegang.

Stk. 2. Regionalfondens indsats er i Danmark koncentreret om gennemførelsen af aktioner

- a) under mål 2 - omstilling i de regioner, grænserregioner eller dele af regioner, der er hårdt ramt af den industrielle tilbagegang,
- b) under mål 5 b - fremme af udviklingen af landdistrikterne ved at lette landdistrikternes udvikling og strukturelle tilpasning,
- c) der er af særlig interesse for Fællesskabet, i form af Fællesskabsinitiativer og pilotprojekter.

Stk. 3. De i stk. 2 nævnte aktioner gennemføres primært ved programmer under de enkelte mål og Fællesskabsinitiativer samt ved selvstændige pilotprojekter.

Uændret

2. § 2 ophæves.

Gældende formulering

Lovforslaget

Kapitel 2

Administrationens organisering

§ 3. Erhvervsministeren er den øverste ansvarlige myndighed for administrationen af Regionalfonden i Danmark og tilhørende statslig medfinansiering samt koordineringen af denne indsats. Erhvervsministeren kan træffe afgørelse om tilsagn om og udbetaling af tilskud, herunder forskudsvis udbetaling, fra Regionalfonden og tilhørende statslig medfinansiering. Afgørelser om tilsagn træffes som udgangspunkt på baggrund af en regional indstilling.

§ 4. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om administrationen af tilskud fra Regionalfonden i Danmark og tilhørende statslig medfinansiering.

Stk. 2. Tilskud kan nedsættes helt eller delvis, og et allerede udbetalt tilskud kan kræves tilbagebetalt helt eller delvis, eventuelt med tillæg af renter, hvis det konstateres, at

- 1) projektet ikke gennemføres i overensstemmelse med de forud godkendte planer,
- 2) de opstillede betingelser i henhold til denne lov eller de gældende forordninger på området ikke opfyldes eller
- 3) forudsætningerne for tilsagn om tilskud i øvrigt er væsentligt ændrede.

Stk. 3. Der kan i konkrete tilfælde gives tilladelse til, at en privat eller selvejende projektadministration får udbetalt forskud eller modtager afsluttende betaling under forbehold af det endelige regnskabs godkendelse, selv om beløbet endnu ikke er modtaget fra Kommissionen.

§ 5. Erhvervsministeren er ansvarlig for kontakten til Kommissionen med henblik på indgivelse af ansøgning om geografisk afgrænsning af støtteberettigede områder samt udviklingsplaner og ansøgningsdokumenter, der skal danne grundlag for Kommissionens tildeling af midler fra Regionalfonden til Danmark med henblik på i et partnerskab med Kommissionen at virkeliggøre Regionalfondens målsætninger i Danmark.

3. I § 3, 2. pkt., indsættes efter »Erhvervsministeren kan«: »forelægge betalingsanmodninger og modtage betalinger fra Kommissionen samt«.

4. I § 4, stk. 1, indsættes efter »nærmere regler«: »for forelæggelse af betalingsanmodninger og modtagelse af betalinger fra Kommissionen samt«.

5. I § 4 indsættes efter stk. 1, som nyt stykke:
»Stk. 2. Tilskud kan ydes i form af globaltilskud og tilskud til foranstaltninger eller operationer.«.

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

6. I § 4, stk. 2, nr. 2, der bliver stk. 3, nr. 2, ændres »til denne lov« til: »i denne lov og administrative bestemmelser, der er udstedt i medfør af denne lov,«.

Uændret

Bilag til f. t. l. vedr. administration af tilskud fra Den Europæiske Regionalfond m.v.

Gældende formulering

§ 6. Henlægger ministeren sine beføjelser efter loven til Erhvervsfremme Styrelsen, kan ministeren fastsætte regler om klageadgang, herunder at klage ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Overvågningsudvalg

§ 7. Erhvervsministeren kan nedsætte overvågningsudvalg for de programmer og initiativer, hvor erhvervsministeren er koordinerende myndighed.

Stk. 2. Medlemmerne af overvågningsudvalgene repræsenterer Kommissionen, Den Europæiske Investeringsbank, Erhvervsministeriet, andre involverede ministerier, arbejdsmarkedets parter, amtskommunale og kommunale organisationer og eventuelt særligt interesserede organisationer. Erhvervsministeren kan efter udtalelse fra vedkommende overvågningsudvalg træffe beslutning om udpegning af yderligere medlemmer, hvis det skønnes hensigtsmæssigt. Der udpeges tillige suppleanter.

Stk. 3. Erhvervsministeriet varetager formandskabet og sekretariatsfunktionen i overvågningsudvalgene.

Stk. 4. Medlemmer af og suppleanter til overvågningsudvalgene udpeges for et tidsrum svarende til det pågældende programs varighed.

Stk. 5. Overvågningsudvalgene fastsætter selv deres forretningsorden i overensstemmelse med de til enhver tid gældende forordninger og programmets bestemmelser.

Lovforslaget

Uændret

7. I § 7, *stk. 1*, ændres »kan nedsætte« til: »nedsætter«, og som 2. *pkt.* indsættes: »Udvalgene nedsættes senest tre måneder efter Kommissionens godkendelse af programmet.«.

8. § 7, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Medlemmerne af overvågningsudvalgene repræsenterer Erhvervsministeriet, andre involverede ministerier, arbejdsmarkedets parter, amtskommunale og kommunale parter samt eventuelt særligt interesserede organisationer. En repræsentant fra Kommissionen og i givet fald en repræsentant for Den Europæiske Investeringsbank deltager i arbejdet i overvågningsudvalgene, hvor de har taleret. Erhvervsministeren kan efter udtalelse fra vedkommende overvågningsudvalg træffe beslutning om udpegning af nye eller yderligere medlemmer, hvis det skønnes hensigtsmæssigt. Har erhvervsministeren efter § 8 a, *stk. 3*, bemyndiget en myndighed til helt eller delvist at fungere som administrationsmyndighed, skal udpegningen tillige ske efter aftale med denne myndighed. Der udpeges tillige suppleanter.«.

9. I § 7, *stk. 3*, indsættes efter »Erhvervsministeriet«: »eller den myndighed, som er bemyndiget efter § 8 a, *stk. 3*,«.

*Gældende formulering**Regionale udvalg*

§ 8. Erhvervsministeren kan pålægge amtskommuner, Københavns og Frederiksberg Kommuner og primærkommunerne at nedsætte regionale udvalg. De regionale udvalg har til opgave at indstille projekter til erhvervsministerens endelige godkendelse, jf. § 3.

Stk. 2. Det regionale udvalg fastlægger i sin forretningsorden, hvilken myndighed der varetager formandskabet og sekretariatsfunktionen for udvalget.

Stk. 3. De myndigheder, der nedsætter det regionale udvalg, skal påse, at indstillingerne er i overensstemmelse med gældende forordninger, med programmernes udvælgelseskriterier, prioriteter og finansieringsplaner.

Stk. 4. Erhvervsministeren kan, når særlige forhold taler derfor og efter fastsættelse af nærmere regler herom, bemyndige regionale udvalg til at træffe afgørelser om tilsagn om og udbetaling af tilskud fra Regionalfonden.

Lovforslaget

10. § 8, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Erhvervsministeren kan bemyndige amtskommuner, Københavns og Frederiksberg Kommuner og primærkommuner til at varetage administrationsmyndighedsopgaver.«.

11. Efter § 8 indsættes i kapitel 2:

»Grænseoverskridende udvalg og programmer

§ 8 a. Erhvervsministeren kan pålægge amtskommuner, Københavns og Frederiksberg Kommuner og primærkommuner at medvirke til nedsættelse af grænseoverskridende regionale udvalg med deltagelse fra regioner i lande, der deler grænse.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan efter fastsættelse af nærmere regler herom bemyndige disse udvalg til at træffe afgørelser om tilsagn om tilskud fra Regionalfonden.

Stk. 3. Ved grænseoverskridende programmer kan erhvervsministeren efter fastsættelse af nærmere regler herom bemyndige amtskommunale og kommunale myndigheder til helt eller delvist at fungere som administrationsmyndighed.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 8 b. Når programmerne omfatter regioner i flere lande, hvoraf et eller flere er medlem af Den Europæiske Union, kan erhvervsministeren, når særlige forhold gør det nødvendigt og efter fastsættelse af nærmere regler herom, bemyndige myndigheder og kompetente institutioner, herunder private institutioner, til at varetage administrationsmyndighedsopgaver.«.

Kapitel 3

Regnskaber m.v.

§ 9. Erhvervsministeren har ansvaret for, at der gennemføres kontrol og tilsyn med regionalfondsfinansierede foranstaltninger, herunder at der sker regnskabsaflæggelse, revision og evaluering.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om kontrol, tilsyn, regnskaber, revision og evaluering, herunder om afgivelse og indsamling af oplysninger om projekter, om budgetter og om projekt- og situationsrapporter.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 gælder tillige for den statslige medfinansiering af tilskud fra Regionalfonden.

Uændret

Kapitel 4

Sanktioner, ikrafttræden m.v.

§ 10. Er der i forbindelse med indgivelse af en ansøgning om tilskud fra Regionalfonden eller i forbindelse med gennemførelsen af et projekt med tilskud fra Regionalfonden afgivet urigtige oplysninger eller fortiet omstændigheder, som er af betydning for berettigelsen af det ydede tilskud, eller er der i øvrigt mod bedre vidende urettiligt modtaget tilskud fra Regionalfonden, skal det med urette modtagne tilskud tilbagebetales med tillæg af renter.

Uændret

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 2. Er der i forbindelse med indgivelse af en ansøgning om tilskud fra Regionalfondens eller i forbindelse med gennemførelsen af et projekt med tilskud fra Regionalfondens udvist svigagtigt forhold, kan erhvervsministeren bestemme, at den, der er ansvarlig for ansøgningens indgivelse eller for projektets gennemførelse, foruden at tilbagebetale det modtagne tilskud med tillæg af renter skal udelukkes fra at modtage tilskud til projekter fra Regionalfondens i et bestemt tidsrum.

Stk. 3. De i stk. 1 og 2 nævnte forhold straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 5. Stk. 1-4 gælder tillige for den statslige medfinansiering af tilskud fra Regionalfondens.

§ 2

§ 11. Loven træder i kraft den 1. januar 1997.

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

§ 12. I lov om erhvervsfremme, jf. lovbekendtgørelse nr. 323 af 25. april 1996, indsættes i § 2 efter *stk. 1* som nyt stykke:

Uændret

»*Stk. 2.* Denne lov finder dog ikke anvendelse, for så vidt angår medfinansiering af Regionalfondens aktiviteter, jf. lov om administration af tilskud fra Den Europæiske Regionalfond og tilhørende statslig medfinansiering.«

Uændret

§ 13. De i henhold til § 3, stk. 3, i lov om erhvervsfremme, jf. lovbekendtgørelse nr. 323 af 25. april 1996, og § 6, stk. 5, i lov om egnsudvikling, jf. lovbekendtgørelse nr. 221 af 13. april 1988, fremsatte krav om tilbagebetaling ved forretningsmæssig succes frafaldes.

Uændret

§ 14. Loven gælder ikke for Grønland og Færøerne.

Bilag 2

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 161,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽¹⁾,

under henvisning til samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁽³⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge traktatens artikel 158 skal Fællesskabet udvikle og fortsætte sin indsats for at styrke sin økonomiske og sociale samhørighed, og det skal navnlig stræbe efter at formindske forskellene mellem de forskellige områders udviklingsniveauer og forbedre situationen for de mindst begunstigede områder eller øer, herunder landdistrikterne, og ifølge artikel 159 skal Fællesskabet støtte denne indsats med den virksomhed, som det udøver gennem strukturfondene, Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og andre eksisterende finansielle instrumenter;

(2) i henhold til artikel 19 i Rådets forordning (EØF) nr. 2052/88 af 24. juni 1988 om strukturfondenes opgaver og effektivitet samt om samordningen af deres interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter⁽⁵⁾ skal Rådet på forslag

af Kommissionen senest den 31. december 1999 på ny gennemgå den pågældende forordning; for at gøre fællesskabsbestemmelserne mere gennemsigtige bør bestemmelserne for strukturfondene samles i en enkelt forordning, og forordning (EØF) nr. 2052/88 og Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88 af 19. december 1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår samordningen af de forskellige strukturfondes interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter⁽⁶⁾ bør derfor ophæves;

(3) i medfør af artikel 5 i protokol nr. 6 til akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, om særlige bestemmelser for mål nr. 6 inden for rammerne af strukturfondene i Finland og Sverige bør protokollen tages op til fornyet behandling samtidig med forordning (EØF) nr. 2052/88 inden udløbet af 1999;

(4) med henblik på at styrke koncentrationen og forenkle strukturfondenes indsats bør antallet af prioriterede mål begrænses i forhold til forordning (EØF) nr. 2052/88; disse mål bør defineres som udvikling og strukturtilpasning i regioner med udviklingsefterslæb, økonomisk og social omstilling i områder med strukturproblemer og tilpasning og modernisering af uddannelses-, erhvervsuddannelses- og beskæftigelsespolitikker og -systemer;

(5) med bestræbelserne på at styrke den økonomiske og sociale samhørighed søger Fællesskabet også at fremme en harmonisk, afbalanceret og bæredygtig erhvervsudvikling, en høj grad af beskæftigelse, lige muligheder for mænd og kvinder og en høj grad af beskyttelse og forbed-

⁽¹⁾ EFT C 176 af 9.6.1998, s. 1.

⁽²⁾ Overensstemmende udtalelse afgivet den 6. maj 1999 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽³⁾ EFT C 407 af 28.12.1998, s. 74.

⁽⁴⁾ EFT C 373 af 2.12.1998, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 185 af 15.7.1988, s. 9. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 3193/94 (EFT L 337 af 24.12.1994, s. 11).

⁽⁶⁾ EFT L 374 af 31.12.1988, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 3193/94.

ring af miljøet; indsatsen bør især integrere miljøbeskyttelseskrav i fastlæggelsen og gennemførelsen af strukturfondenes aktioner og bidrage til at fjerne uligheder mellem og fremme lige muligheder for mænd og kvinder; fondenes indsats kan ligeledes gøre det muligt at bekæmpe enhver forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse, handicap eller alder, bl.a. gennem en vurdering af behovene, de finansielle incitamenter og et udvidet partnerskab;

(6) den kulturelle udvikling, kvaliteten af det naturlige og anlagte miljø og levestandardens kvalitative og kulturelle dimension og udviklingen af turismen bidrager til økonomisk og socialt at gøre regionerne mere attraktive, idet disse forhold kan medvirke til at skabe varige arbejdspladser;

(7) Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) bidrager især til at gennemføre målet vedrørende udvikling og strukturtilpasning i regioner med udviklingsefterslæb og økonomisk og social omstilling i områder med strukturproblemer;

(8) Den Europæiske Socialfonds (ESF) opgaver bør tilpasses for at tage hensyn til og iværksætte Fællesskabets beskæftigelsesstrategi;

(9) strukturafsnittet af den fælles fiskeripolitik, der udgør en selvstændig strukturpolitik, har været en del af strukturfondenes regelsæt siden 1993; strukturfondenes indsats bør videreføres gennem det finansielle instrument for udvikling af fiskeriet (FIUF); FIUF-interventioner i mål nr. 1 indgår i programmeringen af dette mål, og interventioner uden for mål nr. 1 skal være et enkelt program i den berørte medlemsstat;

(10) Fællesskabet har iværksat en reform af den fælles landbrugspolitik, som indebærer strukturforanstaltninger og ledsageforanstaltninger med henblik på at udvikle landdistrikterne; Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Udviklingssektionen, skal i den forbindelse fortsat bidrage til virkeliggørelsen af det prioriterede mål vedrørende udvikling og strukturtilpasning i regioner med udviklingsefterslæb gennem en forbedring af effektiviteten af strukturerne for produktion, forarbejdning og afsætning af landbrugs- og skovbrugsprodukter, og til at udvikle landdistrikternes eget potentiel; EUGFL, Garantisektionen,

bør bidrage til at gennemføre det prioriterede mål vedrørende økonomisk og social omstilling i områder med strukturproblemer i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 af 17. maj 1999 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUG-FL) og om ændring og ophævelse af visse forordninger⁽⁷⁾;

(11) de nærmere bestemmelser for hver fond fastlægges i gennemførelsesbeslutninger, der vedtages i henhold til traktatens artikel 37, 148 og 162;

(12) der bør fastlægges kriterier for definitionen af støtteberettigede områder og regioner; de prioriterede områder og regioner i Fællesskabet bør derfor udpeges på grundlag af det fælles system for klassifikation af regioner, der benævnes »nomenklatur for statistiske territoriale enheder (NUTS)«, og som er udarbejdet af De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor i samarbejde med medlemsstaternes statistiske institutter;

(13) regioner med udviklingsefterslæb bør defineres som regioner med et BNP pr. indbygger på under 75 % af gennemsnittet for Fællesskabet; for at sikre en effektiv koncentration af interventionerne er det nødvendigt, at Kommissionen nøje overholder disse kriterier på grundlag af objektive statistiske oplysninger; regionerne i den yderste periferi og de områder med meget lav befolkningstæthed, der er omfattet af mål nr. 6 som omhandlet i protokol nr. 6 til akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse i perioden 1995-1999, bør også være omfattet af mål nr. 1 i nærværende forordning;

(14) områder under økonomisk og social omstilling bør defineres som områder, hvis industri- og servicesektorer undergår socioøkonomiske ændringer, landdistrikter i tilbagegang, vanskeligt stillede byområder og kriseramte fiskeriområder; det bør sikres, at indsatsen effektivt koncentrerer om de områder i Fællesskabet, der er hårdest ramt; områderne bør fastlægges af Kommissionen på forslag af og i snævert samråd med medlemsstaterne;

(15) for at sikre, at fondenes indsats får fællesskabskarakter, bør områder, hvis industrisektor

⁽⁷⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 11.

undergår socioøkonomiske ændringer, og landdistrikter i tilbagegang så vidt muligt fastlægges ud fra objektive indikatorer, der anvendes på Fællesskabsplan; det bør endvidere fastsættes, at den befolkningsandel, der omfattes af dette prioriterede mål, i alt på fællesskabsniveau vejledende udgør omkring 10 % af den samlede befolkning i Fællesskabet, for så vidt angår industriområder, 5 % for landdistrikter, 2 % for byområder og 1 % for fiskeriområder; for at sikre, at hver medlemsstat yder et rimeligt bidrag til den samlede koncentrationsindsats, må den mulige maksimale nedsættelse af mål nr. 2's dækning i 2006 som omhandlet i nærværende forordning, i forhold til retten til støtte under mål nr. 2 og nr. 5b i 1999 som omhandlet i forordning (EØF) nr. 2052/88 ikke overstige en tredjedel, udtrykt i befolkningstal;

(16) for at opnå en effektiv programmering bør de regioner med udviklingsefterslæb, hvis BNP pr. indbygger er på under 75 % af gennemsnittet i Fællesskabet, svare til de områder, som medlemsstaterne yder støtte til i henhold til traktatens artikel 87, stk. 3, litra a), under hensyn til eventuelle særlige foranstaltninger, der er vedtaget i medfør af traktatens artikel 299, stk. 2, til fordel for fjernområderne (de franske oversøiske departementer, Azorerne, Madeira og De Kanariske Øer); der bør også i vid udstrækning være sammenhæng mellem de områder, der undergår økonomiske og sociale ændringer, og de områder, som medlemsstaterne yder støtte til i henhold til traktatens artikel 87, stk. 3, litra c); Fællesskabets mål bør være at øge sammenhængen i slutningen af perioden 2000-2006 ved hjælp af en passende indsats fra medlemsstaterne i forhold til deres nuværende situation;

(17) målet vedrørende tilpasning og modernisering af uddannelses-, erhvervsuddannelses- og beskæftigelsespolitikker og -systemer indgår finansielt i de regioner og områder, som ikke er dækket af mål nr. 1; mål nr. 3 omfatter også en referenceramme, der skal sikre sammenhæng med alle aktioner vedrørende menneskelige ressourcer i en og samme medlemsstat;

(18) interventioner fra Den Europæiske Socialfond (ESF) under mål nr. 2 bør vedrøre regionale og lokale aktioner, der svarer til de særlige forhold i hvert område under mål nr. 2, og som koordineres med interventionerne fra andre strukturfonde; hvert bidrag fra ESF til et enheds-

programmeringsdokument for mål nr. 2 bør være tilstrækkelig højt til, at det berettiger særskilt forvaltning, og bør derfor andrage mindst 5 % af strukturfondenes samlede bidrag;

(19) de regioner, der i 1999 er omfattet af et prioriteret mål, men som ikke opfylder kriterierne for ret til støtte, bør modtage en gradvis aftagende overgangsstøtte; denne støtte skal i 2000 være lavere end i 1999;

(20) der bør fastsættes bestemmelser om fordeling af disponible midler; de fordeles en gang om året, og en væsentlig del af midlerne tildeles regioner med udviklingsefterslæb, herunder områder, der modtager overgangsstøtte;

(21) der bør afhængigt af den nationale absorberingsevne fastsættes et generelt loft for, hvor stort et samlet årligt beløb en medlemsstat må modtage fra strukturfondene efter denne forordning - sammen med støtte fra Samhørighedsfonden;

(22) Kommissionen bør fastlægge en vejledende fordeling af de disponible forpligtelsesbevillinger til hvert af de prioriterede mål, idet den lægger hensigtsmæssige objektive kriterier til grund; 4 % af de bevillinger, der tildeles medlemsstaterne under den vejledende fordeling, bør Kommissionen fordele midtvejs; i betragtning af den særlige indsats for fredsprocessen i Nordirland bør Peace-programmet videreføres indtil 2004; et særligt bistandsprogram bør etableres for perioden 2000-2006 for de svenske NUTS II-regioner, som ikke er omfattet af den i artikel 3, stk. 2, omhandlede liste, og som opfylder kriterierne i artikel 2 i protokol nr. 6 til akten om Østrigs, Sveriges og Finlands tiltrædelse;

(23) 5,35 % af alle disponible forpligtelsesbevillinger afsættes til Fællesskabsinitiativer og 0,65 % til nyskabende aktioner og teknisk bistand;

(24) strukturfondenes bevillinger bør reguleres med en fast procent med henblik på programmeringen, og reguleringen bør om nødvendigt kunne tilpasses teknisk inden den 31. december 2003;

(25) grundprincipperne for reformen af strukturfondene i 1998 skal fortsat styre fondenes aktiviteter indtil 2006; erfaringerne viser, at det er nødvendigt at gennemføre forbedringer for at

gøre bestemmelserne enklere og mere gennemsigtige, og navnlig bør effektivitet betragtes som et grundprincip;

(26) for at strukturfondenes aktiviteter kan være effektive og gennemsigtige, er det nødvendigt nøje at fastlægge medlemsstaternes og Fællesskabets ansvarsområder, og ansvarsområderne skal være fastlagt på hvert trin af programmeringen, overvågningen, evalueringen og kontrollen; ifølge subsidiaritetsprincippet er det i første række medlemsstaternes ansvar at iværksætte og kontrollere foranstaltningerne, uden at dette berører Kommissionens beføjelser i øvrigt;

(27) Fællesskabets indsats supplerer eller skal bidrage til medlemsstaternes indsats, og for at opnå en ekstra nytteværdi bør partnerskabet styrkes; det omfatter regionale og lokale myndigheder, andre kompetente myndigheder, herunder dem, som er ansvarlige for miljøet og for at fremme lige muligheder for mænd og kvinder, økonomiske og sociale partnere og andre kompetente organer; de berørte partnere bør inddrages i forberedelsen, overvågningen og evalueringen af foranstaltningerne;

(28) programmeringsprocessen bør defineres fra planlægningen til den endelige modtager, og denne proces bør fremmes i medlemsstaterne ved at Kommissionen opstiller brede vejledende retningslinjer om relevante, definerede fællesskabspolitikker vedrørende strukturfondene;

(29) programmeringen skal sikre, at strukturfondenes aktioner samordnes både indbyrdes og med den indsats, der ydes af andre eksisterende finansielle instrumenter og EIB; samordningen skal også bidrage til, at tilskud og lån kombineres;

(30) fondenes aktiviteter og de foranstaltninger, de medfinansierer, skal være forenelige med de øvrige fællesskabspolitikker og overholde fællesskabsretten, og der skal vedtages særlige bestemmelser med henblik herpå; i denne forbindelse skal foranstaltninger til formidling og udnyttelse af resultaterne af forskning og teknologisk udvikling, der gennemføres under strukturfondene, sikre beskyttelse af rettigheder i forbindelse med erhvervelse af kvalifikationer og videreuddannelse, og der skal tages behørigt hensyn til Fællesskabets konkurrenceregler;

(31) kriterier og regler for en enklere kontrol og iværksættelse af additionalitetsprincippet bør defineres;

(32) det er nødvendigt, at programmeringssystemet forenkles ved, at der anvendes en enkelt programmeringsperiode på syv år; med henblik herpå bør interventionernes former og antal begrænses, idet de generelt gennemføres i form af en integreret intervention pr. region, og ved generelt at anvende enhedsprogrammeringsdokumenter i forbindelse med de prioriterede mål og integrere store projekter og globaltilskud i de øvrige interventionsformer;

(33) for at styrke integrerede udviklingsmetoder bør der, idet der tages hensyn til regionernes særlige kendetegn, skabes sammenhæng mellem fondenes aktioner og Fællesskabets politikker, beskæftigelsesstrategien og medlemsstaternes økonomiske og sociale politik og regionalpolitik;

(34) med henblik på at fremskynde og forenkle programmeringsprocedurerne bør der skelnes mellem Kommissionens og medlemsstaternes ansvarsområder; det bør fastsættes, at Kommissionen på forslag af medlemsstaterne vedtager strategier og prioriteter for programmeringens udvikling, Fællesskabets deltagelse i finansieringen og de tilhørende gennemførelsesbestemmelser, og at medlemsstaterne træffer beslutning om anvendelsen; indholdet af de forskellige interventionsformer bør også fastlægges nærmere;

(35) medlemsstaternes decentrale iværksættelse af strukturfondenes aktioner bør give garantier med hensyn til nærmere bestemmelser for og kvaliteten af iværksættelsen, resultaterne og evalueringen heraf og den korrekte finansielle forvaltning og kontrollen heraf;

(36) Kommissionen bør, om nødvendigt i samarbejde med EIB, kunne godkende større investeringsprojekter, som overstiger et vist finansielt omfang, for at kunne evaluere deres virkninger og den planlagte anvendelse af fællesskabsmidler;

(37) de aktioner af interesse for Fællesskabet, der gennemføres på Kommissionens initiativ, bør supplere de aktioner, som gennemføres under de prioriterede mål;

(38) fællesskabsinitiativerne bør bidrage til at fremme det grænseoverskridende, tværnationale og tværregionale samarbejde (Interreg) og den økonomiske og sociale revitalisering af de kriseramte byer og forstæder (Urban), der begge skal finansieres af EFRU, den udvikling af landdistrikterne (Leader), der skal finansieres af EUG-FL, Udviklingssektionen, og den udvikling af menneskelige ressourcer med lige muligheder for begge køn (Equal), der skal finansieres af ESF; i den forbindelse får det grænseoverskridende samarbejde, især med henblik på udvidelsen, og det tværnationale og tværregionale samarbejde særlig betydning; der bør lægges særlig vægt på samarbejdet med fjernområder; koordinationen af det grænseoverskridende, tværnationale og tværregionale samarbejde med de aktioner, der gennemføres i henhold til forordning (EØF) nr. 3906/89⁽⁸⁾, forordning (Euratom, EF) nr. 1279/96⁽⁹⁾ og forordning (EF) nr. 1488/96⁽¹⁰⁾, bør forbedres, navnlig med henblik på udvidelsen af Den Europæiske Union og under hensyntagen til Euro-Middelhavspartnerskabet; der bør tages behørigt hensyn til den sociale og erhvervsmæssige integrering af asylansøgere inden for rammerne af Equal;

(39) strukturfondene bør støtte undersøgelser, pilotprojekter og udveksling af erfaringer for at fremme nyskabende metoder og praksis for en enkel og gennemsigtig iværksættelse;

(40) med henblik på at styrke løftestangseffekten af Fællesskabets midler ved så vidt muligt at fremme anvendelsen af private finansieringskilder og tage større hensyn til projekternes rentabilitet bør støtten fra strukturfondene diversificeres og støttesatserne gradueres for at fremme Fællesskabets interesser, tilskynde til anvendelse af forskellige finansielle ressourcer, og for at begrænse fondenes deltagelse ved at tilskynde til anvendelse af passende støtteformer; med henblik herpå bør der fastlægges nedsætte procent-satser for medfinansiering af investeringer i virksomheder og investeringer i infrastrukturer,

der skaber betydelige indtægter; i forbindelse med nærværende forordning bør betydelige nettoindtægter vejledende defineres som indtægter, der udgør mindst 25 % af de samlede investeringsudgifter;

(41) ud fra subsidiaritetsprincippet bør de relevante nationale bestemmelser gælde for støtteberettigede udgifter, indtil der vedtages Fællesskabsbestemmelser, der kan fastlægges af Kommissionen, når de skønnes nødvendige for at garantere en ensartet og rimelig anvendelse af strukturfondene i Fællesskabet; det er dog nødvendigt at bestemme, hvilke udgifter der er støtteberettigede, for så vidt angår datørne for begyndelse og udløb af perioder for støtteberettigelse og investeringernes vedvarende karakter; for at strukturfondenes indsats kan blive effektiv og få varige virkninger bør fondsstøtten kun opretholdes helt eller delvis, hvis støttens art eller betingelserne for dens gennemførelse ikke ændres i betydelig grad, hvorved støtteforanstaltningens oprindelige mål fordrejes;

(42) bestemmelserne og procedurerne for forpligtelser og betalinger bør forenkles; budgetforpligtelserne skal med henblik herpå gennemføres en gang om året efter de flerårige finansielle prognoser og planen for finansiering af interventioner, og betalingerne skal foretages som forskud og efterfølgende refusion af faktiske udgifter; efter gældende retspraksis udgør de renter, som forskuddet eventuelt afkaster, indtægter for den pågældende medlemsstat, og for at styrke fondenes indsats bør de anvendes til samme formål som forskuddet;

(43) der bør stilles garantier for en korrekt finansiell forvaltning ved at sikre, at udgifterne er berettigede og atterede, og ved at fastlægge betalingsbetingelser, som forudsætter, at vigtige ansvarsområder vedrørende overvågning af programmeringen, finanskontrol og anvendelse af fællesskabsretten overholdes;

(44) for at sikre en korrekt forvaltning af Fællesskabets midler bør overslagene over og gennemførelsen af udgifterne forbedres; medlemsstaterne bør derfor med regelmæssige mellemrum sende Kommissionen deres overslag over anvendelsen af Fællesskabets midler, og forsinkelser i den finansielle gennemførelse bør medføre, at forskuddet skal tilbagebetales, og at parterne uden videre frigøres fra deres forpligtelser;

⁽⁸⁾ EFT L 375 af 23.12.1989, s. 11 (Phare). Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 753/96 (EFT L 103 af 26.4.1996, s. 5).

⁽⁹⁾ EFT L 165 af 4.7.1996, s. 1 (Takis).

⁽¹⁰⁾ EFT L 189 af 30.7.1996, s. 1 (Meda). Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 780/98 (EFT L 113 af 15.4.1998, s. 2).

(45) i overgangsperioden fra 1. januar 1999 til 31. december 2001 skal enhver henvisning til euroen generelt betragtes som en henvisning til euroen som valutaenhed, jf. artikel 2, andet punktum, i forordning (EF) nr. 974/98 af 3. maj 1998 om indførelse af euroen⁽¹⁾;

(46) en effektiv overvågning udgør en af garantiene for, at strukturfondenes indsats er effektiv; overvågningen må forbedres, og ansvarsområderne bør fastlægges nærmere; der bør navnlig skelnes mellem forvaltningsfunktioner og overvågningsfunktioner;

(47) der bør udpeges en enkelt forvaltningsmyndighed for hver intervention, og dens ansvarsområder bør fastlægges nærmere; ansvarsområderne omfatter især indsamling af oplysninger om resultater og deres fremsendelse til Kommissionen, den korrekte finansielle gennemførelse, tilrettelæggelse af evalueringen og overholdelse af forpligtelserne i forbindelse med reklame og Fællesskabsret; med henblik herpå bør der med regelmæssige mellemrum holdes møder om overvågning af interventionen mellem Kommissionen og forvaltningsmyndigheden;

(48) det bør bestemmes, at overvågningsudvalget er en af medlemsstaten udpeget instans, der følger interventionen, kontrollerer forvaltningsmyndighedens forvaltning heraf, sikrer, at udvalgets retningslinjer og gennemførelsesregler følges, samt gennemgår evalueringen;

(49) indikatorer og årlige gennemførelsesberetninger er vigtige bestanddele af overvågningen, og de bør fastlægges nærmere, så de troværdigt kan afspejle interventionernes forløb og programmerings kvaliteten;

(50) med henblik på en effektiv og regelmæssig gennemførelse bør der ske en nærmere fastlæggelse af medlemsstaternes forpligtelser vedrørende forvaltnings- og kontrolsystemer, attestering af udgifter, forebyggelse, påvisning og korrektion af uregelmæssigheder og overtrædelser af fællesskabsretten;

(51) samarbejdet mellem medlemsstaterne og Kommissionen om finanskontrol bør udbygges, uden at dette berører Kommissionens beføjelser på området, og det bør fastsættes, at medlems-

staterne og Kommissionen med regelmæssige mellemrum holder samråd for at undersøge de af medlemsstaterne truffne foranstaltninger og i givet fald give Kommissionen mulighed for at anføre om justeringer;

(52) medlemsstaternes forpligtelser til at følge og korrigere uregelmæssigheder og overtrædelser og Kommissionens forpligtelser i tilfælde af, at medlemsstaterne ikke opfylder deres forpligtelser, bør fastlægges;

(53) effektiviteten og virkningerne af strukturfondenes aktiviteter forudsætter også, at evalueringen forbedres og uddybes, og medlemsstaternes og Kommissionens ansvarsområder og de bestemmelser, der skal sikre, at evalueringen er troværdig, bør derfor fastlægges nærmere;

(54) interventionerne bør evalueres med henblik på deres forberedelse, deres midtvejsrevision og vurderingen af deres virkninger, og evalueringsprocessen bør indgå i overvågningen af interventionerne; målene for og indholdet af hver evalueringsetape bør derfor fastlægges, og evalueringen af situationen med hensyn til socio-økonomiske forhold, miljø og lige muligheder for mænd og kvinder bør udbygges;

(55) midtvejsevalueringen og henlæggelsen af en del af bevillingerne gør det muligt at yde supplerende bevillinger i den enkelte medlemsstat i forhold til interventionernes slagkraft, og tildelingen bør baseres på objektive, enkle og gennemsigtige kriterier for effektiviteten, forvaltningen og den finansielle gennemførelse;

(56) hvert tredje år bør der fremlægges en beretning om de fremskridt, der er gjort med hensyn til virkeliggørelse af den økonomiske og sociale samhørighed, og beretningen bør indeholde en analyse af den økonomiske og sociale situation og dens udvikling i Fællesskabets regioner;

(57) for at sikre, at partnerskabet fungerer effektivt, og at Fællesskabets interventioner fremmes på passende vis, bør der iværksættes den bredest mulige informations- og reklameindsats; de myndigheder, der er ansvarlige for forvaltningen af interventionerne, er også ansvarlige på dette område, og de skal holde Kommissionen underrettet om de truffne foranstaltninger;

⁽¹⁾ EFT L 139 af 11.5.1998, s. 1.

(58) der bør fastsættes nærmere bestemmelser om arbejdet i de komitéer, der skal bistå Kommissionen med at iværksætte denne forordning;

(59) der bør fastsættes særlige overgangsbestemmelser, der skal forberede den nye programmering straks efter ikrafttrædelsen af denne forordning, og som sikrer, at støtten til medlemsstaterne ikke afbrydes, indtil der kan opstilles planer og gennemføres interventioner efter det nye system -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

ALMINDELIGE PRINCIPPER

KAPITEL I

MÅL OG OPGAVER

Artikel 1

Mål

Fællesskabets indsats gennem strukturfondene, Samhørighedsfonden, EUGFL, Garantisektionen, Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter tager sigte på virkeliggørelsen af de generelle målsætninger i traktatens artikel 158 og 160. Strukturfondene, EIB og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter bidrager hver for sig på relevant måde til virkeliggørelsen af følgende tre højt prioriterede mål:

- 1) fremme af udviklingen og strukturtilpasningen i regioner med udviklingsefterslæb, i det følgende benævnt »mål nr. 1«
- 2) støtte til økonomisk og social omstilling i områder med strukturproblemer, i det følgende benævnt »mål nr. 2«
- 3) støtte til tilpasning og modernisering af uddannelses-, erhvervsuddannelses- og beskæftigelsespolitikker og -systemer, i det følgende benævnt »mål nr. 3«. Under mål nr. 3 kan der ydes støtte uden for mål nr. 1-regioner, og målet udgør en politisk referenceramme for alle aktioner til udvikling af de menneskelige ressourcer på et nationalt område, idet der dog kan tages hensyn til specifikke regionale forhold.

Ved at forfølge disse mål bidrager Fællesskabet til at fremme en harmonisk, afbalanceret og bæredygtig økonomisk udvikling, øget beskæfti-

gelse og udvikling af de menneskelige ressourcer, beskyttelse og forbedring af miljøet, fjernelse af uligheder og fremme af ligestillingen mellem mænd og kvinder.

Artikel 2

Midler og opgaver

1. I denne forordning forstås ved »strukturfondene« Den Europæiske fond for Regionaludvikling (EFRU), Den Europæiske Socialfond (ESF), Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Udviklingssektionen, og Det Finansielle Instrument til Udvikling af Fiskeriet (FIUF), i det følgende benævnt »fondene«.

2. I overensstemmelse med traktatens artikel 33, 146 og 160 bidrager fondene efter de særlige bestemmelser, der gælder for hver af dem, til virkeliggørelsen af mål nr. 1, 2 og 3 med følgende fordeling:

- a) mål nr. 1: EFRU, ESF, EUGFL, Udviklingssektion, og FIUF
- b) mål nr. 2: EFRU og ESF
- c) mål nr. 3: ESF.

3. FIUF bidrager til strukturforanstaltningerne inden for fiskerisektoren uden for mål nr. 1-regioner i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 1263/1999 af 21. juni 1999 om det finansielle instrument til udvikling af fiskeriet⁽¹²⁾.

EUGFL's Garantisektion bidrager til virkeliggørelsen af mål nr. 2 efter bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1257/1999.

4. Fondene bidrager til finansiering af fællesskabsinitiativer og til at støtte nyskabende aktioner og teknisk bistand.

Teknisk bistand ydes inden for den i artikel 13-27 fastlagte programmering eller på Kommissionens initiativ i henhold til artikel 23.

5. De andre midler fra De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, der kan anvendes til virkeliggørelse af målene i artikel 1, er navnlig dem, der er afsat til andre strukturaktioner og til Samhørighedsfonden.

Kommissionen og medlemsstaterne sørger for, at der er sammenhæng mellem fondenes indsats og andre fællesskabspolitikker og -aktioner, navnlig i forbindelse med beskæftigelse, ligestil-

⁽¹²⁾ Se side 54 i denne Tidende.

ling mellem mænd og kvinder, social- og arbejdsmarkedspolitik, og erhvervsuddannelsespolitik, den fælles landbrugspolitik, den fælles fiskeripolitik, transport, energi og de transeuropæiske net, og sikrer desuden, at miljøbeskyttelseskrav integreres i udformningen og gennemførelsen af fondenes indsats.

6. EIB medvirker til virkeliggørelsen af målene i artikel 1 efter de bestemmelser, der er fastsat i dens vedtægter.

De øvrige eksisterende finansielle instrumenter, som efter de særlige bestemmelser, der gælder for hver af dem, kan bidrage til at virkeliggøre målene i artikel 1, er navnlig Den Europæiske Investeringsfond, Det Europæiske Atomenergifællesskab (Euratom) (lån og garantier). De benævnes i det følgende »de øvrige finansielle instrumenter«.

KAPITEL II

GEOGRAFISKE OMRÅDER, DER ER STØTTEBERETTIGEDE UNDER DE PRIORITEREDE MÅL

Artikel 3

Mål nr. 1

1. Mål nr. 1-regioner er regioner, der svarer til niveau II i nomenklaturen for statistiske territoriale enheder (NUTS II), og hvis bruttonationalprodukt (BNP) pr. indbygger målt i købekraftstandarder og beregnet på grundlag af de pr. 26. marts 1999 disponible fællesskabsdata for de seneste tre år er lavere end 75 % af gennemsnittet i Fællesskabet.

Dette mål omfatter også regionerne i den yderste periferi (de franske oversøiske departementer, Azorerne, Madeira og De Kanariske Øer), som alle ligger under 75 %-tærsklen, og de områder, der er omfattet af mål nr. 6 i perioden 1995-1999 som omhandlet i protokol nr. 6 til akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse.

2. Kommissionen fastlægger listen over mål nr. 1-regioner under nøje overholdelse af stk. 1, første afsnit, uden at dette indskrænker anvendelsen af artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 4, andet afsnit.

Listen gælder i syv år regnet fra den 1. januar 2000.

Artikel 4

Mål nr. 2

1. Mål nr. 2-regioner er regioner med strukturproblemer, hvis økonomiske og sociale omstilling skal fremmes i henhold til artikel 1, nr. 2, og som har et betydeligt befolkningstal eller dækker et betydeligt areal. De omfatter især områder, hvis industri- og servicesektorer undergår socioøkonomiske ændringer, samt landdistrikter i tilbagegang, vanskeligt stillede byområder og kriseramte fiskeriafhængige områder.

2. Kommissionen og medlemsstaterne sørger for, at interventionen reelt koncentrerer sig om de områder i Fællesskabet, der er hårdest ramt, og på det mest hensigtsmæssige geografiske niveau. Befolkningen i de i stk. 1 nævnte områder må højst udgøre 18 % af Fællesskabets samlede befolkning. På grundlag heraf fastsætter Kommissionen et befolkningsloft for hver medlemsstat afhængigt af:

- det samlede befolkningstal i de NUTS III-områder i den enkelte medlemsstat, som opfylder kriterierne i stk. 5 og 6
- hvor alvorlige den enkelte medlemsstats strukturproblemer er på nationalt plan sammenlignet med de øvrige berørte medlemsstater. Dette vurderes ud fra det samlede arbejdsløshedstal og tallet for langtidsledige uden for mål nr. 1-regionerne
- behovet for at sikre, at hver medlemsstat yder et rimeligt bidrag til den fælles satsning på koncentration som fastlagt i nærværende afsnit; den maksimale reduktion af befolkningen under mål nr. 2 må ikke overstige en tredjedel i forhold til den befolkning, der er omfattet af mål nr. 2 og nr. 5b, som omhandlet i forordning (EØF) nr. 2052/88, i 1999.

Kommissionen giver medlemsstaterne alle de oplysninger, den disponerer over, vedrørende kriterierne i stk. 5 og 6.

3. Under overholdelse af de i stk. 2 omhandlede lofter stiller medlemsstaterne forslag til en liste over signifikante områder, som er:

- de NUTS III-regioner eller de områder inden for disse regioner, der er hårdest ramt, og som opfylder kriterierne i enten stk. 5 eller stk. 6
- de områder, der opfylder kriterierne i stk. 7 eller stk. 8 eller medlemsstaternes specifikke kriterier i henhold til stk. 9.

Medlemsstaterne forsyner Kommissionen med de statistikker og andre oplysninger relateret til det mest hensigtsmæssige geografiske niveau, som den skal bruge for at vurdere disse forslag.

4. På basis af de i stk. 3 omhandlede oplysninger opstiller Kommissionen i snævert samråd med den berørte medlemsstat og under hensyntagen til nationale prioriteter listen over mål nr. 2-områder, uden at dette indskrænker anvendelsen af artikel 6, stk. 2.

De områder, der opfylder kriterierne i stk. 5 og 6, skal omfatte mindst 50 % af mål nr. 2-befolkningen i hver medlemsstat, medmindre der gøres en undtagelse som følge af behørigt begrundede objektive omstændigheder.

5. De områder, hvis industri undergår socioøkonomiske ændringer som omhandlet i stk. 1, skal udgøre eller indgå i en territorial enhed på NUTS III-niveau, der opfylder følgende kriterier:

- a) den gennemsnitlige arbejdsløshedsprocent skal ligge over gennemsnittet i Fællesskabet i de seneste tre år
- b) industribeskæftigelsens procentvise andel af den samlede beskæftigelse skal i ethvert referenceår fra 1985 være lig med eller over gennemsnittet i Fællesskabet
- c) der skal kunne konstateres et fald i industribeskæftigelsen i forhold til det i litra b) anførte referenceår.

6. De i stk. 1 nævnte landdistrikter skal udgøre eller indgå i en territorial enhed på NUTS III-niveau, der opfylder følgende kriterier:

- a) enten skal befolkningstætheden være på under 100 indbyggere pr. km², eller også skal landbrugsbeskæftigelsens procentvise andel af den samlede beskæftigelse i ethvert referenceår fra 1985 være lig med eller over det dobbelte af gennemsnittet i Fællesskabet
- b) enten skal den gennemsnitlige arbejdsløshedsprocent ligge over gennemsnittet i Fællesskabet i de seneste tre år, eller også skal befolkningstallet være faldet siden 1985.

7. De i stk. 1 nævnte byområder er tætbefolkede områder, som opfylder mindst et af følgende kriterier:

- a) en langtidsledighedsprocent, der ligger over gennemsnittet i Fællesskabet

- b) stor fattigdom, herunder dårlige boligforhold
- c) stærkt nedslidte miljøforhold
- d) høj kriminalitet
- e) befolkning med et lavt uddannelsesniveau.

8. De i stk. 1 nævnte fiskeriafhængige områder er kystområder, hvor fiskeribeskæftigelsen udgør en betydelig del af den samlede beskæftigelse, og som har socioøkonomiske problemer i forbindelse med strukturomlægningen inden for fiskerisektoren, hvilket medfører en markant nedgang i beskæftigelsen inden for denne sektor.

9. Fællesskabsinterventionen kan også omfatte områder med et betydeligt befolkningstal eller et betydeligt areal, som svarer til en af følgende kategorier:

- a) områder, der opfylder kriterierne i stk. 5 og støder op til et industriområde, områder, der opfylder kriterierne i stk. 6 og støder op til et landdistrikt, samt områder, der opfylder kriterierne i enten stk. 5 eller stk. 6 og støder op til en mål nr. 1-region
- b) landdistrikter med alvorlige socioøkonomiske problemer enten som følge af, at den erhvervsaktive landbrugsbefolkning bliver stadig ældre, eller som følge af, at dens andel er faldende
- c) områder, som i henhold til relevante og kontrollerbare kriterier kan anses for at være ramt af eller truet af høj arbejdsløshed på grund af igangværende eller planlagt omlægning af en eller flere aktiviteter af afgørende betydning inden for landbrugs-, industri- eller servicesektoren.

10. Et givet område kan kun være støtteberettiget under et af målene nr. 1 og nr. 2.

11. Listen over områder gælder i syv år regnet fra den 1. januar 2000.

Opstår der alvorlig krise i en region, kan Kommissionen i løbet af 2003 på forslag af en medlemsstat ændre denne liste efter bestemmelserne i stk. 1-10, men uden at forhøje den befolkningsandel, der er dækket inden for hver af de i artikel 13, stk. 2, omhandlede regioner.

Artikel 5

Mål nr. 3

Områder, der kan modtage støtte under mål nr. 3, er områder, der ikke er omfattet af mål nr. 1.

Artikel 6

Overgangsstøtte

1. Uanset artikel 3 vil regioner, som i 1999 er omfattet af mål nr. 1 ifølge forordning (EØF) nr. 2052/88, og som ikke er omhandlet i nærværende forordnings artikel 3, stk. 1, andet afsnit, og stk. 2, som overgangsforanstaltning modtage støtte fra fondene under mål nr. 1 fra 1. januar 2000 til 31. december 2005.

I forbindelse med vedtagelsen af den i artikel 3, stk. 2, nævnte liste opstiller Kommissionen efter artikel 4, stk. 5 og 6, listen over de NUTS III-områder i disse regioner, der i 2006 som en overgangsforanstaltning modtager støtte fra fondene under mål nr. 1.

Kommissionen kan imidlertid efter forslag fra en medlemsstat inden for den befolkningsgrænse, der gælder for de områder, der er omtalt i andet afsnit, og i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 4, stk. 4, andet afsnit, erstatte disse områder med NUTS III-områder eller områder på et lavere niveau i disse regioner, der opfylder kriterierne i artikel 4, stk. 5-9.

Områder i regioner, som ikke er opført på den i andet og tredje afsnit nævnte liste, vil i 2006 fortsat modtage støtte inden for rammerne af samme intervention, men kun fra ESF, FIUF og EUGFL, Udviklingssektionen.

2. Uanset artikel 4 vil regioner, som i 1999 ifølge forordning (EØF) nr. 2052/88 er omfattet af mål nr. 2 og nr. 5b, og som ikke er opført på den i artikel 4, stk. 4, i nærværende forordning nævnte liste, som en overgangsforanstaltning modtage støtte fra EFRU under mål nr. 2 i medfør af nærværende forordning fra 1. januar 2000 til 31. december 2005.

Disse områder modtager fra 1. januar 2000 til 31. december 2006 støtte fra ESF under mål nr. 3 som mål nr. 3-områder, fra EUGFL, Garanti-sektionen, som led i støtten til udvikling af land-distrikterne og fra FIUF som led i strukturaktionerne i fiskerisektoren uden for mål nr. 1.

KAPITEL III

FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel 7

Midler og koncentration

1. De midler, som fondene kan indgå forpligtelse for, beløber sig til 195 mia. EUR i 1999-priser for perioden 2000-2006.

Den årlige fordeling af midlerne fremgår af bilaget.

2. Fordelingen af budgetmidlerne mellem de forskellige mål skal foretages således, at de i væsentligt omfang koncentrerer om mål nr. 1-regionerne.

69,7 % af strukturfondene tildeles mål 1, herunder 4,3 % til overgangsstøtte (dvs. i alt 135,9 mia. EUR).

11,5 % af strukturfondene tildeles mål 2, herunder 1,4 % til overgangsstøtte (dvs. i alt 22,5 mia. EUR).

12,3 % af strukturfondene tildeles mål 3 (dvs. i alt 24,05 mia. EUR).

Tallene for mål nr. 1, nr. 2 og nr. 3 omfatter ikke de finansielle midler, der er omhandlet i stk. 6, og heller ikke finansieringen af FIUF uden for mål nr. 1.

3. Kommissionen foretager efter gennemsigtige procedurer en vejledende fordeling på de enkelte medlemsstater af de forpligtelsesbevillinger, der er til rådighed for den i artikel 13-19 omhandlede programmering, idet der for mål nr. 1 og nr. 2 fuldt ud tages hensyn til et eller flere objektive kriterier svarende til dem, der blev anvendt i den foregående periode omfattet af forordning (EØF) nr. 2052/88, dvs. støtteberettiget befolkning, de enkelte landes og regioners velfærd, strukturproblemerens relative alvor, herunder især arbejdsløshedens omfang.

For mål nr. 3 baseres fordelingen på de enkelte medlemsstater primært på den støtteberettigede befolkning, beskæftigelsessituationen og på, hvor alvorlige problemerne er, herunder social udstødelse, uddannelses- og erhvervsuddannelsesniveaulet samt andelen af erhvervsaktive kvinder.

For så vidt angår mål nr. 1 og nr. 2 opføres i forbindelse med disse fordelinger bevillingerne til regioner og områder, der modtager overgangsstøtte, separat. De pågældende bevillinger

fastsættes i overensstemmelse med kriterierne i første afsnit. Bevillingerne er årligt aftagende fra den 1. januar 2000 og skal i 2000 være lavere end i 1999. Overgangsstøttens profil kan afpasses efter de enkelte områders specifikke behov i forståelse med Kommissionen, forudsat at den finansielle bevilling til hvert enkelt område overholdes.

Kommissionen foretager under anvendelse af gennemsigtige procedurer en vejledende fordeling blandt medlemsstaterne af de forpligtelsesbevillinger, der er til rådighed for strukturforanstaltningerne i fiskerisektoren uden for mål nr. 1-regioner som omhandlet i artikel 2, stk. 3, første afsnit.

4. Under mål nr. 1 udarbejdes der for årene 2000-2004 et Peace-program til støtte af fredsprocessen i Nordirland, til fordel for Nordirland og grænseområderne i Irland.

Under mål nr. 1 udarbejdes der for tidsrummet 2000-2006 et særligt bistandsprogram for de svenske NUTS II-regioner, der ikke er omfattet af listen i artikel 3, stk. 2, men som opfylder kriterierne i artikel 2 i protokol nr. 6 i akten vedrørende Østrigs, Sveriges og Finlands tiltrædelse.

5. 4 % af forpligtelsesbevillingerne i henhold til den i stk. 3 nævnte nationale vejledende fordeling tildeles i overensstemmelse med artikel 44.

6. I den i stk. 1 nævnte periode anvendes 5,35 % af fondenes forpligtelsesbevillinger, jf. stk. 1, til finansiering af fællesskabsinitiativer.

0,65 % af de i stk. 1 nævnte midler anvendes til finansiering af nyskabende aktioner og teknisk bistand som fastlagt i artikel 22 og 23.

7. De i stk. 1 omhandlede beløb indekseres fra den 1. januar 2000 med 2 % om året med henblik på deres programmering og senere opførelse på De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

Om nødvendigt foretager Kommissionen senest den 31. december 2003 en teknisk justering af indekseringen af bevillingerne for 2004, 2005 og 2006 på basis af de senest foreliggende økonomiske oplysninger. Afvigelsen i forhold til den oprindelige programmering overføres til det i stk. 5 omhandlede beløb.

8. Ingen medlemsstat kan i henhold til denne forordning modtage et samlet årligt beløb fra

strukturfondene, herunder midler fra Samhørighedsfonden, der overstiger 4 % af landets BNP.

KAPITEL IV

TILRETTELÆGGELSE

Artikel 8

Komplementaritet og partnerskab

1. Fællesskabets indsats udformes som et supplement til de tilsvarende nationale aktioner eller som et bidrag dertil. Den fastlægges ved et snævert samråd, i det følgende benævnt »partnerskab«, mellem Kommissionen og medlemsstaten sammen med myndigheder og organer, der udpeges af medlemsstaterne i henhold til deres nationale bestemmelser og gældende praksis, dvs.:

- regionale og lokale myndigheder og øvrige kompetente offentlige myndigheder
- arbejdsmarkedets parter og økonomiske interesseorganisationer
- andre relevante kompetente organer.

Partnerskabet gennemføres under fuld overholdelse af parternes institutionelle, retlige og økonomiske beføjelse, således som parterne er defineret i første afsnit.

Ved udpegelsen af de mest repræsentative partnere på nationalt, regionalt, lokalt eller andet plan skal medlemsstaterne skabe en bred og effektiv sammenslutning af alle de relevante organer i henhold til nationale bestemmelser og national praksis, idet der tages hensyn til behovet for at fremme ligestilling mellem mænd og kvinder samt en bæredygtig udvikling ved at inddrage krav til miljøbeskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten.

Alle de udpegede parter er partnere med et fælles mål og benævnes i det følgende »partnere«.

2. Partnerskabet omfatter forberedelse, finansiering, overvågning og evaluering af interventionerne. Medlemsstaterne sikrer, at de relevante parter inddrages i de forskellige faser af programmeringen under hensyntagen til tidsfristerne for hver enkelt fase.

3. I henhold til subsidiaritetsprincippet er det medlemsstaternes ansvar i overensstemmelse med det særlige system i hver enkelt medlemsstat at iværksætte interventionerne på det mest

hensigtsmæssige geografiske niveau og med forbehold af Kommissionens beføjelser, navnlig for gennemførelsen af De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

4. Medlemsstaterne samarbejder med Kommissionen for at sikre, at fællesskabsmidlerne anvendes efter princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.

5. Kommissionen hører hvert år arbejdsmarkedets parter på europæisk plan om Fællesskabets strukturpolitik.

Artikel 9

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) *»programmering«*: den tilrettelæggelse, de beslutninger og den finansiering, der foregår i flere faser og tager sigte på over en flerårig periode at gennemføre Fællesskabets og medlemsstaternes fælles indsats for at virkeliggøre målene i artikel 1
- b) *»udviklingsplan«* (i det følgende benævnt *»plan«*): den berørte medlemsstats analyse af situationen i forhold til målene i artikel 1 og de prioriterede behov i relation til disse mål samt strategien og prioriteterne for den planlagte indsats, de særlige mål herfor og de vejledende finansielle midler, som er knyttet hertil
- c) *»referenceramme for mål nr. 3«*: dokument, som beskriver baggrunden for interventionerne til fordel for beskæftigelsen og udviklingen af de menneskelige ressourcer på den enkelte medlemsstats område som helhed, og som redegør for forbindelsen til de prioriteter, der er opført i den nationale handlingsplan for beskæftigelsen
- d) *»EF-støtteramme«*: det dokument, Kommissionen i forståelse med den berørte medlemsstat har godkendt efter vurderingen af den af medlemsstaten forelagte plan, og som indeholder strategien og prioriteterne for fondenes og medlemsstatens indsats, de særlige mål herfor samt fondenes bidrag og de øvrige finansielle midler. Dokumentet er opdelt i prioriterede felter, og gennemførelsen finder sted ved hjælp af et eller flere operationelle programmer
- e) *»interventioner«*: fondenes interventionsformer, dvs.:
- i) operationelt program eller enhedsprogrammeringsdokument
- ii) EF-initiativprogram
- iii) støtte til teknisk bistand og nyskabende aktioner
- f) *»operationelt program«*: det af Kommissionen godkendte dokument til gennemførelse af en EF-støtteramme, som omfatter et sæt sammenhængende prioriterede felter, der består af flerårige foranstaltninger, og som kan medfinansieres af en eller flere fonde og af et eller flere af de øvrige eksisterende finansielle instrumenter samt af EIB. Et integreret operationelt program er et operationelt program, der medfinansieres af flere fonde
- g) *»enhedsprogrammeringsdokument«*: ét enkelt dokument, der er godkendt af Kommissionen, og som indeholder de samme oplysninger som en EF-støtteramme og et operationelt program
- h) *»prioriteret felt«*: en af prioriteterne i den strategi, der er fastlagt i en EF-støtteramme eller i en intervention. Hertil er knyttet et bidrag fra fondene og de øvrige finansielle instrumenter og de relevante finansielle midler fra medlemsstaten samt særlige mål
- i) *»globaltilskud«*: den del af en intervention, fortrinsvis til fordel for lokaludviklingsinitiativer, hvis gennemførelse og forvaltning kan overlades til en eller flere formidlere, der er godkendt i henhold til artikel 27, stk. 1, herunder lokale myndigheder, regionaludviklingsorganer eller ikke-statslige organisationer. Beslutningen om anvendelse af globaltilskud træffes af medlemsstaten efter aftale med Kommissionen eller af forvaltningsmyndigheden efter aftale med medlemsstaten.
- Ved EF-initiativprogrammer og nyskabende aktioner kan Kommissionen beslutte at benytte sig af globaltilskud for hele eller en del af interventionen. Ved fællesskabsinitiativer kan denne beslutning kun træffes efter forudgående aftale med den berørte medlemsstat
- j) *»foranstaltning«*: det middel, hvormed et prioriteret felt realiseres over en flerårig periode, og som gør det muligt at finansiere operationer. Enhver støtteordning efter traktatens artikel 87 og enhver ydelse af støtte fra organer udpeget af medlemsstaterne

Bilag til f. t. l. vedr. administration af tilskud fra Den Europæiske Regionalfond m.v.

samt enhver gruppe af sådanne former for støtte eller kombination heraf, som tjener samme formål, betragtes som en foranstaltning

forholdet mellem betalingsmyndigheden og Kommissionen.

Artikel 10

Samordning

1. Samordningen mellem de forskellige fonde foregår navnlig gennem:

- planerne, EF-støtterammerne, de operationelle programmer og enhedsprogrammeringsdokumenterne (som defineret i artikel 9) herunder den i artikel 9, stk. 1, litra c), nævnte referenceramme, når det er relevant
- evaluering af de interventioner, der gennemføres under et mål
- de i stk. 3 nævnte retningslinjer.

2. Kommissionen og medlemsstaterne sikrer under overholdelse af partnerskabet samordningen af de forskellige fondes interventioner, dels indbyrdes, dels med interventionerne fra EIB og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter.

Fællesskabsinterventionerne i form af tilskud kan kombineres på passende måde med lån og garantier, således at de anvendte budgetmidler ved hjælp af de bedst egnede finansielle instrumenter kan få størst mulig virkning. Denne kombination kan bestemmes i samarbejde med EIB ved fastlæggelsen af EF-støtterammen eller enhedsprogrammeringsdokumentet. I den forbindelse kan der tages hensyn til balancen i den foreslåede finansieringsplan, fondenes deltagelse og de udviklingsmål, som søges nået.

3. Senest en måned efter denne forordnings ikrafttræden og herefter inden den i artikel 42 nævnte midtvejsrevision offentliggør Kommissionen efter hver gang at have rådført sig med samtlige medlemsstater generelle og vejledende retningslinjer vedrørende relevante og aftalte fællesskabspolitikker i relation til de i artikel 1 nævnte mål for at hjælpe de kompetente nationale og regionale myndigheder med udarbejdelsen af planerne og med en eventuel revision af interventionerne. Retningslinjerne offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 11

Additionalitet

1. For at sikre en reel økonomisk virkning må bevillingerne fra fondene ikke erstatte offentlige

- »*operation*«: ethvert projekt eller enhver aktion, som gennemføres af de endelige støttemodtagere
- »*endelige støttemodtagere*«: de organer, eller offentlige eller private virksomheder, som har givet operationerne i opdrag. I forbindelse med støtteordninger efter traktatens artikel 87 og i forbindelse med støtte ydet af organer udpeget af medlemsstaterne er de endelige støttemodtagere de organer, som yder støtte
- »*programtillæg*«: dokument om gennemførelse af interventionens strategi og prioriterede felter, som indeholder nærmere oplysninger om interventionen for så vidt angår foranstaltningerne i artikel 18, stk. 3, og som er udarbejdet af medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden og om nødvendigt tilpasset i overensstemmelse med artikel 34, stk. 3; det fremsendes til Kommissionen til orientering
- »*forvaltningsmyndighed*«: alle offentlige eller private nationale, regionale eller lokale myndigheder eller organer, som medlemsstaten udpeger til at forvalte en intervention som defineret i denne forordning, eller medlemsstaten, når den selv udøver denne funktion. Hvis medlemsstaten udpeger en anden forvaltningsmyndighed end sig selv, fastlægger den i alle enkeltheder de nærmere bestemmelser vedrørende sit forhold til denne forvaltningsmyndighed og de nærmere bestemmelser vedrørende forholdet mellem forvaltningsmyndigheden og Kommissionen. Forvaltningsmyndigheden kan, såfremt medlemsstaten udpeger den hertil, være identisk med betalingsmyndigheden for den pågældende intervention
- »*betalingsmyndighed*«: en eller flere nationale, regionale eller lokale myndigheder eller organer, som medlemsstaterne udpeger til at udarbejde og forelægge betalingsansøgninger og modtage betalinger fra Kommissionen. Medlemsstaten fastlægger i alle enkeltheder de nærmere bestemmelser vedrørende sit forhold til betalingsmyndigheden og de nærmere bestemmelser vedrørende

eller dermed ligestillede udgifter til strukturformål i medlemsstaten.

2. Kommissionen og den berørte medlemsstat fastlægger med henblik herpå det niveau for de offentlige eller dermed ligestillede strukturudgifter, som medlemsstaten skal fastholde i alle mål nr. 1-regioner i løbet af programmeringsperioden.

For mål nr. 2 og nr. 3 under ét fastlægger Kommissionen og den berørte medlemsstat det niveau for udgifterne til en aktiv arbejdsmarkedspolitik og i begrundede tilfælde andre indsatser med henblik på opfyldelsen af disse to mål, som medlemsstaten skal fastholde på nationalt plan i programmeringsperioden.

Disse udgifter fastsættes af medlemsstaten og Kommissionen under hensyntagen til bestemmelserne i det følgende afsnit, inden Kommissionen beslutter at godkende en EF-støtteramme eller et enhedsprogrammeringsdokument for den pågældende medlemsstat, og de indarbejdes i dette dokument.

Generelt skal det i første og andet afsnit nævnte udgiftsniveau være mindst lige så højt som de årlige udgiftsniveau i faste priser i den foregående programmeringsperiode, og niveauet fastsættes på baggrund af de relevante overordnede makroøkonomiske betingelser, hvorunder finansieringen finder sted, og under hensyn til visse særlige økonomiske omstændigheder, såsom privatiseringer, uforholdsmæssigt store offentlige strukturudgifter eller lignende for medlemsstaten i den forudgående programmeringsperiode og til konjunkturudviklingen i medlemsstaten.

Der skal endvidere tages hensyn til en eventuel nedsættelse af udbetalingerne fra strukturfondene sammenlignet med perioden 1994-1999.

3. Additionaliteten kontrolleres på det i stk. 2 nævnte territoriale niveau tre gange i løbet af programmeringsperioden:

- a) ved en forhåndskontrol som beskrevet i stk. 2, tredje afsnit, der tjener som reference for hele programmeringsperioden
- b) ved en midtvejskontrol senest tre år efter godkendelsen af EF-støtterammen eller enhedsprogrammeringsdokumenterne, som regel dog senest den 31. december 2003, hvorefter Kommissionen og medlemsstaten kan aftale at revidere det fastsatte strukturudgiftsniveau, hvis den økonomiske situation har bevirket, at de offentlige indtægter og

beskæftigelsen i medlemsstaten har udviklet sig væsentligt anderledes end forventet ved forhåndskontrollen

- c) ved en kontrol senest den 31. december 2005.

Medlemsstaten giver Kommissionen alle relevante oplysninger, når planerne forelægges, og i forbindelse med midtvejskontrollen og kontrollen senest den 31. december 2005. Om nødvendigt gøres der brug af statistiske skøn.

Uafhængigt af disse kontroller underretter medlemsstaten når som helst i løbet af programmeringsperioden Kommissionen om enhver udvikling, som vil kunne gøre det umuligt for den at fastholde det i stk. 2 nævnte udgiftsniveau.

Artikel 12

Forenelighed

Operationer, der medfinansieres af fondene eller af EIB eller et andet finansielt instrument, skal være forenelige med traktaten og de retsakter, der er udstedt i henhold til denne, samt med Fællesskabets politikker og aktioner, herunder dem der vedrører konkurrencereglerne, offentlige udbud, beskyttelse og forbedring af miljøet, fjernelse af uligheder og fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder.

AFSNIT II

PROGRAMMERING

KAPITEL I

GENERELLE BESTEMMELSER OM MÅL Nr. 1, Nr. 2 OG Nr. 3

Artikel 13

Geografisk område

1. Planer, der forelægges under mål nr. 1, udarbejdes på det geografiske niveau, som den pågældende medlemsstat anser for at være mest hensigtsmæssigt, men omfatter som hovedregel en NUTS II-region. Medlemsstaterne kan dog forelægge en samlet udviklingsplan for nogle eller alle de regioner, der er opført på den liste, som er nævnt i artikel 3, stk. 2, artikel 6, stk. 1 og artikel 7, stk. 4, såfremt planen indeholder de i artikel 16 omhandlede elementer.

2. Planer, der forelægges under mål nr. 2, udarbejdes på det geografiske niveau, som den pågældende medlemsstat anser for at være mest hensigtsmæssigt, men omfatter som hovedregel alle de områder i samme NUTS II-region, der er opført på den liste, som er nævnt i artikel 4, stk. 4 og i artikel 6, stk. 2. Medlemsstaterne kan dog forelægge en plan, som omfatter nogle eller alle de områder, der er opført på den liste, der er nævnt i artikel 4, stk. 4 og artikel 6, stk. 2, såfremt planen indeholder de i artikel 16 nævnte elementer. Omfatter planerne andre områder end mål nr. 2-områder, skal de sondre mellem de aktioner, der gennemføres i mål nr. 2-regioner eller -områder, og dem der gennemføres andetsteds.

3. Planer, der forelægges under mål nr. 3, omfatter en medlemsstats område med hensyn til finansiering af regioner uden for mål nr. 1, og udgør under hensyntagen til de generelle behov i de områder, der har strukturproblemer på grund af økonomisk og social omstilling, en reference-ramme på nationalt plan med hensyn til udvikling af de menneskelige ressourcer.

Artikel 14

Varighed og revision

1. De enkelte planer, EF-støtterammer, operationelle programmer og enhedsprogrammeringsdokumenter dækker en periode på syv år, med forbehold af artikel 6 og artikel 7, stk. 4, første led.

Programmeringsperioden begynder den 1. januar 2000.

2. EF-støtterammerne, de operationelle programmer og enhedsprogrammeringsdokumenterne gennemgås og tilpasses, hvis det er relevant, på den pågældende medlemsstats eget initiativ eller på foranledning af Kommissionen efter aftale med denne medlemsstat efter bestemmelserne i dette kapitel i tilslutning til den i artikel 42 fastsatte midtvejsevaluering og den i artikel 44 fastsatte tildeling af resultatreserven.

De kan ligeledes revideres på andre tidspunkter, hvis der sker vigtige ændringer i den socio-økonomiske situation, eller på arbejdsmarkedet.

Artikel 15

Forberedelse og godkendelse

1. For så vidt angår mål nr. 1, nr. 2 og nr. 3 forelægger medlemsstaterne en plan for Kommissionen. Denne plan udarbejdes af de kompetente myndigheder, som medlemsstaterne har udepeget på nationalt, regionalt eller andet niveau. Hvis interventionen skal have form af et enhedsprogrammeringsdokument, behandles planen som et udkast til et enhedsprogrammeringsdokument.

For så vidt angår mål nr. 1 anvendes EF-støtterammer for alle regioner under mål nr. 1; hvis fællesskabsbevillingen imidlertid er mindre eller ikke væsentligt større end 1 mia. EUR, forelægger medlemsstaterne som hovedregel et udkast til et enhedsprogrammeringsdokument.

For så vidt angår mål nr. 2 og nr. 3 anvendes som hovedregel enhedsprogrammeringsdokumenter; medlemsstaterne kan dog vælge at lade udarbejde EF-støtterammer.

2. Planerne forelægges af medlemsstaterne for Kommissionen efter høring af parterne, der udtaler sig så betids, at fristen i andet afsnit kan overholdes.

Medmindre der er truffet anden aftale med den berørte medlemsstat, forelægges planerne senest fire måneder efter udarbejdelsen af listerne over de områder, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2 og artikel 4, stk. 4.

3. Kommissionen bedømmer planerne ud fra deres sammenhæng med målene i denne forordning, under hensyntagen til den referenceramme, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, litra c), andre fællesskabspolitikker og artikel 41, stk. 2.

Desuden vurderer Kommissionen hver foreslået mål nr. 3-plan ud fra sammenhængen mellem de påtænkte aktioner og den nationale plan for gennemførelsen af den europæiske strategi på beskæftigelsesområdet, jf. artikel 16, stk. 1, litra b), andet afsnit, og i forhold til de generelle behov i de områder, der har strukturproblemer på grund af økonomisk og social omstilling, samt under hensyn til, hvordan og i hvor høj grad der er taget hensyn hertil og omfanget heraf.

4. For de tilfælde, hvor det er relevant efter stk. 1, udarbejder Kommissionen på grundlag af planerne efter procedurerne i artikel 48-51 EF-støtterammerne i samarbejde med den berørte medlemsstat. EIB kan medvirke ved udarbejdelsen

af EF-støtterammerne. Kommissionen træffer beslutning om fondens finansielle deltagelse senest fem måneder efter at have modtaget den eller de tilsvarende planer, hvis de omfatter alle de elementer, der er omhandlet i artikel 16.

Kommissionen bedømmer de forslag til operationelle programmer, som medlemsstaten har forelagt, ud fra deres sammenhæng med den tilsvarende EF-støtterammes mål og deres forenelighed med Fællesskabets politikker. Den træffer beslutning om fondenes finansielle deltagelse i overensstemmelse med artikel 28, stk. 1, i forståelse med den berørte medlemsstat, for så vidt forslagene indeholder alle de elementer, der er omhandlet i artikel 18, stk. 2.

Medlemsstaterne kan samtidig med deres planer forelægge udkast til operationelle programmer for at fremskynde gennemgangen af anmodningerne og programmernes gennemførelse. Med sin beslutning om EF-støtterammen godkender Kommissionen ligeledes i medfør af artikel 28, stk. 1, de operationelle programmer, der er forelagt samtidig med planerne, hvis disse programmer indeholder alle de elementer, der er omhandlet i artikel 18, stk. 2.

5. I de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, træffer Kommissionen på grundlag af planerne efter aftale med de berørte medlemsstater og efter procedurerne i artikel 48-51 afgørelse om enhedsprogrammeringsdokumenterne. EIB kan medvirke ved udarbejdelsen af enhedsprogrammeringsdokumenterne. EIB kan medvirke ved udarbejdelsen af enhedsprogrammeringsdokumenterne. Kommissionen træffer en samlet beslutning om enhedsprogrammeringsdokumentet og om fondenes deltagelse i medfør af artikel 28, stk. 1, senest fem måneder efter at have modtaget den tilsvarende plan, hvis denne omfatter alle de elementer, der er omhandlet i artikel 19, stk. 3.

6. Medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden vedtager det i artikel 9, litra m), definerede programtillæg efter aftale med overvågningsudvalget, hvis programtillægget er udarbejdet efter Kommissionens afgørelse om fondsdeltagelse, eller efter høring af de pågældende partnere, hvis det er udarbejdet inden afgørelsen om fondsdeltagelse. I sidstnævnte tilfælde vil overvågningsudvalget enten bekræfte programtillægget, eller det vil anmode om en tilpasning i henhold til artikel 34, stk. 3.

Medlemsstaten sender programtillægget til Kommissionen til orientering i ét enkelt dokument senest tre måneder efter Kommissionens beslutning om godkendelse af et operationelt program eller et enhedsprogrammeringsdokument.

7. Kommissionens beslutninger vedrørende EF-støtterammerne og enhedsprogrammeringsdokumenterne offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende. Kommissionen sender efter anmodning Europa-Parlamentet disse beslutninger samt de EF-støtterammer og enhedsprogrammeringsdokumenter, den har godkendt, til orientering.

KAPITEL II

INDHOLDET AF PROGRAMMERINGEN VEDRØRENDE MÅL Nr. 1, Nr. 2 OG Nr. 3

Artikel 16

Planer

1. Planer under mål nr. 1, nr. 2 og nr. 3 baseres på de relevante, nationale og regionale prioriteringer og tager hensyn til de vejledende retningslinjer, der er omhandlet i artikel 10, stk. 3; planerne omfatter:

- a) en beskrivelse med angivelse af tal, hvor det er muligt, af den aktuelle situation enten med hensyn til udviklingsforskelle og -efterslæb samt udviklingspotentielt i regioner, der berøres af mål nr. 1, eller med hensyn til omstilling i områder, der berøres af mål nr. 2, eller med hensyn til udvikling af de menneskelige ressourcer og beskæftigelsespolitikken i medlemsstaten og de områder, der berøres af mål nr. 3; endvidere en redegørelse for de anvendte finansielle midler og de vigtigste resultater fra den foregående programmeringsperiode, idet der tages hensyn til de foreliggende evalueringsresultater.
- b) en beskrivelse af en strategi, der er velegnet til at nå de i artikel 1 omhandlede mål, og af de prioriterede felter, der er valgt med henblik på at opnå en bæredygtig udvikling og omstilling i regionerne og områderne, herunder i landdistrikterne, samt en passende udvikling af de menneskelige ressourcer og en tilpasning og modernisering af uddannelses- og beskæftigelsessystemerne og -politikkerne.

Ud over de elementer, der er anført i dette litra, godtgør medlemsstaterne i hver plan under mål nr. 3, at de påtænkte prioriterede felter er sammenhængende med den gældende nationale beskæftigelsesplan, idet de henviser til en beskrivelse af hovedmålsætningerne for denne strategi og de vigtigste midler til at gennemføre disse målsætninger.

Medlemsstaterne godtgør ligeledes, at de aktiviteter, der er fastlagt i hver plan under mål nr. 2 med hensyn til menneskelige ressourcer og beskæftigelse, og som skal støttes af ESF, er aktiviteter, der er integreret i omstillingsstrategien efter samordning med de andre fonde, og som afspejler forhåndsevalueringen med hensyn til menneskelige ressourcer og beskæftigelse, jf. artikel 41, stk. 2. Hvis disse behov ikke kræver et betydeligt beløb, tages de med under mål nr. 3.

- c) Oplysninger om den påtænkte anvendelse og form af medfinansieringen fra fondene og i givet fald fra EIB og andre finansielle instrumenter - herunder til underretning det samlede beløb fra EUGFL, Garantisektionen, til de i artikel 33 i forordning (EF) nr. 1257/1999 omhandlede foranstaltninger; de forventede behov for teknisk bistand; oplysninger om additionalitet i henhold til artikel 11, stk. 2, hvorefter dette i forbindelse med mål nr. 1 skal fremgå af en samlet vejledende finansieringsoversigt over de offentlige eller dermed ligestillede midler og eventuelt de skønnede private midler samt fællesskabsfinansieringsmidlerne for hvert enkelt prioriteret felt, som er foreslået i planen.

Planerne skal under alle omstændigheder sondre mellem rammebeløb, der er afsat til områder, der modtager overgangsstøtte, og rammebeløb, der er afsat til andre områder, der henhører under mål nr. 1 og nr. 2.

Hvis ESF intervenserer i forbindelse med mål nr. 2 eller nr. 3, kan finansieringssatsen være højere i de områder, der er omfattet af mål nr. 2, end uden for disse områder.

I forbindelse med mål nr. 3 angiver finansieringsplanen den bevillingskoncentration, der er fastsat for de områder, der står over for strukturelle problemer med økonomisk og social omstilling

- d) en redegørelse for de forholdsregler, der er truffet med henblik på høring af parterne.

2. I mål nr. 1-regionerne omfatter planerne enhver relevant indsats med henblik på økonomisk og social omstilling, udvikling af de menneskelige ressourcer under hensyn til referencerammen i artikel 9, stk. 1, litra c), samt udvikling af landdistrikterne og fiskeristrukturerne.

Såfremt hele medlemsstaten berøres af mål nr. 1, skal planerne indeholde punkterne i stk. 1, litra b), andet afsnit.

3. Medlemsstaterne angiver, hvilke elementer der er karakteristiske for den enkelte fond, herunder størrelsen af den finansielle deltagelse, der anmodes om, samt en oversigt over de fastsatte operationelle programmer, bl.a. deres særlige målsætninger og hovedtyperne af de påtænkte foranstaltninger.

Artikel 17

EF-støtterammer

1. EF-støtterammen sikrer samordningen af hele Fællesskabets strukturstøtte i de berørte regioner, herunder støtten til udvikling af de menneskelige ressourcer, jf. artikel 1, nr. 3.

2. EF-støtterammen omfatter:

- a) den strategi og de prioriterede felter, der er udvalgt med henblik på Fællesskabets og den pågældende medlemsstats fælles initiativer, deres særlige mål, om muligt udtrykt i tal, en vurdering af den forventede virkning ifølge artikel 41, stk. 2, en angivelse af, i hvilket omfang denne strategi og disse prioriterede felter tager hensyn til de vejledende retningslinjer, der er omhandlet i artikel 10, stk. 3, og medlemsstatens økonomiske politikker, strategi for fremme af beskæftigelsen gennem en forbedring af arbejdskraftens tilpasningsevne og kvalifikationer og eventuelt regionale politikker
- b) en oversigt over samt varigheden af de operationelle programmer, der ikke vedtages samtidig med EF-støtterammen, herunder deres særlige mål og de fastlagte prioriterede felter
- c) en vejledende finansieringsplan, der i overensstemmelse med artikel 28 og 29 for hvert prioriteret felt angiver det påtænkte rammebeløb for hvert år for medfinansieringen fra den enkelte fond, i givet fald EIB, de øvrige finansielle instrumenter - herunder til underretning det samlede beløb fra EUGFL, Ga-

rantisektionen, til de i artikel 33 i forordning (EF) nr. 1257/1999 omhandlede foranstaltninger - når de bidrager direkte til finansieringsplanen, samt medlemsstaternes egne støtteberettigede offentlige og skønnede private midler svarende til den enkelte fonds finansielle deltagelse.

I forbindelse med mål nr. 3 angiver finansieringsplanen koncentrationen for de bevillinger, der er afsat til de områder, der står over for strukturelle problemer med økonomisk og social omstilling.

Finansieringsplanen skal præcisere, hvilke bevillinger der er afsat til regioner, der modtager overgangs støtte.

Fondenes samlede årlige finansielle deltagelse for hver enkelt EF-støtteramme skal være forenelig med de gældende finansielle overslag under hensyn til den degressivitet, der omhandles i artikel 7, stk. 3, tredje afsnit

d) bestemmelserne vedrørende EF-støtterammens gennemførelse, som omfatter følgende:

- medlemsstatens udpegning af den i artikel 9, litra n), omhandlede forvaltningsmyndigheds medansvar for administrationen af EF-støtterammen i henhold til bestemmelserne i artikel 34
- bestemmelser med henblik på at involvere partnerne i de overvågningsudvalg, der er beskrevet i artikel 35

e) om nødvendigt oplysninger om de bevillinger, der er nødvendige for at forberede, overvåge og evaluere interventionerne.

EF-støtterammerne omfatter i overensstemmelse med artikel 11 en forhåndskontrol af additionaliteten og relevant information om gennemsigtheden af de finansielle strømme, navnlig fra den berørte medlemsstat til modtagerregionerne.

Artikel 18

Operationelle programmer

1. De interventioner, der omfattes af en EF-støtteramme, gennemføres som regel i form af et integreret operationelt program for hver region, som defineret i artikel 9.

2. Det operationelle program omfatter:

a) programmets prioriterede felter, deres overensstemmelse med den tilsvarende EF-støtteramme, deres særlige mål så vidt muligt

udtrykt i tal, en vurdering af deres forventede virkning, jf. artikel 41, stk. 2

b) en kortfattet beskrivelse af de påtænkte foranstaltninger med henblik på gennemførelse af de højt prioriterede felter, herunder de oplysninger, der er nødvendige for at vurdere støtteordningerne ud fra traktatens artikel 87; i givet fald arten af de foranstaltninger, der er nødvendige for forberedelsen, overvågningen og evalueringen af det operationelle program

c) en vejledende finansieringsplan, der i overensstemmelse med artikel 28 og 29 for hvert prioriteret felt og for hvert år skal angive det påtænkte rammebeløb for medfinansieringen for den enkelte fond, i givet fald EIB, de øvrige finansielle instrumenter - herunder til underretning det samlede beløb fra EUGFL, Garantisektionen, til de i artikel 33 i forordning (EF) nr. 1257/1999 omhandlede foranstaltninger - i det omfang de bidrager direkte til finansieringsplanen, samt medlemsstaternes egne støtteberettigede offentlige og skønnede private midler svarende til den enkelte fonds finansielle deltagelse.

Finansieringsplanen skal præcisere, hvilke bevillinger der inden for de forskellige fondes samlede finansielle deltagelse er afsat til regioner, der modtager overgangs støtte.

Fondenes samlede årlige finansielle deltagelse skal være forenelig med de gældende finansielle overslag under hensyn til den degressivitet, der er omhandlet i artikel 7, stk. 3, tredje afsnit

d) bestemmelserne vedrørende det operationelle programs iværksættelse, som omfatter følgende:

i) medlemsstatens udpegning af en forvaltningsmyndighed jf. artikel 9, litra n), med ansvar for administrationen af det operationelle program, jf. artikel 34

ii) en beskrivelse af forvaltningsreglerne for det operationelle program

iii) en beskrivelse af overvågnings- og evalueringssystemerne, herunder overvågningsudvalgets rolle

iv) en fastsættelse af procedurer for pengestrømmenes tilvejebringelse og cirkulation, der sikrer deres gennemsigthed

v) en beskrivelse af de særlige foranstaltninger og procedurer til kontrol af det operationelle program.

3. Programtillægget omfatter følgende:

- a) Iværksættelsesforanstaltninger for de tilsvarende prioriterede felter i det operationelle program, en forhåndsevaluering i overensstemmelse med artikel 41, stk. 3, af de kvantificerede foranstaltninger, hvis de er kvantificerbare, de tilsvarende overvågningsindikatorer i overensstemmelse med artikel 36
- b) en definition af de endelige modtagerkategorier, der får gavn af foranstaltningerne
- c) en finansieringsplan, der i overensstemmelse med artikel 28 og 29 for hver foranstaltning angiver det påtænkte rammebeløb for medfinansiering fra den pågældende fond, i givet fald EIB, de øvrige eksisterende finansielle instrumenter samt støtteberettigede offentlige og tilsvarende midler og skønnede private midler svarende til fondenes finansielle deltagelse; satsen for en fonds medfinansiering af en foranstaltning fastsættes i overensstemmelse med artikel 29 og med de samlede fællesskabsbevillinger, der er afsat til det pågældende prioriterede felt.

Denne finansieringsplan præciserer, hvilke bevillinger der er afsat til regioner, der modtager overgangs støtte.

- Finansieringsplanen skal ledsages af en beskrivelse af ordningerne for tilvejebringelse af medfinansiering for foranstaltninger under hensyn til den berørte medlemsstats institutionelle, juridiske og finansielle system
- d) de foranstaltninger, der er fastsat for at sikre offentlig omtale af det operationelle program i overensstemmelse med artikel 46
 - e) en beskrivelse af ordninger, der er aftalt mellem Kommissionen og den pågældende medlemsstat for edb-baseret udveksling af data, hvis en sådan udveksling er mulig, med henblik på opfyldelse af forvaltnings-, overvågnings- og evalueringskravene i denne forordning.

Artikel 19

Enhedsprogrammeringsdokumenter

1. Interventioner, der gennemføres under mål nr. 2 og nr. 3 samt under mål nr. 1 som angivet i artikel 15, stk. 1, er som regel enhedsprogrammeringsdokumenter. Artikel 15, stk. 1, litra c), finder anvendelse i forbindelse med mål nr. 2 og nr. 3.

2. Enhedsprogrammeringsdokumentet vedrørende mål nr. 1 skal omfatte alle relevante foranstaltninger med henblik på økonomisk og social omstilling, fremme af beskæftigelsen gennem en forbedring af arbejdskraftens tilpasningsevne og kvalifikationer under hensyn til referencerammen i artikel 9, stk. 1, litra c), samt udvikling af landdistrikterne og fiskeristrukturerne.

Enhedsprogrammeringsdokumentet vedrørende mål nr. 2 skal sikre samordningen af Fællesskabets samlede strukturstøtte, herunder i overensstemmelse med artikel 41, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1257/1999 samordning af foranstaltningerne vedrørende udvikling af landdistrikterne i medfør af samme forordnings artikel 33, men med undtagelse af den støtte til udvikling af de menneskelige ressourcer, der ydes i henhold til mål nr. 3, i alle områder, der er omfattet af mål nr. 2.

Enhedsprogrammeringsdokumentet vedrørende mål nr. 3 skal sikre samordningen af Fællesskabets samlede strukturstøtte med henblik på udvikling af de menneskelige ressourcer i de i artikel 5 omhandlede områder, med undtagelse af den støtte på dette område, der ydes i henhold til mål nr. 2.

3. Alle enhedsprogrammeringsdokumenter skal indeholde følgende elementer:

- a) den strategi og de prioriterede felter, der er udvalgt med henblik på Fællesskabets og den pågældende medlemsstats fælles initiativer, deres særlige mål, om muligt udtrykt i tal, en evaluering af den forventede virkning, herunder på miljøsituationen, ifølge artikel 41, stk. 2, samt en angivelse af, i hvilket omfang denne strategi og disse prioriterede felter tager hensyn til de vejledende retningslinjer, der er omhandlet i artikel 10, stk. 3, og medlemsstatens økonomiske politikker, strategi for fremme af beskæftigelsen gennem en forbedring af arbejdskraftens tilpasningsevne og kvalifikationer og eventuelt regionale politikker
- b) et resumé af beskrivelsen af de påtænkte foranstaltninger med henblik på gennemførelse af de prioriterede felter, herunder de oplysninger, der er nødvendige for at vurdere støtteordningerne ud fra traktatens artikel 87; når det er relevant, arten af de foranstaltninger, der er nødvendige for forberedelsen, overvågningen og evalueringen af enhedsprogrammeringsdokumentet

- c) en vejledende finansieringsplan, der for hvert højt prioriteret felt for hvert år i overensstemmelse med artikel 28 og 29 angiver det påtænkte rammebeløb for medfinansieringen fra den enkelte fond, i givet fald EIB, og de øvrige finansielle instrumenter - herunder til underretning det samlede beløb fra EUGFL, Garantisektionen, til de i artikel 33 i forordning (EF) nr. 1257/1999 omhandlede foranstaltninger - i det omfang de bidrager direkte til finansieringsplanen, samt medlemsstaternes egne samlede støtteberettigede offentlige og tilsvarende midler og skønnede private midler svarende til den enkelte fonds finansielle deltagelse.

Finansieringsplanen skal præcisere, hvilke bevillinger der er afsat til regioner, der modtager overgangsstøtte.

Fondenes samlede årlige finansielle deltagelse skal være forenelig med de gældende finansielle overslag under hensyn til den degressivitet, der er omhandlet i artikel 7, stk. 3, tredje afsnit.

I forbindelse med mål nr. 3 angiver finansieringsplanen koncentrationen for de bevillinger, der er afsat til de områder, der står over for strukturelle problemer med økonomisk og social omstilling

- d) bestemmelserne vedrørende enhedsprogrammeringsdokumentets iværksættelse, som omfatter følgende:
- i) medlemsstatens udpegning af en forvaltningsmyndighed som defineret i artikel 9 med ansvar for administrationen af enhedsprogrammeringsdokumentet, jf. artikel 34
 - ii) en beskrivelse af forvaltningsreglerne for enhedsprogrammeringsdokumentet
 - iii) en beskrivelse af overvågnings- og evalueringssystemerne, herunder overvågningsudvalgets rolle
 - iv) en fastsættelse af procedurer for pengestrømmenes tilvejebringelse og cirkulation, der sikrer deres gennemsigtighed
 - v) en beskrivelse af de særlige foranstaltninger og procedurer til kontrol af enhedsprogrammeringsdokumentet.
- e) om nødvendigt oplysninger om de midler, der er nødvendige for at forberede, overvåge og evaluere interventionerne.

Enhedsprogrammeringsdokumentet omfatter i overensstemmelse med artikel 11 en forhånds-

kontrol af additionaliteten for det eller de relevante mål, der er aftalt mellem medlemsstaten og Kommissionen og relevant information om gennemsigtigheden af de finansielle strømme, navnlig fra den berørte medlemsstat til modtagerregionerne.

4. Enhedsprogrammeringsdokumenterne suppleres med et programtillæg, som defineret i artikel 9, litra m), og beskrevet i artikel 18, stk. 3.

KAPITEL III

FÆLLESSKABSINITIATIVER

Artikel 20

Indhold

1. Fællesskabsinitiativerne vedrører følgende emneområder:

- a) det grænseoverskridende, tværregionale og tværregionale samarbejde til fremme af en harmonisk, afbalanceret og bæredygtig udvikling af hele Fællesskabets område («Interreg»)
- b) økonomisk og social revitalisering af de kriseramte byer og forstæder for at fremme en varig byudvikling («Urban»)
- c) udvikling af landdistrikterne («Leader»)
- d) det tværregionale samarbejde til fremme af en ny praksis i bekæmpelsen af forskelsbehandling og uligheder af enhver art i forbindelse med adgangen til arbejdsmarkedet («Equal»).

2. Mindst 2,5 % af de midler, strukturfondene kan indgå forpligtelser for som omtalt i artikel 7, stk. 1, tildeles Interreg, idet der lægges særlig vægt på grænseoverskridende aktiviteter, især med henblik på udvidelsen, og for så vidt angår medlemsstater, der har en lang fælles grænse med ansøgerlandene, samt på en bedre koordinering med Phare-, Tacis- og Meda-programmerne. Der lægges også særlig vægt på samarbejde med fjernområderne.

Der tages behørigt hensyn til den sociale og erhvervs-mæssige integrering af asylansøgere inden for rammerne af Equal.

3. De programmer, der er godkendt inden for rammerne af fællesskabsinitiativerne, kan vedrøre andre områder end dem, der er omhandlet i artikel 3 og 4.

Artikel 21

Udarbejdelse, godkendelse og iværksættelse

1. Kommissionen vedtager efter procedurerne i artikel 48-51 og efter at have underrettet Europa-Parlamentet herom retningslinjer, som for hvert initiativ beskriver målene, anvendelsesområdet og passende gennemførelsesbestemmelser. Retningslinjerne offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

2. Hvert af de områder, der er omhandlet i artikel 20, stk. 1, finansieres af en enkelt fond: det i stk. 1, litra a), omhandlede område af EFRU, det i stk. 1, litra b), omhandlede område af EUG-FL, Udviklingssektionen, og det i stk. 1, litra c), omhandlede område af ESF. For også at kunne omfatte de foranstaltninger, der er nødvendige for det pågældende EF-initiativprogrammes iværksættelse, kan beslutningen om fondenes deltagelse udvide det anvendelsesområde, der er fastsat i de særlige forordninger for de enkelte fonde, uden at gå ud over disse særlige bestemmelser.

3. Kommissionen vedtager på grundlag af forslag, som udarbejdes efter de retningslinjer, der er nævnt i stk. 1 og i artikel 41, stk. 2, og som forelægges af medlemsstaten, EF-initiativprogrammerne i overensstemmelse med artikel 28.

4. EF-initiativprogrammerne revideres i forbindelse med den i artikel 42 omhandlede midtvejsevaluering og ændres, hvis det skønnes nødvendigt, på foranledning af den eller de berørte medlemsstater eller af Kommissionen i forståelse med denne eller de medlemsstater.

5. EF-initiativprogrammerne dækker en syv-årig periode fra den 1. januar 2000.

KAPITEL IV

NYSKABENDE AKTIONER OG TEKNISK BISTAND

Artikel 22

Nyskabende aktioner

1. Fondene kan på Kommissionens initiativ, og efter at de i artikel 48-51 omhandlede udvalg har afgivet udtalelse om retningslinjerne for de forskellige typer nyskabende aktioner, finansiere nyskabende aktioner på fællesskabsniveau

med indtil 0,40 % af deres respektive årlige tildeling. Disse aktioner omfatter undersøgelser, pilotprojekter og udveksling af erfaringer.

De nyskabende aktioner skal bidrage til indførelsen af nyskabende metoder og praksis, der tager sigte på at forbedre kvaliteten af interventioner under mål nr. 1, nr. 2 og nr. 3. Deres iværksættelse skal være enkel, gennemsigtig og i overensstemmelse med forsvarlig økonomisk forvaltning.

2. Hvert aktionsområde for et pilotprojekt finansieres af en enkelt fond. For at kunne omfatte alle de foranstaltninger, der er nødvendige for det pågældende pilotprojekts iværksættelse, kan beslutningen om fondenes deltagelse præcisere det anvendelsesområde, der er fastsat i de specifikke forordninger for de enkelte fonde, uden at udvide det.

Artikel 23

Teknisk bistand

Fondene kan på Kommissionens initiativ eller på dennes vegne, efter høring af de i artikel 48-51 omhandlede udvalg om de forskellige typer foranstaltninger og for indtil 0,25 % af deres respektive årlige tildeling finansiere de forberedelses-, overvågnings-, evaluerings- og kontrolforanstaltninger, der er nødvendige for denne forordnings gennemførelse. De omfatter bl.a.:

- undersøgelser, også generelle undersøgelser, vedrørende fondenes virksomhed
- aktioner vedrørende teknisk bistand, udveksling af erfaringer og oplysninger til partnerne, til de endelige modtagere af støtte fra fondene og til offentligheden
- indførelse, drift og sammenkobling af edb-systemer med henblik på forvaltning, overvågning og evaluering
- forbedring af evalueringsmetoderne og udveksling af oplysninger om den praksis, der følges på dette område.

Artikel 24

Godkendelse af nyskabende aktioner og teknisk bistand

1. Kommissionen vurderer efter at have underrettet de pågældende medlemsstater om de nyskabende aktioner de anmodninger om fondenes

deltagelse, der forelægges i henhold til artikel 22 og 23, på basis af følgende oplysninger:

- a) en beskrivelse af den foreslåede intervention, dens anvendelsesområde, herunder den geografiske dækning, og dens særlige mål
- b) de organer, der har ansvaret for interventionens iværksættelse, og modtagerne
- c) tids- og finansieringsplanen, herunder alle andre kilder til fællesskabsfinansiering
- d) bestemmelser, der sikrer en effektiv og regelmæssig iværksættelse
- e) alle oplysninger, der er nødvendige for at efterprøve, om der er forenelighed med Fællesskabets politikker og med de retningslinjer, der er omhandlet i artikel 10, stk. 3.

Kommissionen godkender fondenes finansielle deltagelse, når disse oplysninger gør det muligt at foretage en vurdering af anmodningen.

2. Umiddelbart efter imødekommelsen af en anmodning underretter Kommissionen de berørte medlemsstater herom.

3. Medlemsstaterne har intet finansielt ansvar i henhold til denne forordning for nyskabende aktioner, der er omhandlet i artikel 22, og for aktioner vedrørende teknisk bistand, der er omhandlet i artikel 23, jf. dog de forpligtelser, der følger af den enkelte medlemsstats egne institutionelle bestemmelser.

KAPITEL V

STORE PROJEKTER

Artikel 25

Definition

Fondene kan som led i en intervention finansiere udgifter i tilknytning til store projekter, dvs.:

- a) projekter, som omfatter en række økonomisk uopdelelige arbejder, der opfylder en præcis teknisk funktion, og som tager sigte på klart identificerede målsætninger, og
- b) projekter, til hvilke de samlede udgifter, der tages i betragtning ved fastsættelsen af fondenes deltagelse, overstiger 50 mio. EUR.

Artikel 26

Godkendelse og iværksættelse

1. Hvis medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden under interventionernes iværksættelse overvejer fondsstøtte til et stort projekt, underretter den på forhånd Kommissionen herom ved fremsendelse af følgende oplysninger:

- a) det for iværksættelsen ansvarlige organ
 - b) investeringens art samt en beskrivelse heraf, udgifterne og lokaliseringen
 - c) tidsplanen for projektets gennemførelse
 - d) en costbenefitanalyse, der bl.a. omhandler finansielle omkostninger og fordele, en risikovurdering og oplysninger om projektets økonomiske bæredygtighed
 - e) endvidere:
 - for infrastrukturinvesteringer: en analyse af projektets samfundsøkonomiske omkostninger og fordele, herunder angivelse af den forventede udnyttelsesgrad, den forventede virkning på udviklingen eller omstillingen i den pågældende region samt anvendelsen af fællesskabsreglerne vedrørende offentlige kontrakter
 - for erhvervsinvesteringer: en analyse af markedsudsigterne for den berørte sektor og af projektets forventede rentabilitet
 - f) direkte og indirekte virkninger for beskæftigelsessituationen, så vidt muligt på fællesskabsplan
 - g) oplysninger, der gør det muligt at vurdere miljøvirkningerne og anvendelsen af forsigtighedsprincippet og princippet om forebyggende indsats, princippet om indgreb over for miljøskader fortrinsvis ved kilden samt princippet om, at forurenere betaler, samt anvendelsen af Fællesskabets regler på miljøområdet
 - h) de oplysninger, der er nødvendige for at vurdere, om konkurrencereglerne er overholdt, bl.a. på statsstøtteområdet
 - i) oplysning om virkningen af fondenes finansielle deltagelse for projektgennemførelsen
 - j) finansieringsplanen og størrelsen af de samlede finansielle midler, der påtænkes for støtten fra fondene og alle andre fællesskabsfinansieringskilder.
2. Kommissionen foretager en vurdering af projektet - om nødvendigt i samråd med EIB - på grundlag af følgende elementer:

- a) den påtænkte investeringstype og i givet fald de forventede indtægter
- b) resultaterne af costbenefitanalysen
- c) resultatet af evalueringen af virkningerne på miljøet
- d) projektets sammenhæng med den tilsvarende interventions prioriterede felter
- e) projektets overensstemmelse med Fællesskabets øvrige politikker
- f) de forventede økonomiske og sociale fordele, bl.a. på beskæftigelsesområdet, under hensyn til de anvendte finansielle midler
- g) samordningen af de finansielle instrumenter og den kombination af tilskud og lån, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2.

3. Senest to måneder efter modtagelsen af de i stk. 1 omhandlede oplysninger, eller tre måneder, hvis samråd med EIB viser sig at være nødvendig, beslutter Kommissionen at bekræfte eller ændre satsen for fællesskabsfinansieringen. Hvis Kommissionen finder, at projektet hverken bør opnå en del af eller hele fondsstøtten, kan den, med angivelse af årsagerne hertil, beslutte at afslå en del af eller hele denne finansielle deltagelse.

KAPITEL VI

GLOBALTILSKUD

Artikel 27

Globaltilskud

1. Såfremt iværksættelsen og forvaltningen af en del af en intervention er overladt til formidlere i henhold til artikel 9, litra i), skal disse formidlerne give garantier for, at de er solvente og har anerkendt kompetence og erfaring i administration og finansforvaltning. De skal normalt være etableret eller repræsenteret i den eller de pågældende regioner, men kan i begrænsede, velbegrundede tilfælde være etableret udenfor. De skal besidde mangeårig relevant erfaring og varetage en offentlig opgave samt på passende vis kunne involvere de direkte berørte erhvervs-kredse i iværksættelsen af de fastsatte foranstaltninger.

2. Anvendelsen af globaltilskud angives i den relevante beslutning om fondenes finansielle deltagelse som en særlig bestemmelse om iværksættelse af interventionen som defineret i

artikel 18, stk. 2, litra d), samt artikel 19, stk. 3, litra d). Bestemmelserne om globaltilskuddenes anvendelse gøres til genstand for en aftale mellem medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden og det formidlende organ, der berøres.

Ved EF-initiativprogrammer og nyskabende aktioner gøres bestemmelserne om globaltilskuddenes anvendelse til genstand for en aftale mellem Kommissionen og det pågældende formidlende organ. Ved EF-initiativprogrammer skal disse bestemmelser også aftales med den berørte medlemsstat. Det programmerings supplement, der er omtalt i artikel 18, vedrører ikke den del af interventionen, der omhandler globaltilskuddet.

3. I bestemmelserne om globaltilskuddets anvendelse præciseres bl.a.:

- a) hvilke foranstaltninger der skal iværksættes
- b) kriterier for udvælgelse af modtagere
- c) betingelser og satser for ydelse af fondsstøtte, herunder anvendelse af eventuelt påløbne renter
- d) bestemmelser om overvågning og evaluering af samt finansiell kontrol med globaltilskuddet
- e) i givet fald anvendelse af en bankgaranti, i hvilket tilfælde Kommissionen skal underrettes.

AFSNIT III

FONDENES FINANSIELLE DELTAGELSE OG FINANSIELLE FORVALTNING

KAPITEL I

FONDENES FINANSIELLE DELTAGELSE

Artikel 28

Beslutning om fondenes finansielle deltagelse

1. Kommissionen vedtager én enkelt beslutning om alle fondenes finansielle deltagelse, når alle betingelserne i denne forordning er opfyldt, inden for en frist på fem måneder efter modtagelsen af interventionsansøgningen. Beslutningen præciserer i givet fald de bevillinger, der afsættes til regioner eller områder, som modtager overgangsstøtte.

Fondenes maksimale deltagelse fastsættes for hvert af interventionens prioriterede felter.

En foranstaltning kan for en given periode kun modtage finansiel støtte fra én fond ad gangen.

En foranstaltning eller en operation kan kun få støtte fra en strukturfond til et af de mål ad gangen, der er omhandlet i artikel 1.

Ingen operation kan på samme tid modtage støtte fra en fond under et af målene nr. 1, nr. 2 og nr. 3 og under et fællesskabsinitiativ.

Ingen operation kan på samme tid modtage støtte fra en fond under et af målene nr. 1, nr. 2 og nr. 3 og fra EUGFL, Garantisektionen.

Ingen operation kan på samme tid modtage støtte fra en fond under et fællesskabsinitiativ og fra EUGFL, Garantisektionen.

2. Fondenes finansielle deltagelse i operationelle programmer, der er et led i gennemførelsen af en EF-støtteramme, skal være forenelig med den finansieringsplan, der er opstillet i den relevante EF-støtteramme, jf. artikel 17, stk. 2, litra c).

3. Fondenes deltagelse i foranstaltningernes iværksættelse antager hovedsagelig form af støtte, der ikke skal tilbagebetales (i det følgende benævnt »direkte støtte«), men antager også form af f.eks. støtte, der skal tilbagebetales, rentegodtgørelse, garanti, kapitalandele, deltagelse i risikokapital eller andre finansieringstyper.

Støtte, der tilbagebetales til forvaltningsmyndigheden eller til en anden offentlig myndighed, genanvendes til samme formål.

Artikel 29

Graduering af deltagelsessatserne

1. Fondenes finansielle deltagelse gradueres på baggrund af følgende:

- a) størrelsen af de særlige, især regionale eller sociale problemer, som interventionerne skal løse
- b) den pågældende medlemsstats finansielle kapacitet under hensyn til bl.a. den relative velfærd i denne medlemsstat og nødvendigheden af at undgå alt for store stigninger i budgetudgifterne
- c) inden for rammerne af fondenes mål, således som de er fastlagt i artikel 1, den interesse, som interventionerne og de prioriterede felter har for Fællesskabet, specielt, hvor det er relevant, afskaffelse af uligheder og fremme af lige muligheder for mænd og kvinder samt miljøbeskyttelse og -forbedring, her-

under anvendelse af forsigtighedsprincippet, princippet om forebyggende indsats og princippet om, at forureneren betaler

- d) den interesse, som interventionerne og de prioriterede felter har ud fra et regionalt og nationalt synspunkt
- e) de særlige egenskaber ved den pågældende type intervention og prioriteret felt, for at tage hensyn til de behov, der er konstateret ved forhåndsevalueringen, navnlig hvad angår menneskelige ressourcer og beskæftigelse
- f) den optimale udnyttelse af de finansielle midler i finansieringsplanerne, herunder kombinationen af offentlige og private midler, anvendelsen af passende finansielle instrumenter i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2, og valget af finansieringsformer, jf. artikel 28, stk. 3.

Hvis ESF's bidrag gradueres i overensstemmelse med artikel 16, stk. 2, skal dette ske under hensyntagen til de behov, der er konstateret ved forhåndsevalueringen, navnlig hvad angår menneskelige ressourcer og beskæftigelse.

2. Fondenes finansielle deltagelse beregnes i forhold til de samlede støtteberettigede omkostninger eller i forhold til de samlede støtteberettigede offentlige eller dermed sidestillede udgifter (på nationalt, regionalt eller lokalt niveau eller fællesskabsplan) i forbindelse med hver intervention.

3. Fondenes deltagelse sker inden for følgende begrænsninger:

- a) højst 75 % af de samlede støtteberettigede udgifter og som hovedregel mindst 50 % af de støtteberettigede offentlige udgifter for foranstaltninger, der gennemføres i regioner omfattet af mål nr. 1. Når disse regioner ligger i en medlemsstat, der omfattes af Samhørighedsfonden, kan fællesskabsstøtten ekstraordinært i behørigt begrundede tilfælde højst andrage 80 % af de samlede støtteberettigede udgifter og højst 85 % af de samlede støtteberettigede udgifter i fjernområderne samt for de perifere græske øer, der er ugunstigt stillet på grund af deres afsides beliggenhed
- b) højst 50 % af de samlede støtteberettigede udgifter og som hovedregel mindst 25 % af de støtteberettigede offentlige udgifter for

foranstaltninger, der gennemføres i områder omfattet af mål nr. 2 eller nr. 3.

Fondenes finansielle deltagelse sker, hvis det drejer sig om investering i virksomheder, under overholdelse af støtteintensitets- og kumulationslofterne på statsstøtteområdet.

4. Når den pågældende intervention indebærer finansiering af indtægtskabende investeringer, fastlægges fondenes deltagelse i disse investeringer under hensyn til specifikke karakteristika, herunder det omfang af cash flow, der normalt vil kunne forventes af den pågældende type investeringer i betragtning af de makroøkonomiske forhold, som investeringerne skal iværksættes under, og uden at fondenes deltagelse medfører en forøgelse af indsatsen over de nationale budgetter.

Fondenes deltagelse er under alle omstændigheder underlagt følgende begrænsninger:

a) når infrastrukturinvesteringerne skaber betydelige nettoindtægter, kan deltagelsen ikke overstige:

i) 40 % af de samlede støtteberettigede udgifter i regioner, der omfattes af mål nr. 1, som kan forhøjes med maksimalt 10 % i de medlemsstater, der omfattes af Samhøringsfondens

ii) 25 % af de samlede støtteberettigede udgifter i områder, der omfattes af mål nr. 2

iii) disse satser kan forhøjes, hvis forhøjelsen er bestemt til andre former for finansiering end direkte støtte; dog kan denne forhøjelse højst være på 10 % af de samlede støtteberettigede udgifter

b) ved investeringer i virksomheder kan deltagelsen ikke overstige:

i) 35 % af de samlede støtteberettigede udgifter i regioner, der omfattes af mål nr. 1

ii) 15 % af de samlede støtteberettigede udgifter i områder, der omfattes af mål nr. 2

iii) ved investeringer i små og mellemstore virksomheder kan disse satser forhøjes, hvis forhøjelsen er bestemt til andre former for finansiering end direkte støtte; dog kan denne forhøjelse højst være på 10 % af de samlede støtteberettigede udgifter.

5. Henvisningerne i stk. 3 og 4 til regioner og områder, der omfattes af mål nr. 1 og nr. 2, skal ligeledes forstås som henvisninger til regioner og områder, der modtager dels overgangsstøtte i

henhold til artikel 6, stk. 1, og støtte i henhold til artikel 7, stk. 4, dels støtte i henhold til artikel 6, stk. 2.

6. Foranstaltninger, som gennemføres på Kommissionens initiativ, jf. artikel 22 og 23, kan finansieres med 100 % af de samlede udgifter. Foranstaltninger, som gennemføres på Kommissionens vegne, jf. artikel 23, finansieres med 100 % af de samlede udgifter.

7. For foranstaltninger vedrørende teknisk bistand inden for rammerne af programmeringen og fællesskabsinitiativerne gælder de i denne artikel omhandlede satser.

Artikel 30

Støtteberettigelse

1. Udgifter i tilknytning til operationer kan kun opnå finansiell deltagelse fra fondene, hvis disse operationer er integreret i den pågældende intervention.

2. En udgift kan ikke opnå finansiell deltagelse fra fondene, hvis den faktisk er betalt af den endelige modtager inden den dato, hvor Kommissionen har modtaget interventionsansøgningen. På denne dato begynder fristen for udgifternes støtteberettigelse.

Den sidste dato for udgifternes støtteberettigelse fastsættes i beslutningen om fondenes finansielle deltagelse. Den refererer til de betalinger, som de endelige modtagere foretager. Den kan udskydes af Kommissionen efter behørigt begrundet anmodning fra medlemsstaten i medfør af artikel 14 og 15.

3. De relevante nationale regler gælder for de støtteberettigede udgifter, undtagen hvis Kommissionen, når det er nødvendigt, udarbejder fælles regler for udgifternes støtteberettigelse efter proceduren i artikel 53, stk. 2.

4. Medlemsstaterne sikrer, at fondene kun deltager finansielt i en operation, hvis operationen ikke inden for et tidsrum på fem år fra tidspunktet for den kompetente national myndigheds eller forvaltningsmyndighedens afgørelse om deltagelse fra fonden undergår en væsentlig ændring:

a) der påvirker arten af operationen eller betingelserne for dens iværksættelse eller giver

- en virksomhed eller et offentligt selskab en uretmæssig fordel, og
- b) som skyldes enten en ændring i de ejendomsretlige forhold for en infrastruktur eller ophør eller ændring af lokalisering for en produktionsvirksomhed.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om enhver ændring af denne type; hvis der foretages en sådan ændring, finder artikel 39 anvendelse.

KAPITEL II

FINANSFORVALTNING

Artikel 31

Budgetforpligtelser

1. Fællesskabets budgetforpligtelser indgås på grundlag af beslutningen om fondenes finansielle deltagelse.

2. Forpligtelser vedrørende interventioner med en varighed på mindst to år indgås som regel for et år ad gangen. Den første forpligtelse indgås, når Kommissionen vedtager beslutningen om interventionens godkendelse. De efterfølgende forpligtelser indgås som regel senest den 30. april hvert år.

Den del af en forpligtelse, som ikke er opfyldt ved et acontobeløb, eller som Kommissionen ikke har fået forelagt nogen gyldig betalingsanmodning for, jf. artikel 32, stk. 3, ved udgangen af det andet år efter forpligtelsesåret eller, i givet fald og for de pågældende beløb, efter datoen for en senere beslutning truffet af Kommissionen, som er nødvendig for at tillade en foranstaltning eller en operation, eller ved udløbet af den i artikel 37, stk. 1, nævnte frist for aflevering af den endelige rapport, frigøres ex officio af Kommissionen; fondenes deltagelse i denne intervention reduceres tilsvarende.

Den i andet afsnit omhandlede frist for ex officio frigørelse ophører med at løbe for den del af forpligtelsen, der svarer til operationer, der på den dato, der er fastsat for frigørelsen, er omfattet af en retslig procedure eller en rekurs med opsættende virkning med forbehold af, at Kommissionen har modtaget en forudgående og begrundet underretning fra den pågældende medlemsstat, og af underretning fra Kommissionen.

Under alle omstændigheder underretter Kommissionen i god tid medlemsstaten og betalings-

myndigheden, hver gang der er risiko for ex officio frigørelse efter andet afsnit.

Hvis denne forordning træder i kraft efter den 1. januar 2000, forlænges den i andet afsnit omhandlede frist for ex officio frigørelse for så vidt angår den første forpligtelse med det antal måneder, der ligger mellem den 1. januar 2000 og den dato for beslutningen om fondenes deltagelse, der er nævnt i artikel 28.

3. For interventioner med en varighed på under to år indgås forpligtelserne for fondenes samlede deltagelse, når Kommissionen vedtager beslutningen om fondenes deltagelse.

Artikel 32

Betalinger

1. Kommissionens betaling af støtte fra fondene foretages i overensstemmelse med budgetforpligtelserne til den betalingsmyndighed, der er defineret i artikel 9, litra o).

Betalingerne opføres under den ældste åbne forpligtelse, der er indgået i henhold til artikel 31.

Betalingen kan tage form af acontobetaling, mellemliggende betalinger eller betalinger af restbeløb. Mellemliggende betalinger og betalinger af restbeløb vedrører allerede betalte udgifter, som skal svare til betalinger, der er afholdt af de endelige modtagere, og som er dokumenteret af kvitterede fakturær eller regnskabsdokumenter med tilsvarende bevisværdi.

Kommissionen foretager med forbehold af disponible midler de mellemliggende betalinger inden for en frist, der ikke må overstige to måneder regnet fra modtagelsen af en gyldig anmodning som beskrevet i stk. 3.

Betalingsmyndigheden sørger for, at de endelige modtagere så hurtigt som muligt modtager de fulde støttebeløb fra fondene, som de er berettiget til. Der foretages ikke nogen form for fradrag eller tilbageholdelse, og der pålægges ikke senere nogen specifik afgift, der kan nedsætte disse beløb.

2. Når den første forpligtelse indgås, får betalingsmyndigheden udbetalt et acontobeløb af Kommissionen. Dette acontobeløb andrager 7 % af fondenes deltagelse i den pågældende intervention. Principielt kan det fordeles over to regnskabsår afhængigt af de disponible budgetmidler.

Under hele interventionens varighed benytter betalingsmyndigheden acontobeløbet til at betale Fællesskabets deltagelse i udgifterne vedrørende interventionen.

Betalingsmyndigheden tilbagebetaler Kommissionen hele acontobeløbet eller en del deraf, hvis der ikke er rettet nogen betalingsanmodning til Kommissionen senest 18 måneder efter beslutningen om fondenes deltagelse. Hvis acontobeløbet trækker renter, afsættes disse til den pågældende intervention.

3. Kommissionen foretager mellemliggende betalinger med henblik på refusion af de under fondene faktisk afholdte udgifter, som betalingsmyndigheden har attesteret. Sådanne betalinger foretages for hver intervention og beregnes på niveauet for de foranstaltninger, der er fastsat i programtillæggets finansieringsplan. De er undergivet følgende betingelser:

- a) programtillægget forelægges Kommissionen med de oplysninger, der er nævnt i artikel 18, stk. 3
- b) den seneste årlige rapport om gennemførelsen med de oplysninger, der er nævnt i artikel 37, skal være sendt til Kommissionen
- c) den midtvejsevaluering af interventionen, der er nævnt i artikel 42, skal være sendt til Kommissionen
- d) forvaltningsmyndighedens og overvågningsudvalgets beslutninger skal være i overensstemmelse med den samlede støtte fra fondene til de pågældende prioriterede felter
- e) de henstillinger, der er nævnt i artikel 34, stk. 2, skal være imødekommet inden for den fastsatte frist, eller medlemsstaten skal have givet en begrundelse for, hvorfor der ikke er truffet nogen foranstaltning, når disse henstillinger tager sigte på at udfylde alvorlige mangler i overvågnings- eller forvaltningssystemet, der skaber tvivl om forsvarelig økonomisk forvaltning af interventionen; der skal være truffet afgørelse om anmodninger om korrigerende foranstaltninger, jf. artikel 38, stk. 4, hvis anmodningen vedrører den eller de berørte foranstaltninger
- f) der må ikke være truffet afgørelse om annullering i henhold til artikel 39, stk. 2, første afsnit, og Kommissionen må ikke have truffet afgørelse om at indlede en overtrædelses-

procedure i henhold til traktatens artikel 226 for så vidt angår den eller de foranstaltninger, der er omfattet af den pågældende anmodning.

Kommissionen underretter straks medlemsstaten og betalingsmyndigheden, hvis en af disse betingelser ikke er opfyldt, og betalingsanmodningen derfor ikke er gyldig, og de tager de forholdsregler, der er nødvendige for at udbedre situationen.

Medlemsstaterne sørger for, at anmodningerne om mellemliggende betalinger så vidt muligt indgives til Kommissionen samlet tre gange om året, idet den sidste betalingsanmodning skal være indgivet senest den 31. oktober.

Anmodningerne om mellemliggende betalinger præciserer for hvert prioriteret felt de udgifter, der er betalt i regioner eller områder, der modtager overgangsstøtte.

De samlede kumulerede betalinger, der er nævnt i stk. 2 og i dette stykke, og som udbetales til en intervention, må højst udgøre 95 % af fondenes finansielle deltagelse i interventionen.

4. Betalingen af restbeløbet for interventionen foretages, hvis:

- a) betalingsmyndigheden har forelagt Kommissionen en erklæring, der attesterer, at udgifterne faktisk er afholdt, senest seks måneder efter den betalingsfrist, der er fastsat i beslutningen om fondenes finansielle deltagelse
- b) den endelige rapport om gennemførelsen er forelagt Kommissionen og godkendt af denne
- c) medlemsstaten har sendt Kommissionen den erklæring, der er nævnt i artikel 38, stk. 1, littera f).

5. Den endelige betaling af restbeløbet kan ikke længere berigtiges på medlemsstatens anmodning, hvis betalingsmyndigheden ikke har anmodet Kommissionen herom senest ni måneder efter den dato, hvor det er blevet udbetalt.

6. Medlemsstaterne udpeger de myndigheder, der har beføjelse til at udstede de attester og erklæringer, der er nævnt i stk. 3 og 4.

7. Medlemsstaterne sender senest den 30. april hvert år Kommissionen ajourførte overslag over deres betalingsanmodninger for det indeværende og det efterfølgende regnskabsår.

8. For de nyskabende aktioner, der er nævnt i artikel 22, og de foranstaltninger, der er nævnt i artikel 23, fastsætter Kommissionen passende betalingsprocedurer, der er i overensstemmelse med formålene med disse bestemmelser, og underretter de komitéer og udvalg, der er nævnt i artikel 48-51.

Artikel 33

Anvendelse af eurøen

Beløb i forbindelse med Kommissionens beslutninger, forpligtelser og betalinger udtrykkes og udbetales i euro efter nærmere regler, som Kommissionen skal vedtage efter proceduren i artikel 53, stk. 2.

AFSNIT IV

STRUKTURFONDSINTERVENTIONERNES EFFEKTIVITET

KAPITEL I

OVERVÅGNING

Artikel 34

Forvaltningsmyndighedens forvaltning

1. Med forbehold af artikel 8, stk. 3, er forvaltningsmyndigheden som defineret i artikel 9, litra n), ansvarlig for en effektiv og korrekt forvaltning og gennemførelse af interventionen, herunder:

- a) etablering af et system til indsamling af pålidelige finansielle og statistiske oplysninger om gennemførelsen for de overvågningsindikatorer, der er omhandlet i artikel 36, og for evaluering i henhold til artikel 42 og 43; samt fremsendelse af disse oplysninger efter regler, der aftales mellem medlemsstaten og Kommissionen, så vidt muligt ved brug af edb-systemer, der muliggør elektronisk dataudveksling med Kommissionen, som anført i artikel 18, stk. 3, litra e)
- b) tilpasning i overensstemmelse med stk. 3 og gennemførelse af programtillægget som omhandlet i artikel 18, stk. 3, med forbehold af artikel 35
- c) udfærdigelse og, efter at overvågningsudvalget har givet tilladelse dertil, forelægges for Kommissionen af den årlige rapport om gennemførelsen

- d) tilrettelæggelse i samarbejde med Kommissionen og medlemsstaten af den midtvejs-evaluering, der er omhandlet i artikel 42
- e) sikring af, at de organer, der deltager i forvaltningen og gennemførelsen af interventionen, anvender enten et separat regnskab eller hensigtsmæssige regnskabskoder for alle transaktioner vedrørende interventionen
- f) korrekt gennemførelse af de operationer, der finansieres under interventionen, herunder iværksættelse af interne kontrolforanstaltninger, der er i overensstemmelse med principperne for forsvarlig økonomisk forvaltning, og reaktion på de bemærkninger eller anmodninger om korrigerende foranstaltninger, der vedtages i henhold til artikel 38, stk. 4, første afsnit, eller af henstillinger om tilpasninger fremsat i henhold til stk. 2 i nærværende artikel i overensstemmelse med bestemmelserne i disse artikler
- g) overensstemmelse med Fællesskabets politikker som fastsat i artikel 12; ifølge fællesskabsreglerne om offentlig udbud skal de bekendtgørelser, der indsendes til offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, indeholde bestemte oplysninger om de projekter, hvortil der er ansøgt om eller truffet beslutning om støtte fra fondene
- h) overholdelse af de forpligtelser med hensyn til information og PR-aktiviteter, der er omhandlet i artikel 46.

Forvaltningsmyndigheden skal under udførelsen af sine opgaver handle i fuld overensstemmelse med den pågældende medlemsstats institutionelle, juridiske og finansielle system, uden at dette dog indskrænker anvendelsen af denne forordning.

2. Kommissionen og forvaltningsmyndigheden gennemgår hvert år i forbindelse med forelægningen af den årlige rapport om gennemførelsen, der er nævnt i artikel 37, det foregående års væsentligste resultater efter nærmere bestemmelser, der fastsættes efter aftale med medlemsstaten og den pågældende forvaltningsmyndighed.

På grundlag af denne gennemgang kan Kommissionen fremsætte bemærkninger til medlemsstaten og forvaltningsmyndigheden. Medlemsstaten underretter Kommissionen om, hvordan den har fulgt disse bemærkninger op. Hvis Kommissionen i behørigt begrundede tilfælde er af den opfattelse, at de trufne foranstaltninger

Bilag til f. t. l. vedr. administration af tilskud fra Den Europæiske Regionalfond m.v.

ikke er tilstrækkelige, kan den rette henstillinger til medlemsstaten og forvaltningsmyndigheden om tilpasninger med henblik på at opnå mere effektive overvågnings- eller forvaltningsordninger for interventionen samt en begrundelse for disse henstillinger. Hvis forvaltningsmyndigheden modtager sådanne henstillinger, redegør den derefter for, hvilke skridt den har taget for at gøre overvågnings- eller forvaltningsordningerne mere effektive, eller den begrundet, hvorfor den ikke har taget nogen skridt.

3. Forvaltningsmyndigheden vedtager på opfordring af overvågningsudvalget eller på eget initiativ programtillægget uden at ændre hverken det samlede strukturfondsbidrag, der er ydet til det pågældende prioriterede felt, eller de specifikke mål herunder. Efter godkendelse fra overvågningsudvalget underretter den Kommissionen om denne tilpasning inden for en frist på en måned.

Eventuelle ændringer af elementerne i beslutningen om at yde støtte fra fondene vedtages af Kommissionen efter aftale med den pågældende medlemsstat og senest fire måneder efter, at overvågningsudvalget har afgivet udtalelse.

Artikel 35

Overvågningsudvalg

1. Hver EF-støtteramme, hvert enhedsprogrammeringsdokument og hvert operationelt program følges af et overvågningsudvalg.

Overvågningsudvalgene nedsættes af medlemsstaten efter aftale med forvaltningsmyndigheden efter høring af partnerne. Partnerne skal sørge for en ligelig deltagelse af mænd og kvinder.

Overvågningsudvalgene nedsættes senest tre måneder efter, at der er truffet beslutning om at yde støtte fra fondene. Overvågningsudvalget handler inden for medlemsstatens kompetence, herunder dens domstolskompetence.

2. En repræsentant for Kommissionen og i givet fald en repræsentant for EIB deltager i arbejdet i overvågningsudvalget, hvor de har taleret.

Overvågningsudvalget fastsætter sin forretningsorden inden for den berørte medlemsstats institutionelle, juridiske og finansielle rammer og efter aftale med forvaltningsmyndigheden.

Overvågningsudvalgets formand skal være en repræsentant for medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden.

3. Overvågningsudvalget påser, at interventionen gennemføres effektivt og med høj kvalitet. Med henblik herpå:

- a) bekræfter eller tilpasser det i overensstemmelse med artikel 15 programtillægget, herunder de fysiske og finansielle indikatorer, der skal benyttes ved overvågningen af interventionen. Udvalget skal give sin godkendelse, inden der kan foretages tilpasninger
- b) drøfter og godkender det inden for seks måneder efter godkendelsen af interventionen udvælgelseskriterierne for de operationer, der finansieres under hver foranstaltning
- c) undersøger det regelmæssigt, hvilke fremskridt der gøres med at nå de særlige mål for interventionen
- d) gennemgår det resultaterne af gennemførelsen, herunder virkeliggørelsen af målene for foranstaltningerne og den midtvejsevaluering, der er omhandlet i artikel 42
- e) drøfter og godkender det den årlige og den endelige rapport om gennemførelsen, inden de sendes til Kommissionen
- f) drøfter og godkender det eventuelle forslag til ændring af indholdet af Kommissionens beslutning om fondenes deltagelse
- g) kan det under alle omstændigheder foreslå forvaltningsmyndigheden enhver form for tilpasning eller revision af interventionen, der kan fremme udviklingen hen imod de mål, der er opstillet i artikel 1, eller forbedre forvaltningen af interventionen, også for så vidt angår den finansielle forvaltning. Enhver tilpasning af interventionen foretages i overensstemmelse med artikel 34, stk. 3.

Artikel 36

Overvågningsindikatorer

1. Forvaltningsmyndigheden og overvågningsudvalget foretager overvågningen ved hjælp af fysiske og finansielle indikatorer, der fastlægges i det operationelle program, enhedsprogrammeringsdokumentet eller programtillægget. Ved fastlæggelsen af disse indikatorer tages der hensyn til den metodevejledning og de lister over eksempler på indikatorer, som Kommissionen offentliggør, samt til en kategorisering af interventionsområder, som Kommissio-

nen stiller forslag om, så snart denne forordning er trådt i kraft. Disse indikatorer vedrører interventionens særlige karakter, dens mål samt den berørte medlemsstats og i givet fald dens regioners samfundsøkonomiske, strukturelle og miljømæssige situation og tager i givet fald hensyn til regioner eller områder, der modtager overgangsstøtte. Disse indikatorer omfatter bl.a. dem, der tages hensyn til ved den i artikel 44 omhandlede tildeling af reserven.

2. Indikatorerne skal for de enkelte interventioner vise:

- a) de specifikke mål for foranstaltningerne og for de prioriterede felter og deres indbyrdes sammenhæng, idet disse mål kvantificeres, hvis de er kvantificerbare
- b) hvor langt man er nået med interventionen hvad angår den fysiske gennemførelse, resultaterne og, så snart det er muligt, virkningerne heraf på det relevante niveau (prioriteret felt eller foranstaltning)
- c) hvor langt man er nået med gennemførelsen af finansieringsplanen.

Hvis interventionerne giver mulighed herfor, opdeles statistikkerne efter køn og efter de støttemodtagende virksomheders størrelse.

3. Indikatorerne for den finansielle situation og gennemførelsens forløb skal fastsættes således, at det for store projekter er muligt at angive oplysningerne i stk. 2, litra a), b) og c), hver for sig.

Artikel 37

Årlige og endelige rapporter om gennemførelsen

1. For flerårige interventioner sender forvaltningsmyndigheden i overensstemmelse med artikel 34, stk. 1, litra c), senest seks måneder efter udløbet af hvert hele kalenderår for gennemførelsen Kommissionen en årlig rapport om gennemførelsen. En endelig rapport sendes til Kommissionen senest seks måneder efter sidste dato for støtteberettigelse.

For hver intervention med en varighed på under to år forelægger den myndighed, medlemsstaten har udpeget dertil, kun en endelig rapport for Kommissionen. Den forelægges senest seks måneder efter, at betalingsmyndigheden har foretaget den sidste betaling.

Rapporten gennemgås og godkendes af overvågningsudvalget, inden den sendes til Kommissionen.

Hvis Kommissionen anser en årlig rapport om gennemførelsen for utilfredsstillende, meddeler den dette senest to måneder efter at have modtaget den, idet den giver en begrundelse. I modsat fald anses rapporten for godkendt. Når der er tale om en endelig rapport, fremsætter Kommissionen eventuelle bemærkninger hertil senest fem måneder efter at have modtaget den.

2. Alle årlige og alle endelige rapporter om gennemførelsen skal omfatte oplysninger om:

- a) enhver ændring i rammebetingelserne, der har betydning for gennemførelsen af interventionen, herunder de vigtigste samfundsøkonomiske tendenser, ændringer i nationale, regionale eller sektorspecifikke politikker, i den referenceramme, der er omhandlet i artikel 9, litra c), samt i givet fald deres virkninger på den indbyrdes sammenhæng mellem interventionerne under de forskellige fonde eller med andre finansielle instrumenter
- b) forløbet med hensyn til de prioriterede felter og foranstaltningerne for hver fond sammenholdt med de specifikke mål, idet de fysiske indikatorer og de indikatorer for resultater og virkninger, der er omhandlet i artikel 36, kvantificeres på det relevante niveau (dvs. prioriteret felt eller foranstaltning), når de er kvantificerbare
- c) den finansielle gennemførelse af interventionen med en opgørelse for de enkelte foranstaltninger over de samlede udgifter, der faktisk er afholdt af betalingsmyndigheden, og over samtlige betalinger, der er modtaget fra Kommissionen, og en kvantificering af de finansielle indikatorer, der er nævnt i artikel 36, stk. 2, litra c) i den finansielle gennemførelse i de områder, der modtager overgangsstøtte, beskrives særskilt for hvert prioriteret felt; EUGFL's Garantisektions finansielle gennemførelse af foranstaltninger i henhold til artikel 33 i forordning (EF) nr. 1257/1999 præsenteres i form af det samlede beløb for den finansielle gennemførelse
- d) de forholdsregler, som forvaltningsmyndigheden og overvågningsudvalget har truffet for at sikre en korrekt og effektiv gennemførelse, navnlig:

- i) overvågningerne, finanskontrollen samt evalueringsordningerne, herunder ordningerne for indsamling af oplysninger
- ii) en sammenfattende oversigt over eventuelle væsentlige problemer med forvaltningen af interventionerne og de foranstaltninger, der eventuelt er truffet, herunder foranstaltninger truffet efter henstillinger om tilpasninger, der er fremsat i henhold til artikel 34, stk. 2, eller anmodninger om korrigerende foranstaltninger, der er fremsat efter artikel 38, stk. 4
- iii) anvendelsen af teknisk bistand
- iv) de foranstaltninger, der er truffet for at sikre offentlig omtale af interventionen i overensstemmelse med artikel 46
- e) de foranstaltninger, der er truffet for at sikre overensstemmelse med Fællesskabets politikker som fastsat i artikel 12 samt for at sikre samordning af Fællesskabets samlede struktur støtte i henhold til artikel 17, stk. 1, og artikel 19, stk. 2, andet afsnit
- f) i givet fald et særskilt kapitel om forløbet og finansieringen af store projekter og globaltilskud.
- d) attestere, at de udgiftsanmeldelser, der forelægges Kommissionen, er nøjagtige, og sikre sig, at der er udarbejdet på grundlag af regnskabssystemer, der er baseret på udgiftsbilag, som kan kontrolleres
- e) forebygge, afsløre og korrigere uregelmæssigheder og i overensstemmelse med gældende retsfor skrifter give Kommissionen meddelelse herom samt om udviklingen i sager, hvor der er indledt administrativ eller retslig forfølgning
- f) ved afslutningen af hver intervention forelægge Kommissionen en erklæring, der er udfærdiget af en ekspert eller myndighed, der fungerer uafhængigt af forvaltningsmyndigheden. Erklæringen skal indeholde et sammendrag af konklusionerne af den kontrol, der er gennemført de foregående år, og en udtalelse om, hvorvidt betalingsanmodningen vedrørende restbeløbet er holdbar, og hvorvidt de operationer, der ligger til grund for den endelige udgiftserklæring, har været lovlige og formelt rigtige. Medlemsstaterne kan, hvis de finder det nødvendigt, vedlægge en redegørelse for deres synspunkter
- g) samarbejde med Kommissionen med henblik på at sikre, at fællesskabsmidlerne anvendes i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning
- h) geninddrive midler, der er gået tabt som følge af en konstateret uregelmæssighed, idet de i givet fald opkræver morarenter.

KAPITEL II

FINANSKONTROL

Artikel 38

Generelle bestemmelser

1. Med forbehold af Kommissionens ansvar for gennemførelsen af De Europæiske Fællesskabers almindelige budget er medlemsstaterne i første række ansvarlige for den finansielle kontrol med interventionerne. I den forbindelse skal medlemsstaterne blandt andet:
 - a) kontrollere, at de er etableret forvaltnings- og kontrolsystemer, og at disse gennemføres på en sådan måde, at der sikres en korrekt og effektiv anvendelse af fællesskabsfondenes midler
 - b) sende Kommissionen en beskrivelse af disse systemer
 - c) sikre sig, at interventionerne forvaltes i overensstemmelse med alle Fællesskabets relevante retsfor skrifter, og at de midler, der stilles til deres rådighed, anvendes i overensstemmelse med principperne for forsvarlig økonomisk forvaltning
2. Kommissionen skal som ansvarlig for gennemførelsen af De Europæiske Fællesskabers almindelige budget forvisse sig om, at der i medlemsstaterne findes velfungerende forvaltnings- og kontrolsystemer, således at fællesskabsmidlerne anvendes effektivt og korrekt.

I den forbindelse kan Kommissionen uden at gribe ind i den kontrol, medlemsstaterne foretager i henhold til nationale love og administrative bestemmelser, lade sine tjenestemænd eller andre ansatte foretage kontrol på stedet i overensstemmelse med arrangementer, der er indgået med medlemsstaten inden for rammerne af det samarbejde, der er beskrevet i stk. 3, f.eks. stikprøvekontrol, af de transaktioner, der finansieres af fonden, samt af forvaltnings- og kontrolsystemerne med mindst en hverdags varsel. Kommissionen underretter den pågældende medlemsstat herom, så den kan få den fornødne bistand. Med-

lemsstatens tjenestemænd og andre ansatte kan deltage i en sådan kontrol.

Kommissionen kan anmode den pågældende medlemsstat om at foretage kontrol på stedet til konstatering af, om en eller flere operationer er forskriftsmæssige. Tjenestemænd eller andre ansatte i Kommissionen kan deltage i en sådan kontrol.

3. Kommissionen og medlemsstaterne samarbejder om en samordning af programmer, metoder og gennemførelse af kontrol på grundlag af bilaterale administrative ordninger med henblik på at opnå den størst mulige nyttevirkning. Medlemsstaten og Kommissionen sender straks hinanden resultaterne af den kontrol, der er foretaget.

Mindst en gang om året og under alle omstændigheder inden den årlige gennemgang, der er nævnt i artikel 34, stk. 2, skal følgende gennemgås og evalueres:

- a) resultaterne af den kontrol, som medlemsstaten og Kommissionen har foretaget
- b) eventuelle bemærkninger fremsat af andre kontrolorganer eller -institutioner på nationalt plan eller på fællesskabsplan
- c) de finansielle virkninger af konstaterede uregelmæssigheder og de foranstaltninger, der allerede er truffet eller skal træffes for at korrigere sådanne uregelmæssigheder, og i givet fald ændringer af forvaltnings- og kontrolsystemerne.

4. Efter denne gennemgang og evaluering, og uden at dette berører de foranstaltninger, som medlemsstaten straks skal træffe, navnlig i henhold til nærværende artikel eller artikel 39, kan Kommissionen fremsætte bemærkninger, blandt andet vedrørende den finansielle virkning af eventuelle konstaterede uregelmæssigheder. Bemærkningerne sendes til medlemsstaten og til forvaltningsmyndigheden for den pågældende intervention. I forbindelse hermed kan der om nødvendigt fremsættes anmodning om at gennemføre korrigerende foranstaltninger, der kan råde bod på de konstaterede mangler ved forvaltningen og korrigere de afslørede uregelmæssigheder, der ikke allerede er korrigeret. Medlemsstaten skal have mulighed for at kommentere disse bemærkninger.

Hvis Kommissionen efter eller i mangel af bemærkninger fra medlemsstaten vedtager konklusioner, tager medlemsstaten inden for de fastsat-

te frister de nødvendige skridt til at efterkomme Kommissionens anmodninger og underretter denne om sine foranstaltninger.

5. Uden at anvendelsen af denne artikel derved indskrænkes, kan Kommissionen efter behørig kontrol suspendere en mellemliggende betaling eller en del deraf, hvis den konstaterer, at de pågældende udgifter er behæftet med en væsentlig uregelmæssighed, som ikke er blevet korrigeret, og at øjeblikkelig indskriden er nødvendig. Kommissionen underretter medlemsstaten om sine foranstaltninger og årsagerne hertil. Er årsagerne til suspensionen fortsat til stede fem måneder senere, eller har den pågældende medlemsstat fem måneder senere ikke underrettet Kommissionen om, hvilke foranstaltninger den har truffet med henblik på at korrigere den væsentlige uregelmæssighed, finder artikel 39 anvendelse.

6. De ansvarlige myndigheder opbevarer i en periode på tre år efter Kommissionens betaling af restbeløbet vedrørende en intervention alle udgifts- og kontrolbilag vedrørende interventionen, (enten i form af de originale dokumenter eller i versioner, der er attesteret som værende i overensstemmelse med originalerne på almindeligt anerkendte datamedier), medmindre der træffes anden beslutning under de bilaterale administrative ordninger. Denne frist afbrydes, hvis der indledes retsforfølgning, eller hvis Kommissionen fremsætter begrundet anmodning herom.

Artikel 39

Finansielle korrektioner

1. Medlemsstaterne er i første række ansvarlige for at forfølge uregelmæssigheder, herunder træffe foranstaltninger vedrørende enhver væsentlig ændring, der påvirker arten af, gennemførelsesbetingelserne for eller kontrollen med en intervention, samt for at foretage de nødvendige finansielle korrektioner.

Medlemsstaten foretager de finansielle korrektioner, der er nødvendige i forbindelse med den enkelte eller systematiske uregelmæssighed. Medlemsstatens korrektioner består i hel eller delvis annullering af Fællesskabets medfinansiering. Medlemsstaten kan omfordele de således frigjorte fællesskabsmidler inden for den på-

gældende intervention efter regler, der skal fastlægges i henhold til artikel 53, stk. 2.

2. Hvis Kommissionen efter afslutningen af de nødvendige undersøgelser har grund til at formode:

- a) at en medlemsstat ikke har efterkommet de forpligtelser, der påhviler den i henhold til stk. 1, eller
- b) at en operation eller en del deraf ikke berettiger til støtten fra fondene eller en del deraf, eller
- c) at forvaltnings- eller kontrolsystemerne er behæftet med betydelige mangler, som vil kunne føre til uregelmæssigheder af systemkarakter

suspenderer den de pågældende mellemliggende betalinger, ligesom den fremsætter en begrundet anmodning til medlemsstaten om inden for en bestemt frist at fremsætte sine bemærkninger og om fornødent foretage eventuelle korrektioner.

Hvis medlemsstaten har indvendinger mod Kommissionens bemærkninger, opfordrer Kommissionen medlemsstaten til at deltage i en høring, ved hvilken lejlighed begge parter samarbejder om at nå til enighed om bemærkningerne og de konklusioner, der skal drages af dem.

3. Efter udløbet af denne frist kan Kommissionen, hvis der ikke er tilvejebragt enighed, og hvis medlemsstaten endnu ikke har foretaget korrektioner, og under hensyn til eventuelle bemærkninger fra medlemsstaten inden tre måneder beslutte:

- a) at nedsætte det acontobeløb, der er nævnt i artikel 32, stk. 2, eller
- b) at foretage de finansielle korrektioner, der er nødvendige. Dette indebærer hel eller delvis annullering af fondenes deltagelse i den pågældende intervention.

Kommissionen fastsætter korrektionsbeløbet under hensyntagen til uregelmæssighedens eller ændringens art og til omfanget og de potentielle virkninger af forvaltnings- eller kontrolsystemets eventuelle mangler. Disse afgørelser skal træffes under overholdelse af proportionalitetsprincippet.

Hvis der ikke er truffet afgørelse om at gøre hverken a) eller b) ved udgangen af den foreskrevne periode, ophører suspensionen af de mellemliggende betalinger øjeblikkeligt.

4. Ethvert beløb, der giver anledning til inddrivelse som uretmæssigt udbetalt, skal tilbagebe-

tales til Kommissionen. Sådanne beløb tillægges morarenter.

5. Denne artikel berører ikke anvendelsen af artikel 32.

KAPITEL III

EVALUERING

Artikel 40

Generelle bestemmelser

1. For at kunne vurdere om strukturinterventionerne er effektive, skal Fællesskabets indsats gennemgå en forhåndsevaluering, en midtvejs-evaluering og en efterfølgende evaluering med henblik på at bedømme dens virkning sammenholdt med de mål, der er omhandlet i artikel 1, og for at analysere dens indvirkning på særlige strukturproblemer.

2. Strukturfondsforanstaltningers effektivitet måles ud fra følgende kriterier:

- a) deres samlede virkning for de mål, der er anført i traktatens artikel 158, navnlig styrkelsen af den økonomiske og sociale samhørighed i Fællesskabet
- b) virkningen af de prioriterede felter, der foreslås i planerne, og de prioriterede felter, der iværksættes inden for hver enkelt EF-støtteramme og inden for hver intervention.

3. Medlemsstaternes myndigheder og Kommissionen afsætter de midler og indsamler de oplysninger, der er nødvendige for at gøre evalueringen så effektiv som muligt. Ved evalueringen benyttes således de forskellige oplysninger, som overvågningssystemet kan tilvejebringe, og disse suppleres om nødvendigt med indsamling af andre relevante oplysninger.

På medlemsstaternes eller Kommissionens initiativ kan der efter underretning af den berørte medlemsstat foretages supplerende evalueringer, f.eks. tematiske, for at indhøste erfaringer, der kan komme andre til gode.

4. Resultaterne af evalueringen gøres offentligt tilgængelige. Drejer det sig om resultater af evalueringen som omhandlet i artikel 42, kræves overvågningsudvalgets tilslutning i overensstemmelse med hver medlemsstats institutionelle bestemmelser.

5. Evalueringsmetoder fastlægges nærmere i EF-støtterammerne og -interventionerne.

Artikel 41

Forhåndsevaluering

1. En forhåndsevaluering er grundlaget for udarbejdelsen af de planer, interventioner og det programtillæg, som den selv indgår i.

Ansvar for forhåndsevalueringen påhviler de myndigheder, der er ansvarlige for udarbejdelsen af planerne, interventionerne og programtillæggene.

2. I forbindelse med udarbejdelsen af planerne og interventionerne indeholder forhåndsevalueringen en analyse af den pågældende medlemsstats, regions eller sektors fortrin, svagheder og potentiale. Det vurderes i den forbindelse med udgangspunkt i de kriterier, der er anført i artikel 40, stk. 2, litra a), om den valgte strategi og de opstillede mål er i samklang med de pågældende regioners eller områders særlige kendetegn, herunder befolkningsudviklingen, samt hvilke virkninger der kan forventes for de påtænkte prioriterede felter, idet der, hvis det er muligt, foretages en kvantificering af de specifikke mål i forhold til udgangssituationen.

Forhåndsevalueringen lægger især vægt på situationen med hensyn til konkurrenceevne og innovation, små og mellemstore virksomheder, beskæftigelsen samt arbejdsmarkedet under hensyn til den europæiske beskæftigelsesstrategi, miljø og ligestilling mellem mænd og kvinder, og indeholder navnlig:

- a) en forhåndsevaluering af den socioøkonomiske situation, især af tendenserne på arbejdsmarkedet, herunder i de regioner, der har særlige beskæftigelsesproblemer, og af den globale strategi for udvikling af menneskelige ressourcer, samt af, hvordan denne strategi hænger sammen med den nationale beskæftigelsesstrategi som beskrevet i de nationale handlingsplaner
- b) en forhåndsevaluering af miljøforholdene i den pågældende region, især de miljøområder, som antagelig vil blive betydeligt berørt af interventionen, af de bestemmelser, der tager sigte på at tilgodese miljøhensyn i forbindelse med interventionen og deres sammenhæng med de fastlagte mål på kort og langt sigt på nationalt, regionalt og lokalt plan (f.eks. miljøforvaltningsplaner), samt

af de bestemmelser, der tager sigte på at sikre overholdelse af fællesskabsbestemmelserne på miljøområdet. Forhåndsevalueringen giver en beskrivelse, der så vidt muligt er kvantificeret, af den aktuelle miljøsituation og en vurdering af de virkninger, som strategien og interventionen forventes at få på miljøsituationen

- c) en forhåndsevaluering af situationen med hensyn til lige muligheder for mænd og kvinder på arbejdsmarkedet og ligebehandling i arbejdet, herunder de specifikke begrænsninger, som hver gruppe er underlagt, samt en vurdering af de virkninger, som strategien og interventionerne forventes at få, navnlig for kvinders og mænds integration på arbejdsmarkedet, for uddannelse og erhvervsuddannelse, for kvinders iværksætterindsats og for muligheden for at forene familieliv med erhvervsarbejde.

Ved forhåndsevalueringen kontrolleres det, at de planlagte gennemførelses- og overvågningsbestemmelser er relevante, at der er overensstemmelse med Fællesskabets politikker, og at der tages hensyn til de retningslinjer, der er nævnt i artikel 10, stk. 3.

Der tages hensyn til resultaterne af de evalueringer, der er foretaget vedrørende de foregående programmeringsperioder.

3. Evalueringen af de foranstaltninger, der er fastsat i programtillægget, har til formål at påvise sammenhængen med målene for de tilsvarende prioriterede felter, at kvantificere de specifikke mål, når der kan kvantificeres, og endvidere som fastsat i artikel 35, stk. 3, litra b), at kontrollere, at udvælgelseskriterierne er relevante.

Artikel 42

Midtvejsevaluering

1. Ved en midtvejsevaluering undersøges på baggrund af forhåndsevalueringen de første resultater af interventionerne, deres relevans og de nåede mål. Der foretages også en evaluering af anvendelsen af midlerne samt af overvågnings og gennemførelsens forløb.

2. Midtvejsevalueringen foretages på forvaltningsmyndighedens ansvar i samarbejde med Kommissionen og medlemsstaten. Midtvejsevalueringen skal omfatte hver EF-støtteramme og hver intervention. Den udarbejdes af en uafhæn-

gig ekspert, og den forelægges i overensstemmelse med artikel 35, stk. 3, overvågningsudvalget for EF-støtterammen eller interventionen og sendes derefter som hovedregel tre år efter godkendelsen af EF-støtterammen eller interventionen og senest den 31. december 2003 til Kommissionen med henblik den revision, der er omhandlet i artikel 14, stk. 2.

3. Kommissionen undersøger på grundlag af kriterier, som forinden er fastlagt af Kommissionen og medlemsstaten i fællesskab, evalueringens relevans og kvalitet med henblik på revision af interventionen og tildeling af reserven som omhandlet i artikel 44.

4. I tilknytning til midtvejsevalueringen foretages en ajourføring af denne for hver EF-støtteramme og intervention. Af hensyn til forberedelsen af senere interventioner skal evalueringen være afsluttet senest den 31. december 2005.

Artikel 43

Efterfølgende evaluering

1. På baggrund af de allerede foreliggende evalueringresultater skal en efterfølgende evaluering omhandle anvendelsen af ressourcerne, effektiviteten og omkostningseffektiviteten i forbindelse med interventionerne samt deres virkninger, og de konklusioner, der kan drages med hensyn til politikken for den økonomiske og sociale samhørighed. Den skal vedrøre de faktorer, der har været afgørende for, om gennemførelsen var vellykket, samt det udførte arbejde og resultaterne, herunder en vurdering af, om de vil være varige.

2. Ansvar for den efterfølgende evaluering ligger hos Kommissionen i samarbejde med medlemsstaten og forvaltningsmyndigheden. Evalueringen skal omfatte interventionerne og udarbejdes af uafhængige eksperter. Den færdiggøres senest tre år efter programmeringsperiodens udløb.

KAPITEL IV

RESULTATRESERVE

Artikel 44

Tildeling af resultatreserven

1. Hver medlemsstat vurderer i nært samråd med Kommissionen under hvert mål og senest den 31. december 2003 resultaterne af hvert af deres operationelle programmer eller enhedsprogrammeringsdokumenter på grundlag af et begrænset antal overvågningsindikatorer, der afspejler effektivitet, forvaltning og finansiell gennemførelse og måler midtvejsresultaterne set i forhold til de specifikke oprindelige mål.

Disse indikatorer besluttes af medlemsstaterne i nært samråd med Kommissionen under hensyn til hele eller en del af en vejledende liste over indikatorer, som er foreslået af Kommissionen, og kvantificeres i de eksisterende forskellige årlige gennemførelsesrapporter samt i midtvejsevalueringssrapporten. Medlemsstaterne er ansvarlige for deres anvendelse.

2. Midtvejs og senest den 31. marts 2004 tildeler Kommissionen under hvert mål i nært samråd med de berørte medlemsstater og efter forslag fra hver af disse samt under hensyn til deres specifikke institutionelle træk og dertil svarende planlægning de i artikel 7, stk. 5, omhandlede forpligtelsesbevillinger til de operationelle programmer eller enhedsprogrammeringsdokumenter eller prioriteter heri, der har udvist gode resultater. De operationelle programmer eller enhedsprogrammeringsdokumenterne tilpasses i overensstemmelse med artikel 14 og 15.

AFSNIT V

RAPPORTER OG REKLAMEAKTIVITETER

Artikel 45

Rapporter

1. I henhold til traktatens artikel 159 aflægger Kommissionen hvert tredje år rapport til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om resultaterne af bestræbelserne for at skabe økonomisk og social samhørighed og om fondenes, Samhørighedsfondens, EIB's og de øvrige finansielle instrumenters andel heri. Denne rapport omfatter bl.a.:

- a) en oversigt over de opnåede resultater af bestræbelserne for at skabe økonomisk og social samhørighed, herunder oplysninger om regionernes socioøkonomiske situation og udvikling samt en analyse af de direkte investeringsstrømme og disses indvirkning på beskæftigelsen på fællesskabsplan
- b) en redegørelse for, hvordan fondene, Samhørighedsfonden, EIB, de øvrige finansielle instrumenter samt Fællesskabets øvrige politikker eller de nationale politikker har bidraget til gennemførelsen af denne proces
- c) eventuelle forslag til fællesskabsaktioner og -politikker, der bør vedtages med henblik på at styrke den økonomiske og sociale samhørighed.

2. Inden den 1. november hvert år aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om anvendelsen af denne forordning i det foregående år. Denne rapport omfatter bl.a.:

- a) en oversigt over de enkelte fondes aktiviteter, anvendelsen af deres budgetmidler og koncentrationen af interventionerne samt en oversigt over anvendelsen af de øvrige finansielle instrumenter, der henhører under Kommissionens kompetence, og koncentrationen af de midler, der hidrører fra disse instrumenter; denne oversigt omfatter:
 - de bevillinger, der er disponeret over, og de bevillinger, der er blevet udbetalt som led i bl.a. fællesskabsinitiativer pr. år, pr. medlemsstat og pr. fond
 - en årlig evaluering af nyskabende aktioner og teknisk bistand
- b) en oversigt over samordningen af fondenes interventioner indbyrdes og med EIB's og de øvrige finansielle instrumenters interventioner
- c) så snart de foreligger, resultaterne af evalueringen efter artikel 42, herunder oplysninger om revision af interventionerne, og efter artikel 43, samt en evaluering af sammenhængen mellem fondenes interventioner og de i artikel 12 omhandlede fællesskabspolitikker
- d) en liste over de store projekter, hvortil der er ydet støtte fra fondene
- e) resultaterne af den kontrol, Kommissionen har gennemført i henhold til artikel 38, stk. 2, samt de konklusioner, der kan drages af denne kontrol, herunder antallet af konstaterede uregelmæssigheder, de pågældende be-

- løb og de finansielle korrektioner, der er foretaget i medfør af artikel 39, stk. 2
- f) oplysninger om de udtalelser, udvalgene og komitéerne har afgivet i medfør af artikel 48-51.

Artikel 46

Information og reklameaktiviteter

1. Med henblik på den i artikel 15, stk. 1, omhandlede konsultation sørger medlemsstaterne for, at planerne gøres bekendt.

2. Med forbehold af artikel 23, stk. 1, sikrer den myndighed, der er udpeget til at forvalte interventionen, at den gøres bekendt, og navnlig:

- a) at de potentielle endelige støttemodtagere, erhvervsorganisationerne, arbejdsmarkedets parter og de økonomiske interesseorganisationer, organisationerne til fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder samt de relevante ikke-statslige organisationer gøres opmærksom på de muligheder, interventionen byder på
- b) at offentligheden underrettes om Fællesskabets rolle i forbindelse med interventionen og dens resultater.

3. Medlemsstaterne konsulterer Kommissionen og underretter den i henhold til artikel 37, stk. 2, en gang om året om de initiativer, der er taget med henblik på de i stk. 1 og 2 i nærværende artikel omhandlede foranstaltninger.

AFSNIT VI

UDVALG OG KOMITÉER

Artikel 47

Almindelige bestemmelser

1. Ved gennemførelsen af denne forordning bistås Kommissionen af fire udvalg eller komitéer:

- a) Komitéen for Udvikling og Omstilling i Regionerne.
- b) Udvalget i traktatens artikel 147.
- c) Komitéen for Landbrugsstrukturerne og Udvikling af Landdistrikterne.
- d) Komitéen for Fiskeri- og Akvakulturstrukturer.

2. Når de komitéer, der er nævnt i litra a), c) og d), fungerer som rådgivende komitéer i henhold til henholdsvis artikel 48, 50 og 51, gælder følgende procedure:

- Kommissionens repræsentant forelægger komitéen et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes
- komitéen afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster, i givet fald ved afstemning
- komitéens udtalelse optages i mødeprotokollen; derudover har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødeprotokollen
- Kommissionen tager størst muligt hensyn til komitéens udtalelse. Den underretter komitéen om, hvorledes den har taget hensyn til dens udtalelse.

3. Når de komitéer, der er nævnt i litra a), c) og d), fungerer som forvaltningskomitéer i henhold til henholdsvis artikel 48, 50 og 51, gælder følgende procedurer:

- Kommissionens repræsentant forelægger komitéen et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes
- komitéen afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Den undtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 205, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i komitéen tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen
- Kommissionen vedtager foranstaltninger, som straks finder anvendelse. Hvis de ikke er i overensstemmelse med den af komitéen afgivne udtalelse, underrettes Rådet dog straks af Kommissionen om disse foranstaltninger. I så fald gælder følgende:
 - Kommissionen kan udsætte gennemførelsen af de foranstaltninger, den har truffet afgørelse om, i et tidsrum på højst en måned regnet fra datoen for denne underretning

- Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden afgørelse inden for det tidsrum, der er nævnt i ovenstående underled.

4. Kommissionen forelægger komitéerne de i artikel 45 omhandlede rapporter. Den kan anmode en komité om at udtale sig om alle andre spørgsmål vedrørende fondenes interventioner end dem, der er omhandlet i nærværende afsnit. Dette gælder også spørgsmål, som hovedsagelig behandles af andre komitéer.

5. De i nærværende afsnit omhandlede komitéer underrettes om de udtalelser, der er afgivet af de enkelte komitéer.

6. Komitéerne fastsætter selv deres forretningsorden.

7. Europa-Parlamentet underrettes regelmæssigt om komitéernes arbejde.

Artikel 48

Komité for Udvikling og Omstilling i Regionerne

1. Kommissionen bistås af en komité for udvikling og omstilling i regionerne, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand. EIB udpeger en repræsentant uden stemmeret.

2. Komitéen fungerer som forvaltningskomité efter proceduren i artikel 47, stk. 3, når den behandler følgende spørgsmål:

- a) de gennemførelsesforanstaltninger, hvortil der henvises i artikel 53, stk. 2.
Andre komitéer høres i deres egenskab af rådgivende komitéer om ovennævnte gennemførelsesforanstaltninger, hvis de er berørt
- b) de gennemførelsesforanstaltninger, hvortil der henvises i artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1261/1999 af 21. juni 1999 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU)⁽¹³⁾
- c) retningslinjerne for fællesskabsinitiativ i henhold til artikel 20, stk. 1, litra a) (Interreg) og artikel 20, stk. 1, litra b) (Urban)
- d) retningslinjerne for de forskellige nyskabende aktioner, der er nævnt i artikel 22, for så vidt der er forudset et EFRU-bidrag

⁽¹³⁾ Se side 43 i denne EFT.

3. Komitéen fungerer som rådgivende komité efter proceduren i artikel 47, stk. 2, når den behandler følgende spørgsmål:

- a) udarbejdelse og revision af listen over områder, der er støtteberettigede i henhold til mål nr. 2
- b) EU-støtterammerne og de tilsvarende oplysninger i enhedsprogrammeringsdokumenterne, for mål nr. 1 og nr. 2
- c) de forskellige typer foranstaltninger under den tekniske bistand i overensstemmelse med artikel 23, når det drejer sig om støtte fra EFRU
- d) alle andre spørgsmål vedrørende artikel 20, 21 og 22.

Artikel 49

Udvalget i traktatens artikel 147

1. Udvalget i traktatens artikel 147 består af to regeringsrepræsentanter, to repræsentanter for arbejdstagerorganisationerne og to repræsentanter for arbejdsgiverorganisationerne pr. medlemsstat. Det medlem af Kommissionen, der varetager formandskabet, kan delegere denne funktion til en højtstående tjenestemand i Kommissionen.

For hver medlemsstat udnævnes en suppleant inden for hver af de i første afsnit omhandlede kategorier. Er et eller begge medlemmer fraværende, deltager suppleanten automatisk i drøftelserne.

Medlemmerne og suppleanterne udnævnes af Rådet for en periode på tre år på forslag af Kommissionen. Deres mandat kan fornyes. Rådet bestræber sig på at sammensætte udvalget på en sådan måde, at de forskellige berørte grupper er ligeligt repræsenteret. EIB udpeger en repræsentant uden stemmeret for de punkter på dagsordenen, som vedrører den.

2. Udvalget:

- a) afgiver udtalelse om udkastene til Kommissionens beslutninger om enhedsprogrammeringsdokumenterne og om EF-støtterammerne for mål nr. 3 samt om EF-støtterammerne og de tilsvarende oplysninger i enhedsprogrammeringsdokumenterne for mål nr. 1 og nr. 2, når det drejer sig om spørgsmål vedrørende støtte fra ESF
- b) afgiver udtalelse om de gennemførelsesbestemmelser, der er omhandlet i artikel 53, stk. 2

- c) høres om de gennemførelsesbestemmelser, der er omhandlet i artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1262/1999, af 21. juni 1999 om Den Europæiske Socialfond (ESF)⁽¹⁴⁾
- d) afgiver udtalelse om udkastet til Kommissionens retningslinjer for fællesskabsinitiativet i henhold til artikel 20, stk. 1, litra d) (»Equal«) og for de forskellige typer nyskabende foranstaltninger inden for rammerne af artikel 22, når det drejer sig om støtte fra ESF. Kommissionen kan også henvise yderligere spørgsmål til det på de betingelser, der er fastsat i artikel 20, 21 og 22
- e) høres om de forskellige typer foranstaltninger under den tekniske bistand i overensstemmelse med artikel 23, når det drejer sig om støtte fra ESF.

3. For vedtagelse af udvalgets udtalelser kræves absolut flertal af de gyldigt afgivne stemmer. Kommissionen underretter udvalget om, hvordan den har taget hensyn til dets udtalelser.

Artikel 50

Komité for Landbrugsstrukturerne og Udviklingen af Landdistrikterne

1. Kommissionen bistås af en komité for landbrugsstrukturerne og udviklingen af landdistrikterne, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand. EIB udpeger en repræsentant uden stemmeret.

2. Komitéen fungerer som forvaltningskomité efter proceduren i artikel 47, stk. 3, når den behandler følgende spørgsmål:

- a) de gennemførelses- og anvendelsesbestemmelser, der er omhandlet i artikel 34, 50 og 53 i forordning (EF) nr. 1257/1999
- b) retningslinjerne for fællesskabsinitiativet i henhold til artikel 20, stk. 1, litra c), (»Leader«).

3. Komitéen fungerer som rådgivende udvalg efter proceduren i artikel 47, stk. 2, når den behandler følgende spørgsmål:

⁽¹⁴⁾ Se side 48 i denne EFT.

- a) udarbejdelse og revision af listen over områder, der er støtteberettigede i henhold til mål nr. 2
- b) de dele af interventionen vedrørende landbrugsstrukturer og udvikling af landdistrikterne, der indgår i Kommissionen udkast til beslutning om EF-støtterammerne og tilsvarende oplysninger i enhedsprogrammeringsdokumenterne, for mål-nr. 1 og nr. 2
- c) de gennemførelsesbestemmelser, der er omhandlet i artikel 53, stk. 2
- d) de forskellige typer foranstaltninger under den tekniske bistand i overensstemmelse med artikel 23, når det drejer sig om støtte fra EUGFL
- e) alle andre spørgsmål vedrørende artikel 20, 21 og 22.

Artikel 51

Komité for Fiskeri- og Akvakultur

1. Kommissionen bistås af en komité for fiskeri og akvakultur, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand. EIB udpeger en repræsentant uden stemmeret.

2. Komitéen fungerer som forvaltningskomité efter proceduren i artikel 46, stk. 3, når den behandler følgende spørgsmål:

- a) de gennemførelsesbestemmelser, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 1263/1999
- b) retningslinjerne for de forskellige typer ny-skabende foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 22, når det drejer sig om støtte fra FIUF.

3. Komitéen fungerer som rådgivende komité efter proceduren i artikel 47, stk. 2, når den behandler følgende spørgsmål:

- a) udarbejdelse og revision af listen over områder, der er støtteberettigede i henhold til mål nr. 2
- b) de dele af interventionen vedrørende fiskeristrukturer, der indgår i Kommissionen udkast til beslutning om EF-støtterammerne og tilsvarende oplysninger i enhedsprogrammeringsdokumenterne for mål nr. 1
- c) de gennemførelsesbestemmelser, der er omhandlet i artikel 53, stk. 2
- d) de forskellige typer foranstaltninger under den tekniske bistand i overensstemmelse

med artikel 23, når det drejer sig om støtte fra FIUF

- e) alle andre spørgsmål vedrørende artikel 22.

AFSNIT VII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 52

Overgangsbestemmelser

1. Denne forordning er ikke til hinder for, at en intervention, som Rådet eller Kommissionen har godkendt på grundlag af forordning (EØF) nr. 2052/88 og (EØF) nr. 4253/88 og på grundlag af enhver anden retsforordning, der gælder for denne intervention den 31. december 1999, videreføres eller ændres, herunder ophæves helt eller delvis.

2. Ansøgninger om støtte fra fondene til interventioner, der er indgivet i henhold til forordning (EØF) nr. 2052/88 og (EØF) nr. 4253/88, behandles og godkendes af Kommissionen senest den 31. december 1999 på grundlag af de nævnte forordninger.

3. Ved fastlæggelsen af EF-støtterammerne og -interventionerne tager Kommissionen hensyn til aktioner, som allerede er godkendt af Rådet eller af Kommissionen inden denne forordnings ikrafttræden, og som har finansielle virkninger i den periode, der er dækket af EF-støtterammerne og -interventionerne. Disse aktioner er ikke omfattet af artikel 30, stk. 2.

4. Uanset artikel 30, stk. 2, kan en udgift, for hvilken Kommissionen i perioden 1. januar til 30. april 2000 har modtaget en ansøgning, der opfylder alle betingelserne i denne forordning, betragtes som berettiget til støtte fra fondene fra den 1. januar 2000.

5. Delbeløb, hvorover der er disponeret med henblik på operationer eller programmer, der er vedtaget af Kommissionen inden den 1. januar 1994, og for hvilke Kommissionen ikke har modtaget nogen anmodning om endelig udbetaling senest den 31. marts 2001, frigøres automatisk af Kommissionen senest den 30. september 2001 og giver anledning til tilbagebetaling af uretmæssigt udbetalte beløb, uden at dette berører de operationer eller programmer, som er suspenderet af retlige grunde.

Delbeløb, hvorover der er disponeret med henblik på programmer, der er vedtaget af Kommissionen i perioden 1. januar 1994 til 31. december 1999, og for hvilke Kommissionen ikke har modtaget nogen anmodning om endelig udbetaling senest den 31. marts 2003, frigøres automatisk af Kommissionen senest den 30. september 2003 og giver anledning til tilbagebetaling af uretmæssigt udbetalte beløb, uden at dette berører de operationer eller programmer, som er suspenderet af retlige grunde.

Artikel 53

Gennemførelsesbestemmelser

1. Kommissionen er ansvarlig for gennemførelsen af denne forordning.
2. Kommissionen vedtager i overensstemmelse med artikel 48, stk. 2, litra a), detaljerede gennemførelsesbestemmelser til artikel 30, 33, 38, 39 og 46. Den vedtager også, når det viser sig nødvendigt i uforudsete tilfælde, andre gennemførelsesbestemmelser til denne forordning efter samme procedure.

Artikel 54

Ophævelse

Forordning (EØF) nr. 2052/88 og (EØF) nr. 4253/88 ophæves med virkning fra 1. januar 2000, jf. dog artikel 52, stk. 1.

Henvisninger til de ophævede forordninger betragtes som henvisninger til nærværende forordning.

Artikel 55

Revisionsklausul

På grundlag af forslag fra Kommissionen tager Rådet denne forordning op til revision senest den 31. december 2006.

Rådet træffer afgørelse om nævnte forslag efter proceduren i traktatens artikel 161.

Artikel 56

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Artikel 28, 31 og 32 finder anvendelse fra den 1. januar 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 21. juni 1999.

På Rådets vegne

Formand

G. VERHEUGEN

Bilag 3

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1783/1999 af 12. juli 1999 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling⁽¹⁾

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 162,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁽³⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget⁽⁴⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251⁽⁵⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I traktatens artikel 160 er det fastsat, at Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) skal bidrage til at udligne de største regionale skævheder i Fællesskabet; EFRU bidrager således til at mindske forskellen mellem de forskellige regioners udviklingsniveau og for de regioner eller øer, der er bagefter i udviklingen, og er mindst gunstigt stillet, herunder landdistrikterne;

(2) i artikel 2, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 om vedtagelse af

generelle bestemmelser om strukturfondene⁽⁶⁾ er det fastsat, at EFRU's vigtigste opgave er at bidrage til virkeliggørelsen af de i artikel 1, første afsnit, nr. 1 og 2, i den nævnte forordning omhandlede mål 1 og 2 (i det følgende benævnt »mål 1« og »mål 2«); i artikel 20 og 21 i samme forordning er det fastsat, at EFRU bidrager til finansieringen af det tværregionale, grænseoverskridende og tværregionale samarbejde samt til økonomisk og social genoprettelse af kriseramte byer og forstæder på basis af EF-initiativerne; i artikel 22 og 23 i samme forordning er det fastsat, at EFRU støtter nyskabende aktioner på EF-niveau og foranstaltninger om teknisk bistand;

(3) de bestemmelser, der er fælles for strukturfondene, er fastsat i forordning (EF) nr. 1260/1999; det bør præciseres, hvilken type foranstaltninger der kan finansieres af EFRU i henhold til mål 1 og 2, EF-initiativerne og de nyskabende aktioner;

(4) det bør endvidere præciseres, hvordan EFRU i sin egenskab af regionaludviklingsinstrument kan være med til at skabe en harmonisk, afbalanceret og bæredygtig økonomisk udvikling, en stærk konkurrencemæssig stilling, et højt beskæftigelsesniveau, lige muligheder for mænd og kvinder, et højt miljøbeskyttelsesniveau og en væsentlig forbedring af miljøet;

(5) EFRU's indsats skal indgå i en samlet og integreret strategi for bæredygtig udvikling og sikre synergivirkninger med de andre strukturfondes indsats;

(6) inden for de rammer, der er afstukket for dens virke, bør EFRU støtte små og mellemstore virksomheders produktionsvilkår og konkurrenceevne, økonomisk udvikling i lokalsamfundet og beskæftigelsesudvikling, herunder på områderne kultur og turisme i betragtning af deres bidrag til skabelse af varige arbejdspladser, forsk-

⁽¹⁾ Denne offentliggørelse annullerer og træder i stedet for offentliggørelsen i EFT L 161 af 26. juni 1999, s. 43.

⁽²⁾ EFT C 176 af 9.6.1998, s. 35, og EFT C 52 af 23.2.1999, s. 12.

⁽³⁾ EFT C 407 af 28.12.1998, s. 74.

⁽⁴⁾ EFT C 51 af 22.2.1999, s. 1.

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 19. november 1998 (EFT C 379 af 7.12.1998, s. 178), Rådets fælles holdning af 14. april 1999 (EFT C 134 af 14.5.1999, s. 1) og Europa-Parlamentets afgørelse af 6. maj 1999 (endnu ikke offentliggjort i EFT). Rådets afgørelse af 21. juni 1999.

⁽⁶⁾ EFT L 161 af 26.6.1999, s. 1.

ning og teknologisk udvikling, udvikling af og adgang til de lokale, regionale og transeuropæiske net inden for transportinfrastruktur-, telekommunikations- og energisektoren, beskyttelse og forbedring af miljøet på basis af forsigtighedsprincippet og princippet om forebyggende indsats, princippet om indgreb over for miljøskader fortrinsvis ved kilden og princippet om, at forureneren betaler, og gennem en renere og mere effektiv udnyttelse af energi og udvikling af vedvarende energikilder, og bidrage til at skabe lige beskæftigelsesmuligheder for mænd og kvinder;

(7) EFRU skal spille en særlig rolle i forbindelse med den lokale økonomiske udvikling med henblik på en forbedring af lokalbefolkningens levevilkår og udvikling af lokalområdet, navnlig gennem foranstaltninger til fremme af de regionale og lokale beskæftigelsespagter og nye beskæftigelsesområder;

(8) EFRU bør som led i sin opgave støtte investeringer i rehabilitering af kriseramte områder med henblik på den lokale økonomiske udvikling i land- eller bydistrikter;

(9) de foranstaltninger af interesse for EF, som iværksættes på Kommissionens initiativ, har en vigtig rolle at spille i forbindelse med virkeliggørelsen af de generelle mål for EF's strukturindsats, jf. artikel 1 i forordning (EF) nr. 1260/1999; derfor er det af hensyn til merværdien for EF som helhed vigtigt, at EFRU fortsat fremmer grænseoverskridende, tværnationalt og tværregionalt samarbejde, herunder for regionerne beliggende ved Unionens ydre grænser som defineret i traktaten, de mindst gunstigt stillede øer og ligeledes regionerne i den yderste periferi som følge af disses særlige karakteristika og begrænsninger; inden for rammerne af dette samarbejde giver indsatsen for en harmonisk, afbalanceret og bæredygtig udvikling af hele Fællesskabets område til fremme af den økonomiske og sociale samhørighed, herunder i forbindelse med fysisk planlægning, en merværdi; EFRU's bidrag til en sådan udvikling bør videreføres og styrkes; der bør ydes støtte til økonomisk og social genoprettelse af kriseramte byer og forstæder med henblik på at fremme en bæredygtig udvikling af byområder;

(10) kompetencen med hensyn til vedtagelse af gennemførelsesbestemmelserne bør fastlæg-

ges, og der bør fastsættes overgangsbestemmelser;

(11) Rådets forordning (EØF) nr. 4254/88 af 19. december 1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår Den Europæiske Fond for Regionaludvikling⁽⁷⁾, bør ophæves -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Formål

I henhold til traktatens artikel 160 og forordning (EF) nr. 1260/1999 deltager Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) i finansieringen af interventioner af den art, der er fastsat i artikel 9 i samme forordning, med henblik på at fremme den økonomiske og sociale samhørighed ved udligning af de største regionale skævheder og ved deltagelse i udviklingen og omstillingen af regionerne.

EFRU bidrager i den forbindelse også til fremme af en bæredygtig udvikling og skabelse af varige arbejdspladser.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. I overensstemmelse med de opgaver, der er deltelt den i artikel 1, deltager EFRU i finansieringen af:

- a) erhvervsinvesteringer, der gør det muligt at oprette eller opretholde varige arbejdspladser
- b) infrastrukturinvesteringer
 - i) der i regionerne omfattet af mål 1 bidrager til at øge det økonomiske potentiale, fremme udviklingen og strukturtilpasningen og oprette eller opretholde varige arbejdspladser i regionerne, herunder investeringer i infrastrukturer, som bidrager til oprettelsen og udviklingen af transeuropæiske net i transport-, telekommunikations- og energisektoren under hensyntagen til behovet for at skabe forbindelser mellem områder, der lider under struktur-

⁽⁷⁾ EFT L 374 af 31.12.1988, s. 15. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2083/93 (EFT L 193 af 31.7.1993, s. 34).

- betingede ulemper som følge af at være ø-, indlands- eller randområder, og Fællesskabets centrale område
- ii) der i regionerne eller områderne omfattet af mål 1 og 2 eller af det EF-initiativ, der er omhandlet i artikel 20, stk. 1, litra a) og b), i forordning (EF) nr. 1260/1999, drejer sig om at diversificere erhvervsområder og industriområder i tilbagegang, forny nedslidte byområder og skabe nyt liv i landdistrikterne og de fiskeriafhængige områder og bringe dem ud af deres isolation, eller investeringer i infrastrukturer, hvis modernisering eller tilpasning er en forudsætning for igangsætning eller udvikling af jobskabende økonomiske aktiviteter, herunder infrastrukturforbindelser, som danner grundlag for udviklingen af disse aktiviteter
- c) udvikling af regionernes eget potentiale gennem foranstaltninger til fremme af lokale udviklings- og beskæftigelsesinitiativer samt aktiviteter i små og mellemstore virksomheder, især:
- i) støtte til virksomhedsservice, herunder forvaltning og ledelse og markedsundersøgelser, samt tjenesteydelser, der er fælles for flere virksomheder
 - ii) finansiering af teknologioverførsel, herunder indsamling og udbredelse af information, fælles organisation mellem virksomheder og forskningscentre, samt finansiering af innovation i virksomhederne
 - iii) forbedring af virksomhedernes adgang til kapital ved oprettelse og udvikling af egnede finansieringsinstrumenter som omhandlet i artikel 28 i forordning (EF) nr. 1260/1999
 - iv) direkte investeringsstøtte af den i artikel 28, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1260/1999 nævnte art, når der ikke findes nogen støtteordning
 - v) etablering af infrastrukturer af et omfang, der passer til lokaludviklingen og beskæftigelsen
 - vi) støtte til servicestrukturer i lokalsamfundet med henblik på oprettelse af nye arbejdspladser, med undtagelse af de foranstaltninger, der finansieres af Den Europæiske Socialfond (ESF)
- d) foranstaltninger vedrørende teknisk bistand omhandlet i artikel 2, stk. 4, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 1260/1999.
- I de regioner, der er omfattet af mål 1, kan EFRU deltage i finansieringen af investeringer inden for uddannelse og sundhed, som bidrager til strukturtilpasningen.
2. I henhold til stk. 1 yder EFRU for eksempel støtte til:
- a) foranstaltninger til forbedring af produktionsvilkårene, især med henblik på at styrke navnlig små og mellemstore virksomheders konkurrenceevne og stimulere deres investeringslyst, samt foranstaltninger, der kan gøre regionerne mere attraktive, især ved forbedring af infrastrukturerne
 - b) forskning og teknologisk udvikling med henblik på at fremme anvendelsen af nye teknologier og innovation og øge kapaciteten inden for forskning og teknologisk udvikling, der bidrager til regionaludviklingen
 - c) udvikling af informationssamfundet
 - d) fremme af turisme og investeringer på kulturområdet, herunder beskyttelse af den kulturelle arv og naturarven, forudsat at dette indebærer skabelse af varige arbejdspladser
 - e) beskyttelse og forbedring af miljøet, navnlig ved hensyntagen til forsigtighedsprincippet og princippet om forebyggende indsats i støtten til den økonomiske udvikling, og en renere og mere effektiv udnyttelse af energi og udvikling af vedvarende energikilder
 - f) fremme af lige beskæftigelsesmuligheder for mænd og kvinder, bl.a. ved oprettelse af virksomheder og i kraft af infrastrukturer eller serviceydelser, der gør det muligt at forene familieliv med arbejdsliv
 - g) tværnationalt, grænseoverskridende og tværregionalt samarbejde inden for bæredygtig regional- og lokaludvikling.

Artikel 3

EF-initiativ

1. I henhold til artikel 20 i forordning (EF) nr. 1260/1999 bidrager EFRU i overensstemmelse med artikel 21 i samme forordning til gennemførelsen såvel af EF-initiativet vedrørende grænseoverskridende, tværnationalt og tværregionalt samarbejde, som tager sigte på at fremme en harmonisk, afbalanceret og bæredygtig udvikling af hele Fællesskabets område (»Interreg«), som af

EF-initiativet til økonomisk og social genopretelse af kriseramte byer og forstæder med henblik på at fremme en bæredygtig udvikling af byområder («Urban»).

2. I henhold til artikel 21, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1260/1999 kan det i denne artikels stk. 1 omhandlede anvendelsesområde ved beslutningen om fondenes deltagelse udvides til også at omfatte foranstaltninger, som kan finansieres i henhold til forordning (EF) nr. 1784/1999⁽⁸⁾, nr. 1257/1999⁽⁹⁾ og (EF) nr. 1263/1999⁽¹⁰⁾, således at der åbnes mulighed for at iværksætte alle de foranstaltninger, der er fastsat i det berørte EF-initiativprogram.

Artikel 4

Nyskabende aktioner

1. I henhold til artikel 22, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1260/1999 kan EFRU deltage i finansieringen af:

- a) undersøgelser foretaget af Kommissionen med henblik på at analysere og identificere problemer og løsninger vedrørende regionaludvikling, navnlig med hensyn til en harmonisk, afbalanceret og bæredygtig udvikling af hele Fællesskabets område, herunder det europæiske fysiske og funktionelle udviklingsperspektiv
- b) pilotprojekter, som munder ud i et forslag til nye regionale og lokale udviklingsmodeller, som efter demonstrationsfasen kan anvendes i forbindelse med interventionerne
- c) udveksling af erfaringer inden for innovation med henblik på at udnytte disse erfaringer i forbindelse med den regionale eller lokale udvikling.

2. I henhold til artikel 22, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1260/1999 kan det i denne artikels stk. 1 omhandlede anvendelsesområde ved beslutningen om fondenes deltagelse udvides til også

at omfatte foranstaltninger, som kan finansieres i henhold til forordning (EF) nr. 1784/1999, (EF) nr. 1257/1999 og (EF) nr. 1263/1999, således at der åbnes mulighed for at iværksætte alle de foranstaltninger, der er fastsat i det berørte pilotprojekt.

Artikel 5

Gennemførelsesbestemmelser

Enhver gennemførelsesbestemmelse til denne forordning vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 48 i forordning (EF) nr. 1260/1999.

Artikel 6

Ophævelse

Forordning (EØF) nr. 4254/88 ophæves med virkning fra 1. januar 2000.

Henvisninger til den ophævede forordning anses som henvisninger til nærværende forordning.

Artikel 7

Revisionsklausul

På forslag af Kommissionen tager Europa-Parlamentet og Rådet nærværende forordning op til revision inden den 31. december 2006.

De træffer afgørelse om dette forslag efter proceduren i traktatens artikel 162.

Artikel 8

Overgangsbestemmelser

De i artikel 52 i forordning (EF) nr. 1260/1999 fastsatte overgangsbestemmelser finder tilsvarende anvendelse på denne forordning.

Artikel 9

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

⁽⁸⁾ Se s. 5 i denne Tidende.

⁽⁹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 af 17. maj 1999 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) (EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80).

⁽¹⁰⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1263/1999 af 21. juni 1999 om Det Finansielle Instrument til Udvikling af Fiskeriet (FIUF) (EFT L 161 af 26.6.1999, s. 54).

Bilag til f. t. l. vedr. administration af tilskud fra Den Europæiske Regionalfond m.v.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. juli 1999.

På Rådets vegne

På Europa-Parlamentets vegne

S. NIINISTÖ

J. M. GIL-ROBLES

Formand

Formand

Til lovforslag nr. L 175. Skriftlig fremsættelse (26. januar 2000)

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om administration af tilskud fra Den Europæiske Regionalfond og tilhørende statslig medfinansiering. (Fastsættelse af tilskudsformer og udvidelse af delegations-adgang m.v.).

(Lovforslag nr. L 175).

EU's strukturfonde er blevet revideret og ændret fra 2000. Der er blevet afsat EU-midler til finansiering for perioden fra 2000 til 2006. I forbindelse hermed er der vedtaget nye forordninger, herunder en forordning om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og en generel forordning, der fastsætter fælles bestemmelser for alle strukturfondene.

Da Danmark er berettiget til at modtage støtte fra EU's strukturfonde, skal den danske lovgivning bringes i overensstemmelse med bestemmelserne i de nye forordninger. Det er derfor nødvendigt at foretage en revision af den gældende lov om administration af tilskud fra Den Europæiske Regionalfond og tilhørende statslig medfinansiering.

Lovforslaget indeholder en præcisering af administrationens organisering, herunder de hovedopgaver, der knytter sig til myndighedsudøvelsen.

Endvidere er der i lovforslaget medtaget en bestemmelse, der præciserer, hvilke former for tilskud, der vil kunne ydes. Tilskud kan gives til enkeltprojekter. Endvidere kan der ydes globaltilskud og tilskud til foranstaltninger. De to sidstnævnte former for tilskud har karakter af rammetilskud. Administrationen af de enkelte

tilskud under rammetilskuddene vil ligge hos de myndigheder, der modtager rammetilskuddene.

Endelig indeholder lovforslaget specifikke regler for administration af grænseoverskridende programmer. Det angår både *bilaterale* programmer, der omfatter programmer med deltagelse fra regioner i lande med fælles grænse, og *fjernationale* programmer, der som regel har deltagelse af regioner i mere end to EU-medlemslande og eventuelt også deltagelse fra lande uden for EU.

For de bilaterale grænseoverskridende programmer fastholdes den hidtidige adgang til fuld decentralisering. Det vil sige, at grænseoverskridende regionale udvalg kan bemyndiges til at træffe afgørelser om tilsagn til de enkelte projekter. Ligeledes kan de respektive amtskommunale eller kommunale myndigheder bemyndiges til helt eller delvist at fungere som administrationsmyndighed for de enkelte programmer.

For så vidt angår de flernationale grænseoverskridende programmer giver lovforslaget erhvervsministeren adgang til at bemyndige myndigheder og kompetente institutioner, herunder private institutioner, til at varetage administrationsmyndighedsopgaver.

Bestemmelsen giver erhvervsministeren adgang til at indgå aftaler, der er nødvendige for at kunne gennemføre flernationale grænseoverskridende programmer i overensstemmelse med de regler, der fastsættes i den generelle strukturfondsforordning og Kommissionens retningslinier for administration af Interreg-programmerne.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne i lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til Folketingets velvillige behandling.